

PLAYBOY

ENTERTAINMENT FOR MEN

www.playboy.co.il

2013 נובמבר • ISRAEL

אמילי מלכה מקונן

ריאיון פלייבוי

עוזי עילם,
קצין, מדען וג'נטלמן

על פרשת דרכים
תיק יוסי בניון נפתח

מוסיקה ישראלית?

יחדנו למדבר
לחפש אותה

20 שאלות

עם ג'יימס דין,
כוכב הפורנו
המצליח בעולם

בלעדי

טים טרייסי -
במאי קולנוע,
מרגל או טרוריסט?

חורף

כשהסקי נגמר
מתחילות הקרחונות

9 771566 377005
11
נ"ח 29.90 (מחיר ללא מע"מ 25.30 ש"ח)

להשיג ברשת דלתא, המשביר לצרכן, H&O ובחנויות הנבחרות

Delta

SMART™ COLLECTION

הדור הבא של
MATCHTONIM
REAL COOL COTTON
כותנה חכמה מנדפת זיעה

REAL COOL
COTTON

PLAYBOY

תוכן נובמבר 2013

כתבות

אבק כוכבים

מיכל מנדלביץ' אכלה חול כפסטיבל אינדינגב השביעי ובדקה האם יש דבר כזה "מוסיקת אינדי ישראלית"?

56

אל-רודיאו, סרט מלחמה

בלעדי לפלייבוי: סיפורו המדהים של הבמאי האמריקאי, טים טריסי, שנעצר בונצואלה באשמת ריגול וטרור ומצא את עצמו בצינוק של אחד מבתי הכלא האלימים בעולם

80

ההאקטיביסטים

האקרים: האם הם פורעי חוק או לוחמי חופש?

88

איפה הילד?

איל ברקוביץ', אלי אוחנה ועיתונאים בריטיים מנסים להבין מה הוביל את הקריירה של יוסי בניון למקום שבו היא נמצאת כיום

104

שלג צח

נתפסו לכם השרירים? נמאס לכם ליפול על התחת? לא בא לכם לגלוש היום? מצעד עירות הסקי עם חיי הלילה הפרועים ביותר באירופה

110

קטן ומגניב

הכנייה הטרומית תופסת תאוצה בעולם, ומוכיחה שלא צריך להיות מיליונר בשביל לגור בבית מעוצב

116

מדורים ועורים אישיים

Die-Phone

גלעד כהנא

32

Playboy Advisor

ד"ר שלי ורוד

34

A CLASS *of its own*

Every so often, a product appears on the market and instantly positions itself in a class of its own. A product of remarkable character and fine qualities. A product with the pedigree of a leader; F VODKA **Luxury Collection**

להזמנות: 054-4445552

FVODKAISRAEL

ENJOY FASHIONABLY AND RESPONSIBLY

ELIXIR OF FASHION

הפקות

Playmate

62

תכירו את אמילי מלכה
מקונן, נערת השער
האתיופית הראשונה
בהיסטוריה

אמריקן פאי

40

נעיות הקולג' פותחות
לכם דלת למעונות

קרקס החלומות

94

את כולנו לקחו לקרקס
כשהיינו קטנים. כשתראו
את קרלי לוריין תבינו
שלקחו אותנו לקרקס
הלא נכון

ריאיונות

20Q

50

כשאומרים "ג'וז חלומות"
מתכוונים לג'וז של
ג'יימס דין - כוכב הפורנו
היהודי המצליח בשלם

ריאיון פלייבוי

74

תא'ל במילואים, עוז
עילם, עמד בראש הוועדה
לאנרגיה אטומית והיה
אחראי על המו"פ של
מערכת הביטחון. זה זמן
מצוין לשבת איתו לשיחה
על עתידה של ישראל
במזרח התיכון ועל הפצצה

פלייליסט

מוסיקאית

13

ארנב לילה

14

הדיבור

16

תרבות

18

אלכוהול

20

אוכל

22

תיירות

24

סטייל

26

גאדג'טים

28

קח מספר

30

וינטג'

120

פורום

הכדורגלן כתבנית

36

נוף אצטדיון

שחר פרנהיימר

הפחד הוא שער

37

יהונתן כסיף

תנו לי רוקנ'רול

38

יזאב בודוביץ'

THE MOST
ORIGINAL
SPLASH

DESERVES THE MOST
ORIGINAL
VODKA

Stoli

Stoli.com

DRINK WITH CARE.

STOLICHNAYA® Premium vodka. 40% Alc./Vol. 100% Grain Neutral Spirits. © 2012 www.hacareem.com

לגברים הישראלים את סגנון החיים של פלייבוי, מגזין פרובוקטיבי שפונה לדמיון הגברי, מגזין מבדר, סקסי ולא פחות מזה... אינטליגנטי! בגיליונות קודמים פרסמנו ראיונות אישיים עם דמויות מפתח בישראל, בהם הסופר עמוס עוז, השר וראש השב"כ לשעבר אבי דיכטר ובגיליון שלפניכם מתפרסם ראיון עומק עם ת"א אל מיל עוזי עילם, שעמד בראש הוועדה לאנרגיה אטומית והמו"פ של מערכת הביטחון. כל זאת בנוסף לכתבות האיכותיות, המקומיות והמתורגמות, ממהדורות פלייבוי הבינלאומיות. צוות הכותבים, העורכים והמעצבים הגרפיים שלנו משקיע רבות כדי שתקבלו לידכם מהדורה איכותית שהיא גם מפנקת וגם מכדרת, וכולנו מקווים שתקראו את המגזין ובסופו של יום כשתפגשו את יקירכם או את חבריכם, תוכלו לומר בפה מלא "קראתי על זה בפלייבוי ישראל".

שלכם,
אבי גנאור

וכה משמעותי כמו פלייבוי. למען האמת, המינטי שלי לתפקיד ריגש אותי. נדלקתי! אך כשקיבלתי לידי את כרטיס הביקור החדש שלי בו כתוב "אבי גנאור, עורך ראשי פלייבוי ישראל", חשתי לפתע את כובד האחריות המוטלת על כתפי. עשרות שנים שהציבור הישראלי חשוף לפלייבוי במהדורות הבינלאומיות והמגזין מוכר כאן בעיקר בזכות התמונות הארוטיות שנוגסות כמעט ב-25% מנפחו. כן, פעם זו היתה האטרקציה. קנינו את המגזין "מתחת לשולחן" וקראנו בו במסתור. רק מעטים מהמעלעלים בין דפיו ידעו אנגלית והשקיעו בקריאת הכתבות העיתונאיות האיכותיות שליוו את התמונות. 60 שנה לאחר השקתו של הגיליון הראשון, הארוטיקה של פלייבוי נחשבת קלאסית ומעודנת לעומת חגיגת הפורנו הכוטה באינטרנט. פלייבוי 2013 הוא מותג מעדן של סגנון חיים, לייף סטייל שפונה לעולמו של הגבר, כיום פלייבוי מודפס ב-30 מדינות מחוץ לארה"ב וגם לגבר הישראלי מגיע פלייבוי. המגזין במהדורות העברית מציע

נים רבות שימשתי כתב כלכלי ועורך בעיתונים ארציים כמו "הארץ" ו"גלובס" וכמו"ל של מגזין "אופניים", אך מעולם לא חלמתי שאזכה לערוך מגזין עם מותג בינלאומי כה חזק

ש

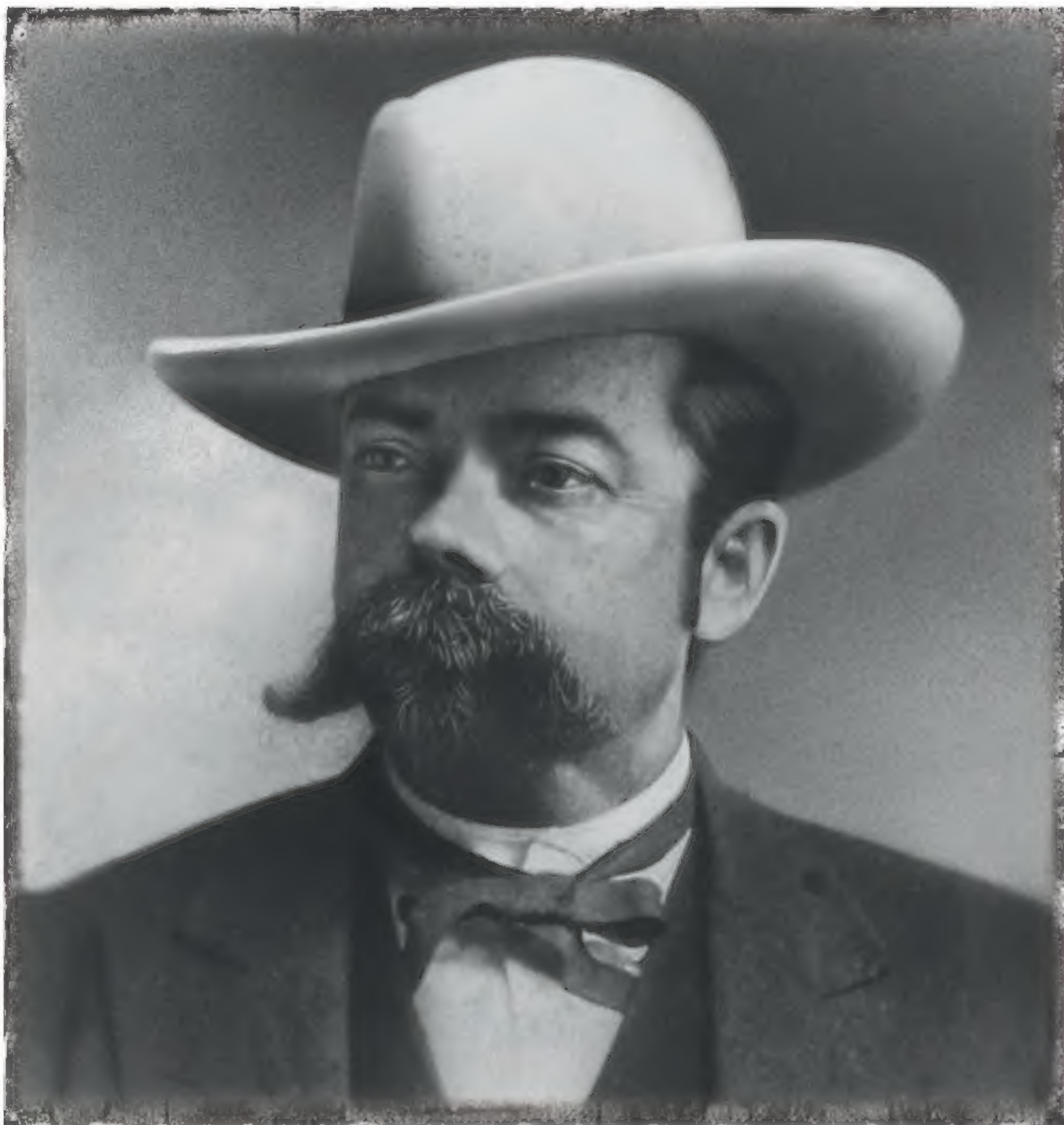
PLAYBOY

ISRAEL

תן לפלייבוי לקשט את הקיר שלך

facebook

www.Facebook.com/PlayboyIsrael

JACK DANIEL WAS A MAN OF COMMITMENT. AT LEAST WHEN IT CAME TO HIS WHISKEY.

When it came to whiskey-making, no man was more dedicated than Jack Daniel. It's the reason he'd wait patiently while his whiskey mellowed through 10 feet of packed sugar maple charcoal, and why he'd watch over every batch with a discriminating eye. Though he never married, Mr. Jack remained forever faithful to his one true love. Unfortunately for the ladies of Lynchburg, Tennessee, that happened to be his whiskey.

JACK DANIEL'S TENNESSEE WHISKEY

Sip lovingly. Drink responsibly.

©2013 Jack Daniel's. All rights reserved. JACK DANIEL'S and OLD NO. 7 are registered trademarks.

Warning – excessive alcohol consumption risks life and is harmful to health!

PLAYBOY

עורך ראשי:

אבי גנאור

עורך בפועל:

שחר פרנהיימר

עורכת גרפית:

נועה שלו-רט

עורכת לשונית: דנה זייברט

מפיקה: נורית ביטרס

מנהלת מסחרית/ביתוח עסקי: דניאל כהן 054-4445180 daniel.cohen@playboyisrael.co.il

משתתפים: גלעד כהנא, מיכל מנדלביץ', גיא צוקר, שלי ורד, יואב בורוביץ',

יהונתן כסיף, גל איתן

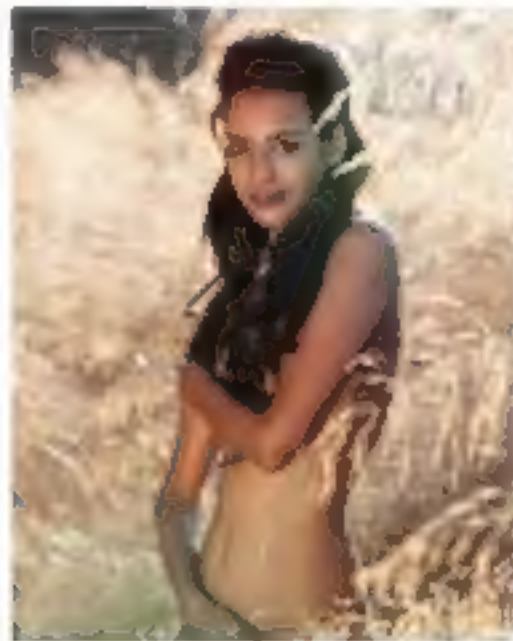
צלמים: יגאל עמר, דניאל בר-און, דפנה טלמון, אילן ספירא

ניהול מדיה חברתית: סטיבן וינסטון, הילה רחין, דן בונה, נמרוד דאדון, דניאל ליבר,

דן גרין, לי נטע קינג

תגובות, שאלות, בקשות, הערות: desk@playboyisrael.co.il

מנויים: 03-5117029 www.playboyisrael.co.il

בשער: אמילי מלכה מקונן **צילום:** יגאל עמר **איפור ושיער:** בן קדר

עוזר צלם: יוסי גמזו לטובה

מו"ל: דניאל פומרנץ

דפוס וקדם-דפוס: "עמנואל" בע"מ

פיקוח דפוס: אייל דולין

רואה חשבון: רונן עוז

ייעוץ משפטי: עו"ד גיר זמל

PLAYBOY ENTERPRISES, INTERNATIONAL

Hugh M. Hefner

Editor-in-Chief

U.S. PLAYBOY

Scott Flanders, **Chief Executive Officer**

David Israel, **President, Playboy Media**

Jimmy Jellinek, **Editorial Director**

Mac Lewis, **Art Director**

PLAYBOY INTERNATIONAL PUBLISHING

Tom Flores, **SVP, Business Manager Playboy Media**

Mary Nastos, **Publishing Services Manager**

Gabriela Cifuentes, **Digital Asset Manager**

Adam Podolski, **Coordinator**

© 2013 אמריקה ישראל מדיה בע"מ

©2012 U.S. Edition of PLAYBOY, as to material published in the June 2013, July-Aug 2013, October 2013

PLAYBOY, PLAYMATE, PLAYMATE OF THE MONTH, PLAYMATE OF THE YEAR, Rabbit Head Design and FEMLIN DESIGN are trademarks of and used under license from Playboy Enterprises International, Inc.

המערכת אינה אחראית לתוכן המודעות. המערכת לא תישא בכל אחריות באשר לתוכן המוצג בכתבות השופות וקשור לצד ג' כלשהו, המידע מובא לנוחות הקורא בלבד ואין להסתמך עליו. ט.ל.ח.

CERTINA

SWISS WATCHES SINCE 1838

DIVER'S WATCH 200 m
50-402

Sapphire crystal
Stainless steel
Swiss Made

WWW.CERTINA.COM

אור-אסיה יבואנים בלעדיים שדרות שאול הסלך
יד תל-אביב 03-6857520 | www.euro-asia.co.il
באמצעות הייטקס איתר לסיימס היטקס היטקס

CERTINA 125TH
ANNIVERSARY

A perfect *balance* of STYLE & SUBSTANCE

Apart from the overall aesthetics, the secret of luxury status lies in the nature of the product itself; the spirit within. A luxurious product combines elegant design with top quality craftsmanship; something that cannot be replicated by other brands. F VODKA *Luxury Collection*

להזמנות: 054-4445552

FVODKAISRAEL

ENJOY FASHIONABLY AND RESPONSIBLY

ELIXIR OF FASHION

רעות יהודאי

רעות (34), מושבניקית מהדרום במקור, היא מוסיקאית רבת פעלים. רובכם מכירים אותה בזכות הדואט "דבש" עם ארי גורלי שחרך את הרדיו חכה בשיר השנה ל-2008. רעות מעידה על עצמה שהיא צריכה אקשן כל הזמן. מלבד האלבום החדש שלה והשני במספר, שכולו באנגלית ונכתב והולחן יחד עם עמירם עיני (רעות היתה גם שותפה להפקת אלבומו האחרון), היא מלמדת הפקה מוסיקלית ברימון ואת עיקר פועלה היא מייצרת מהאולפן הביתי שלה. לדבריה המעבר מעברית לשירה באנגלית אפשר לה יותר חופש והעבודה על האלבום יחד עם המפיק עידן רואה, הוציאה ממנה העזה ופרפורמיות רוק בועטת עם פחות חשבון ל"מה יגידו". שלושת הסינגלים שיצאו, בהם "Fire Under Water" ו-"Excuse Me" הם חשמליים, וגוון קולה העמוק והצרוד מעט נשמע נפלא באנגלית. רעות גדלה בילדותה עם מוסיקה מגוונת - בצרפתית, יוונית ואיטלקית - ומנגנת על כלים שונים. היא הספיקה גם לקחת חלק בשלושה הרכבים; הרכב אלקטרוני בשם Tanto Project, הרכב סול שנות ה-90 בשם Easy band ובנוסף היא גם מופיעה עם גליקריה כשהיא מתארחת בישראל. הסינגל האחרון שיצא נקרא "Find a way", ואתם מוזמנים להקשיב לו באמצעות ה-QR בתחתית העמוד

האלבום החדש והמבטיח יושק ב-10.12 בתיאטרון תמונע

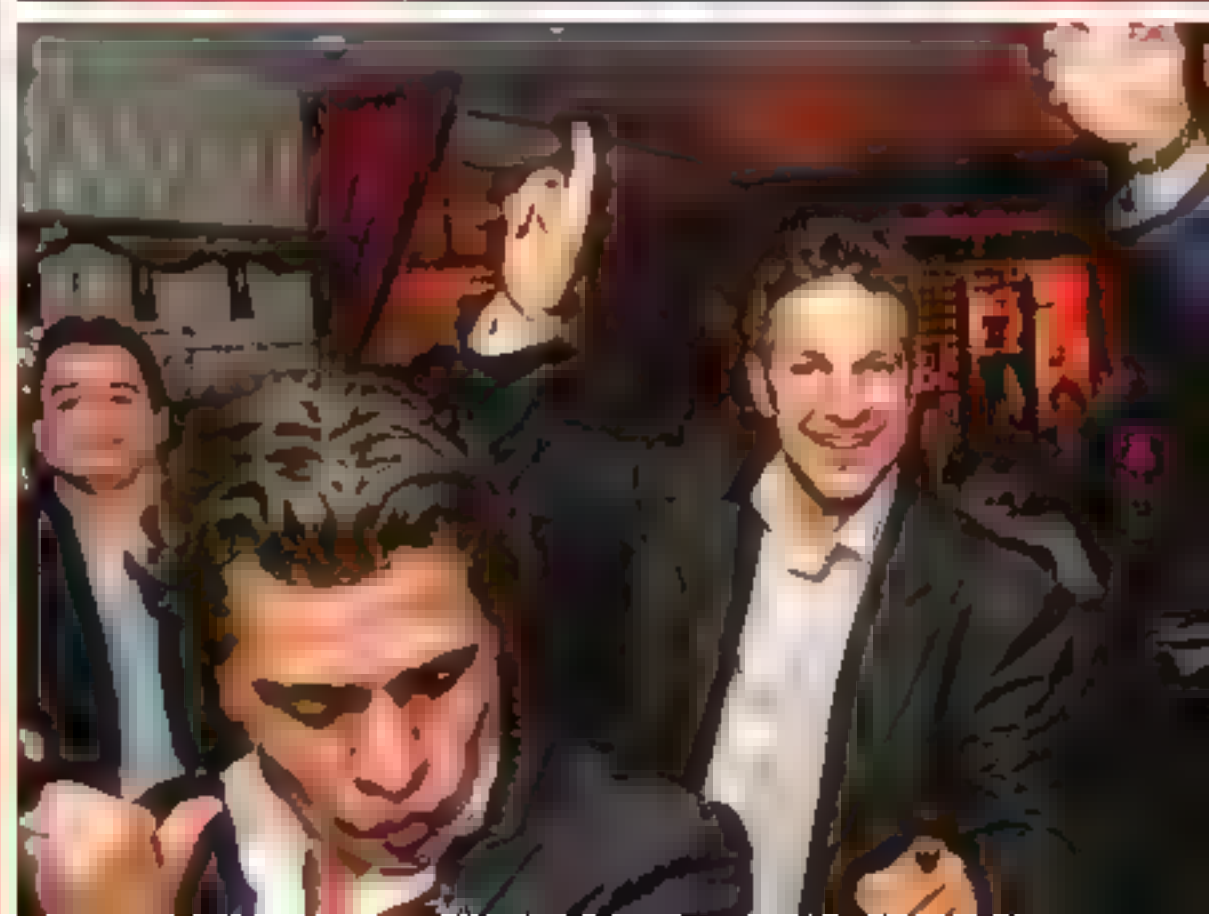
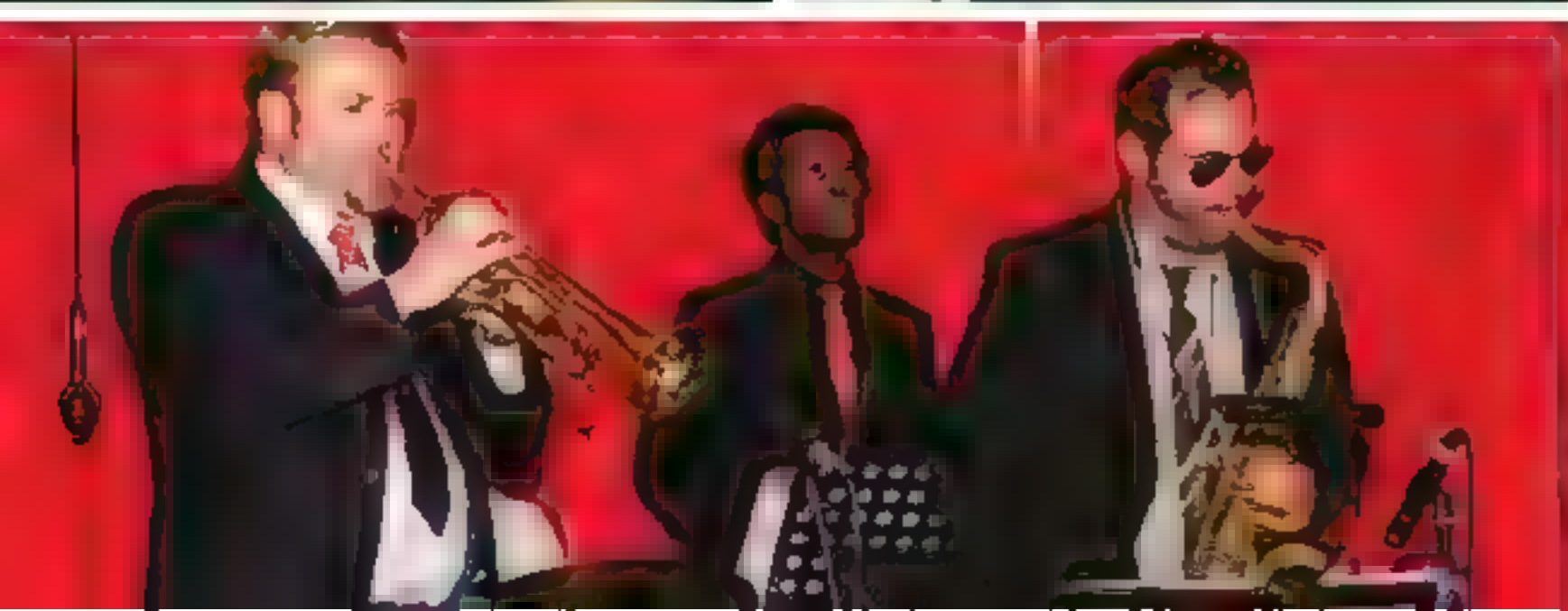
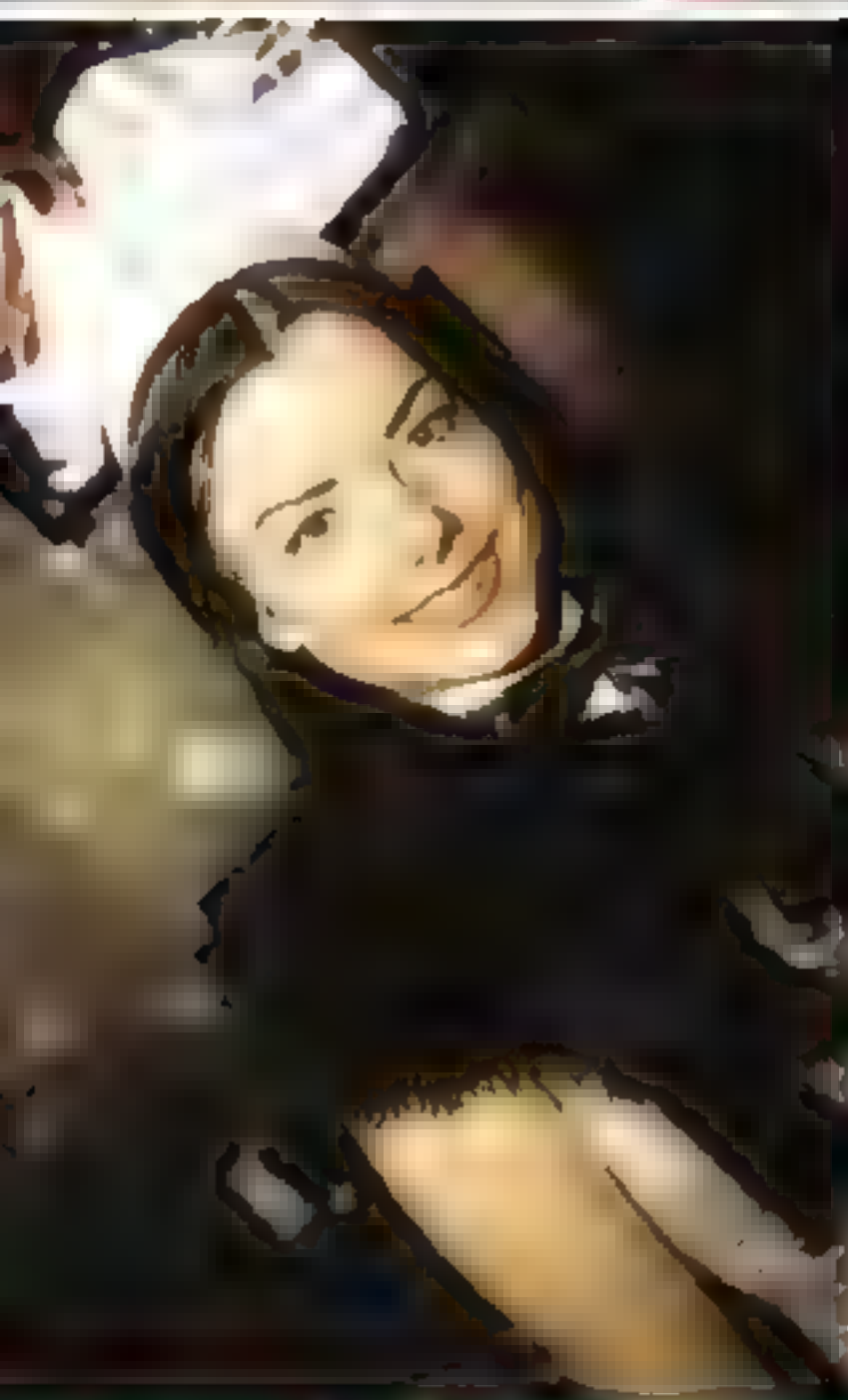
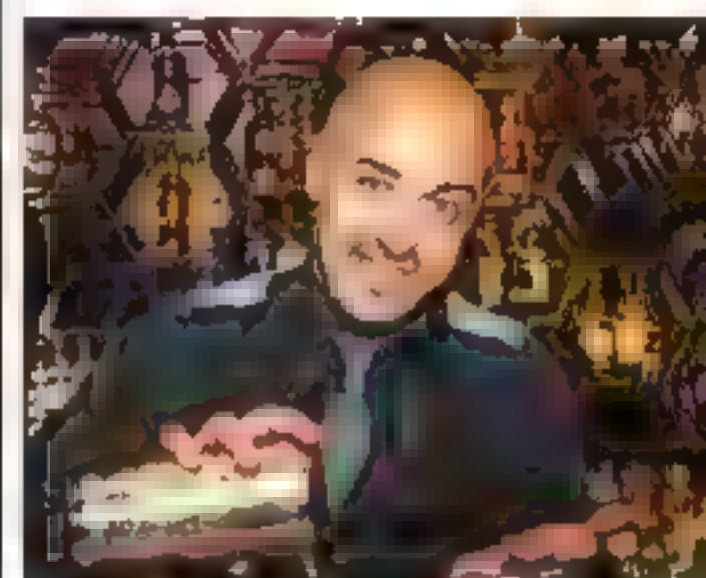
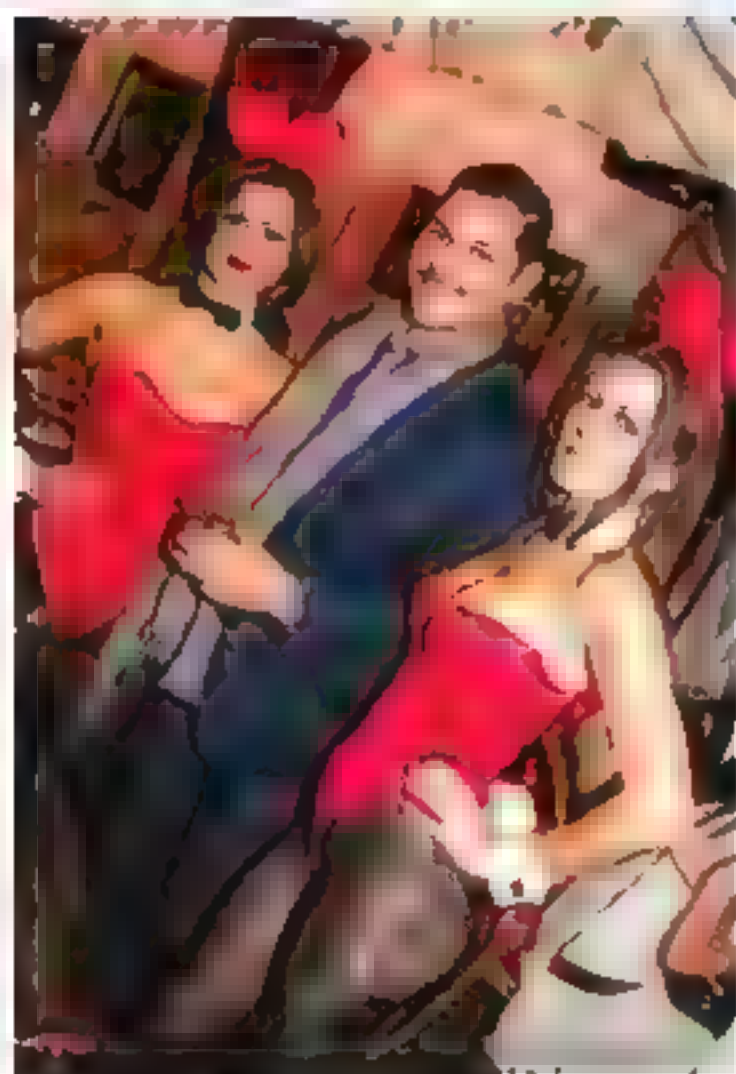
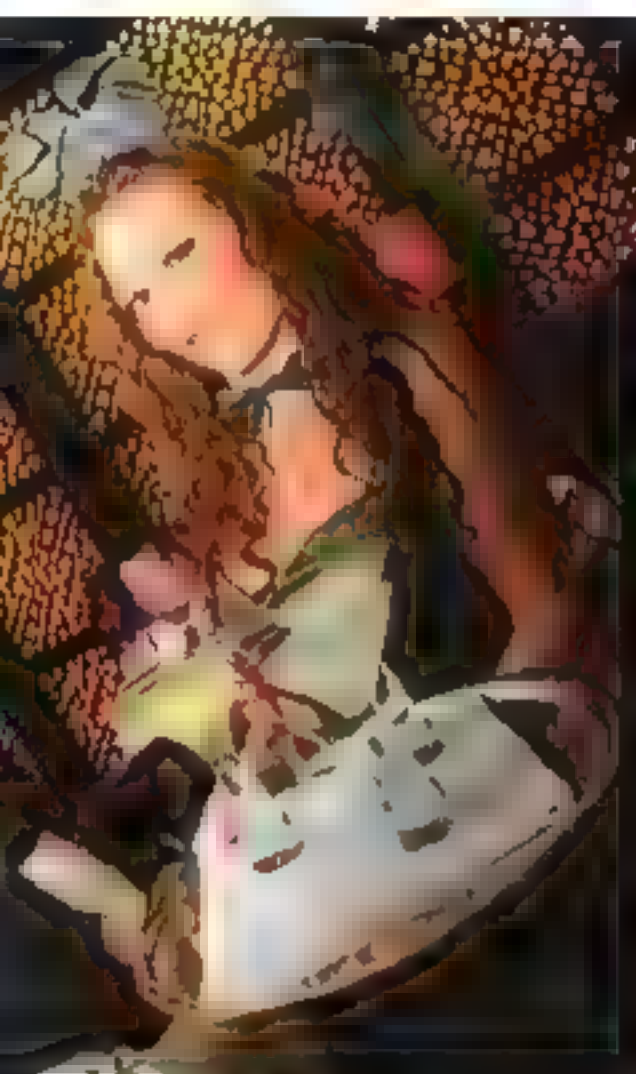
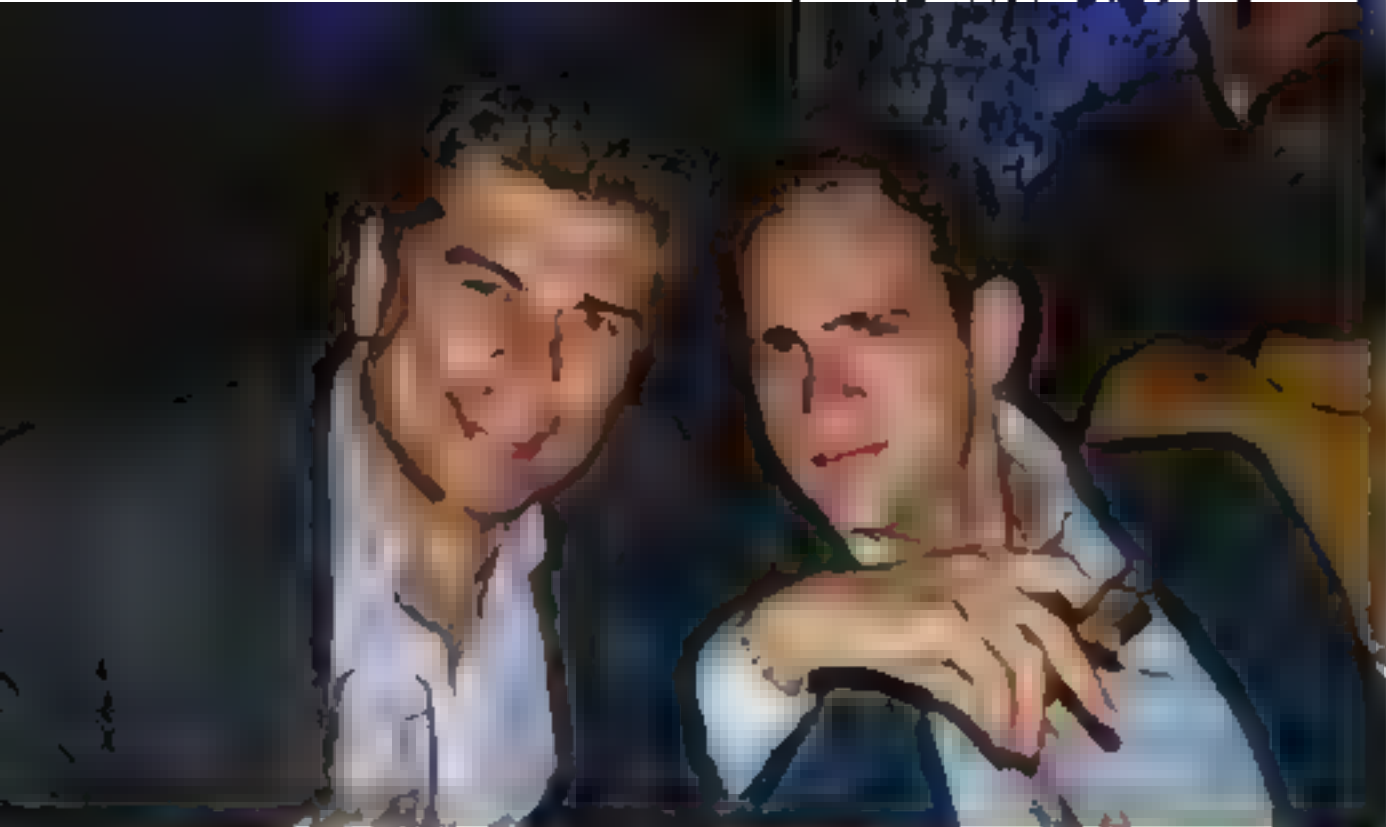
כנסו לעמוד
היוטיוב של רעות

ארנב לילה

עשרות זכיינים
ועורכים של התהדורות
הבינלאומיות של פלייבוי,
מחונגוליה ועד מקסיקו,
נפגשו במועדון פלייבוי
בלונדון שחגג באוקטובר
שנה להקמתו.
גם אנחנו היינו שם
צילום: סטיבן ווינסטון

THE BUNNIES ARE BACK

PLAYBOY CLUB LONDON
NOW OPEN

Old Palace
London
United Kingdom
+44 (0)20 7552 1111
www.playboyclub.com

לימודי שפה

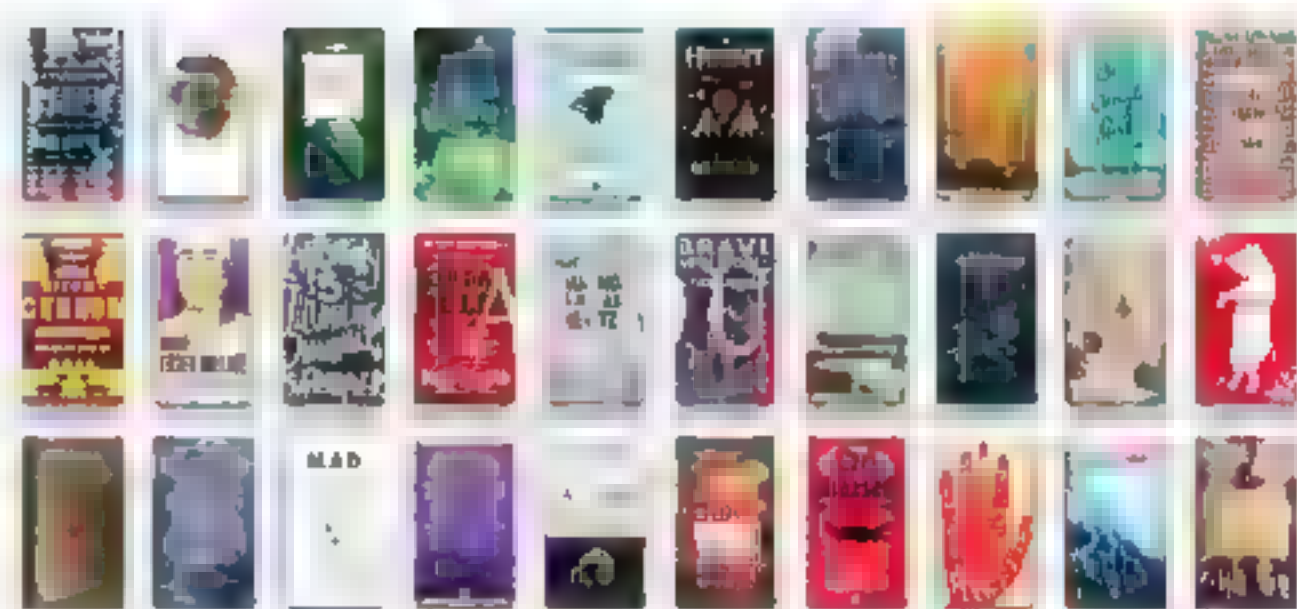
ברוסיה נפתחה בקולטה לנשים ללימוד יסודות המין האוראלי

לנברים לא תמיד נוח לומר לבנות זוגם שהן מוצצות גרועות. מזל שאפשר ללמוד רכול, כי כיום תמורת 3,500 רובל (כ-311 דולר), נשים ברוסיה יכולות להשתתף בקורס מדריס לדעתנו, בשם "אמנות המין האוראלי". בקורס מקבלות הנשים שלוש וחצי שעות של אימונים אינטנסיביים, שבמהלכן הן לומדות כיצד לרשתמש בשפתיים ובידיים כדי להביא את בן רזוג לאקסטזה בלתי נשכחת. המודעה המפרסמת את הקורס מצהירה על כוונות נוספות: "מטרתנו אינה רק ללמד את הטכניקות הסטנדרטיות והמתקדמות של סקס אוראלי, אנאלי וקלאסי, אלא גם ללמד אתכן איך לרשתמש בפוטנציאל ראירוטי שלכן ושל שותפכן". אבל לפני שאתם מתמוננים מהרוסיות, מתעניינים איך נרשמים לריות בוחן סוף קורס וקונים לבנות רזוג קורס מתנר ליומולדת, אנחנו בפלייבוי, ממליצים על קורס מדביל לגברים, בו יכירו את דגדגן לעומק ויפסיקו להסתמך על מה שדם משערים שמענג נשים. וכן, אנחנו בהחלט חושבים ששני הקורסים הללו יביאו שלום עולמי.

סיפורים מהצדפה

על אפליקציית אויסטר - הנוטפליקס של הספרים

תחום המוזיקה והקולנוע עבר מהפכה, אבל גם עולם הספרות לא נשאר חייב. בדורב מאוד ספריות ענק יהפכו לנחלת רעבר. אפליקציית אויסטר, רמציעה תמורת 59.9 דולר לחודש גישר בלתי מוגבלת ליותר מ-100 אלף כותרים שמתחדשים כל רזמן, היא רנטפליקס של הספרים - הטיפוגרפיה יפה וניתנת להתאמר אישית, ואפשר לחלוק עם חברים ספרים אהובים ולקבל המלצות. רשירות של אויסטר מצוין למי שאורב לרוא כמר ספרים במקביל ולמי שרוצה לרעשיר ולרנגיש את איפציות הקריאה שלו. כרנע רשירות זמין בארד"ב לכעלי אייפון, ובחורף הדורב ייפתח גם לאייפדים ולארצות נוספות. בינתיים בישראל תוכלו לריעזר כ- Stanza, אפליקציה שיוודעת לפתוח קבצים בשלל פורמטים, למשוך ספרים מחנות ספרים רמקונות של החברה או להטעין אותם מתוך ראוסף הפרטי שלכם. אם אתם אנשי אנדרואיד, האפליקציה Moon + reader, מהווה פלטפורמה אידיאלית לקריאה בגוגל, ומאפשרת חופש מוחלט בבחירת הספרים. יש לה מגוון איפציות להתאמה אישית, מדפדוף ועד עיצוב

מסך הקריאה. אנחנו עדיין לא יכולים ליהנות כראוי מהיכולת של האיפד להציג טקסטים כעברית - אין טקסטים בעברית בפורמט רמתאים, כי עדיין לא נמצאה דריצאה לאור שתיקח על עצמר את רמישימה החשובה הזאת, וגם כי אין כאן אמזון מקומית שתכנס את כל היצאות הספרים תחת קורת נג אינטרנטית אחת. בינתיים תוכלו להסתפק ב-עברית, קורא ספרים דיגיטלי התומך בעברית, ואתר תוכן להורדת ספרים דיגיטלים של ההוצאות לאור המובילות בישראל.

כנופיות ברשת

לא רק סבתא שלך הצטרפה לפייסבוק לאחרונה, גם מספר גדל והולך של כנופיות וארגוני פשע

תופעה: כנופיות וארגוני פשע משתמשים ברשתות חברתיות כדי לתעד את פעילותם ולגייס חברים חדשים. בארה"ב למשל, כנופיות פשע מתרכזות ומעלות קטעי וידיאו, ומר שפעם סוכם דרך כתובות גרפיות, נאמר כיום בדוידים בטוויטר ובפייסבוק. לדוגמר, כשבקבוצה כזו מפרסמים סטטוס "הולך לריות לנו משחק בייסבול", הכוונה היא שקרב בין כנופיות עומד בפתח; המילה "ביסקוויט" היא שם קוד לאקדח, וכשיופיע צירוף המלים "רוקנרול לשנה מוקדמת", יש לרנית שמדובר ברצח.

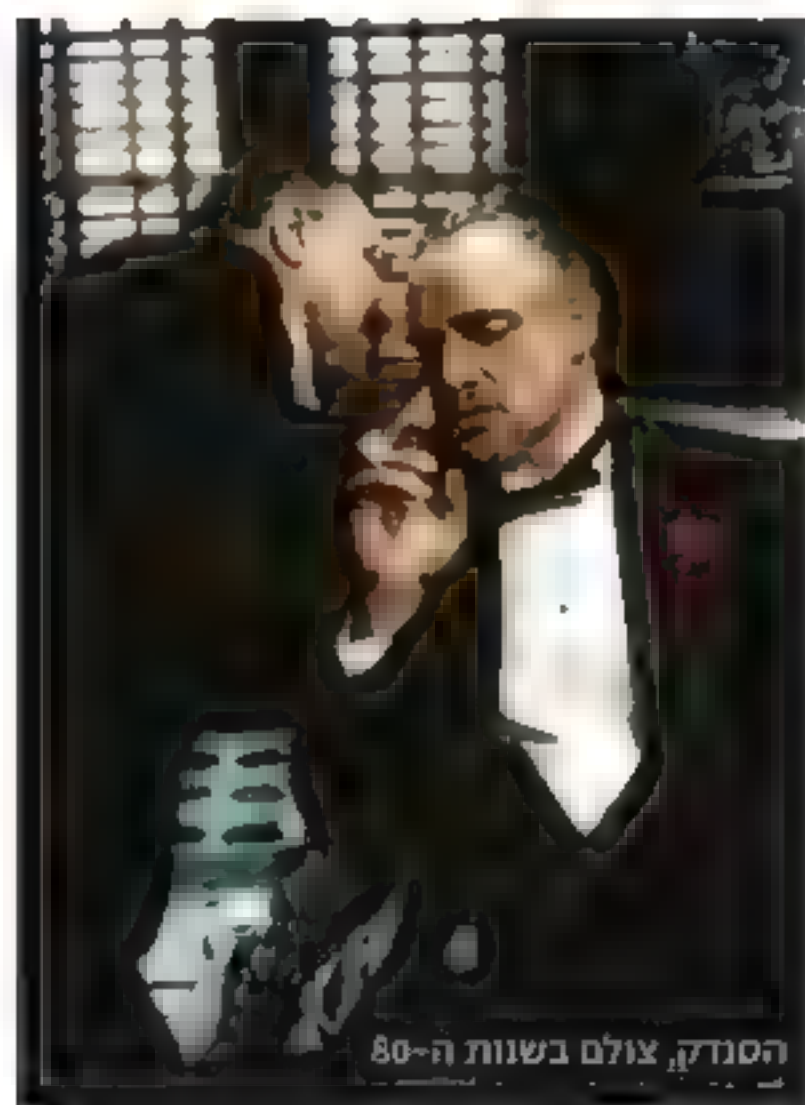
גם סוחרי סמים מנצלים את הרשת לצרכיהם. לאחרונה נתפס סוחר הסמים המקוון המבוקש ביותר, גיק מחשבים צעיר בשם רוס וויליאם אולכריכט. הוא ניהל אתר בשם Silk Road שגלגל יותר ממיליארד דולר, ולמעשה היווה את המקבילה הלא חוקית של e-bay, בה יכלו סוחרי סמים למכור את מרמלתם לכל דורש האתר פעל כחלק מרשת שאיתה לא ניתן למצוא במנועי החיפוש (Deep Web). גם כתובתו השתנתה כל הזמן וניתן להשיגה רק באמצעות ביקור בפורומים שהוקדשו לשימוש ולסחר בסמים.

כמו כן, ניתן לגשת לתוכן ראתר רד באמצעות תוכנת ררצפנה ROT, ורתשלום בוצע אך ורק באמצעות מטבע ביטקוין. בינתיים אולכריכט גזר קופון, אבל גם הוא וגם חברי רכנופיות נוכחי לגלות שברשת אי אפשר באמת להסתתר. מדובר באתגר חדש גם למשטרה, שכופה עליר להדצות משאבים לעצירת פשעי מדיה-חברתית מבלי לפטע בחופש הביטוי. בינתיים בישראל הכול עדיין פרוץ ולא נראה שהמשטרה תעבור בקרוב לתפוס דילרים היישר מהפרופיל האישי שלהם.

סרט רע

מתי בפעם האחרונה ראיתם סרט באמת טוב בקולנוע - ואיך כל זה קשור לטלוויזיה?

שם מתרכזים כיום הצופים והכסף רגדול. במשך עונה טלוויזיונית ניתן לבנות דמות מרובדת ועלילה מסועפת, שגורמת לצופים להתמכר אליה, תהליך שקשה ברובה ליצור בשעתיים בודדות בקולנוע. "מד מן" ו"משחקי הכס" שברו שיאי צפייה בשנים האחרונות ורשפיעו על השיח הציבורי ועל האופנה, אך יותר מכל הגדילה לעשות "שובר שורות", שבכל אחד מפרקי צפי בממוצע 2-3 מיליון אנשים. ממוצע הצופים לפרק בעונה האחרונה היה 4 מיליון צופים, כאשר פרק 15 קבע שיא של 6.6 מיליון צופים. נראה כי מדיית מסך הכסף צריכה גם היא להתפתח עם רוח רומן, אחרת תישאר מאחור, ממש כפי שקרה למדיה אחרת לפני שנים, התיאטרון.

סרט טוב כשמתבססים רק על תלת-ממד, אפקטים מעצבנים, מוסיקה חזקה ושחקנים יפי תואר, אך משעממים כלחם דאשתקד. טענה נוספת שעולה היא שהפקת סרט בעבר היתה משימה מורכבת מאוד, ולכן הרבה רעיונות גרועים נשארו על רגיר או על רצפת חדר רעריכה, בעוד שהיום הטכנולוגיה גנישה בהרבה והכמות באה על חשבון האיכות. איננו חיים בעידן אינטלקטואלי וסף הריכוז והסבלנות של הצופה נמוכים, לכן באופן טבעי חלק גדול מהתכנים שנוצרים מכוונים לכדר אותנו באופן המהיר ביותר - דבר שכא על חשבון העומק.

גם הוויקיפדיה של ויקילנוע, BDMI, מצדדת בטענה, שכן בדירוג שלהם ל-250 הסרטים הטובים ביותר שנעשו, רק שניים מתוך 15 הסרטים הפותחים את הרשימה נעשו לאחר שנת 2000 ("האביר האפל" וסרטי "שר הטבעות"). זאת ועוד, רוב הסרטים ברשימה צולמו בשנות ה-80 או לפני כן (בראש הרשימה 'חומות של תקווה' והסנדק).

בנוסף, תיאטראות קולנוע כיום אינם רווחיים כבעבר. כדי לקבל את שוברי האופות הגדולים ביותר, תיאטראות נאלצים "לכפוג" בעסקת חבילה סרטים נוספים של אותו מפיק/אולפן. לא בכדי, הרכה מהכישדונות היצירתיים שבעבר עשו קולנוע, בורחים כיום לטלוויזיה,

מתי בפעם האחרונה יצאתם מהקולנוע נפעמים? מתי הייתם מרותקים לכל פריים ושביב דיאלוג והרגשתם שחייכם רשתנו בעדבות מה שראיתם? הערכה גסה שלנו היא שעברו 15-18 שנה מאז, אם לא יותר, ראם מדובר רק בכמירה נוסטלגית לעבר ובנטייה ראנושית לייחס איכות גבוהה יותר למה שנעשה בעבר? (מוסילה, פוליטיקה, רתנהגות נשית/גברית) או שמדובר בטענה מבוססת? האם ריצ'רד, טריפו וברגמן היו שייכים לתור זהב שחלף לו? תשובה אפשרית אחת היא שהם וקולנוענים מהעבר היו פורצי דרך, והרבה ממה שרואים כיום מתבסס על עבודתם רחלוצית. כיום לשה הרבה יותר ליצור רתרגשות ופליאה, כי הרי כבר ראינו רכול - אין פרה קדושה שלא נשחטה, רגבולות והחודים נחצו, לך תעשה פרובולציה.

יוצרי קולנוע כיום צריכים למצוא רעיונות שטרם עסקו ברם וטאבואים שטרם נפצו. יש גם טכנולוגיות חדשות שיוצרות רתרגשות (אוואטר ומטריקס), אבל מה שחסר הרבה יותר מטכנולוגיה חדשה הוא כותבים חדים שיוצרים לספר סיפור. הקריטריון המהותי לסרט טוב יהיה תמיד עלילה מקורית ובנויה ריטב יחד עם בימוי מיומן שיוצק להביא טוויסטים ברצגת העלילה. יוצרי קולנוע עכשוויים צריכים לרכיך שלא ניתן לעשות

ספרות

על אוסטר ועל גלאדוול

מכונת רבי המכר מה"ניו יורקר" מלקולם גלאדוול, והסופר הברוקלינאי פול אוסטר, מציעים שני ספרים מרתקים על מעלות הנשים ויתרונות הדיסלקציה

DAVID AND GOLIATH

UNDERDOGS, MISFITS AND
THE ART OF BATTLING GIANTS

MALCOLM
GLADWELL

← ברומן האיש והחושפני ביותר של פיל אוסטר, "יומן חורף" (כהוצאת עם עובד), שמתכתב עם ספרו הראשון "המצאת הבדידות", אוסטר מתבונן אחורה על חייו, ומדבר על ההתמודדות עם פגעי הזמן, על התובנות והרשלמה שמגיעות עם ההתבגרות. כבכל ספריו, הסגנון צלול וקונקרטי. אוסטר מתאר ב"יומן חורף" את חוויותיו הגשמיות ורחישות דרכן הקוראים חווים את רגשותיו ומוצאים עצמם מזדהים עמו ומתעלים מעבר לסיטואציה היומיומית. חשבון הנפש שלו חף ממניירות שאפיינו אותו בספריו הקודמים והוא מעביר בוורטואוזיות, בין היתר, את סיפור הכוכב של משפחתו ואת צלקת לידתו. הקטעים שבהם הוא כותב על בעלותיה וסגולותיה של אשתו הם מדיפים בספר וכתובים ללא שמץ רגשות: "לאור כישלונותיך בעבר, הטעויות בשיקול דעת, אי-יכולתך להבין את עצמך ואת חולתך... הפעם לא משהו מדומיין, לא רשלמה של איזו נחמה שלך, אלא אדם אמיתי. היא אכפה עליך את אמיתותה ברגע שרתחלתם לשוחח... ומפני שהביטה לך ישר בעיניך, לא יכולת להפוך אותה למה שהיא לא, להמציא אותה, כמו שעשית לגבי נשים אחרות בעבר..." "יומן חורף" (Winter Journal), הגרסה העברית בתרגום אברהם יבין

PAUL AUSTER WINTER JOURNAL

בקרב יזמים מיליונרים הוא גבוה מאוד. לטענתי אחד הטורים לכך הוא שבהגיעם ללימודים גבוהים, הסטודנטים הדיסלקטים כבר רתמודדו פעמים רבות עם כישלון ולכן הם באים מוכנים יותר. בנוסף הוא חקף ילדות דשה לכוח רצון חזק יותר ומדגיש את העבודה של "דוד" אין מה לאבד, ולכן הוא בעמדת יתרון על פני "גליית". גלאדוול, בסגנון כמספר סיפורים, מצליח שוב להאיר נקודות חשובות ברתנהגות ראשונית ולגרים לקוראים להטיל ספק ולפתוח לדיון בספרו נושאים שנראו כברורים מאליהם עד כה. ניתן להשיג גם בגרסת אודיו באמזון או דרך אייטיונס.

"David and Goliath: Underdogs, Misfits, and the Art of Battling Giants"

← מלקולם גלאדוול, עיתונאי מן המניין ב"ניו יורקר", ניתח באופן מבריק ברבי המכר הקודמים שלו תופעות חברתיות ופסיכולוגיות שניגדות את ההיגיון הישר ("נקודת מפנה", "ממבט ראשון" ו"מצוינים"). בספרו הנוכחי גלאדוול מבקש להוכיח שהצורה שבה אנו תופשים כוח, השפעה והצלחה, מוטעת מיסודו.

גלאדוול מתחיל מדוגמאות מתחום האמנות, הכדורסל וזכויות האזרח ומשתמש בהמשך במטפורה של "גליית" כשרוא מפנה אצבע מאשימה לאוניברסיטאות היוקרתיות שטרמות נזק לאמביציות של סטודנטים חכמים. הפרק הנוגע ליתרונותיה של דיסלקציה מרתק במיוחד, הוא מתבסס על נתון שלפיו שיעור הדיסלקטים

סאונד בין הטיפות

שלושה אלבומים מומלצים לחורף הקרוב

בזמן הבליל הבלתי נגמר של מוסיקה חדשה שיוצאת מדי יום, ואינספור בלונים מוסיקליים שמתיימרים לחזות את הדבר הבא, יש כמה אלבומים שיהוו פסקול מופלא לחורף הקרוב

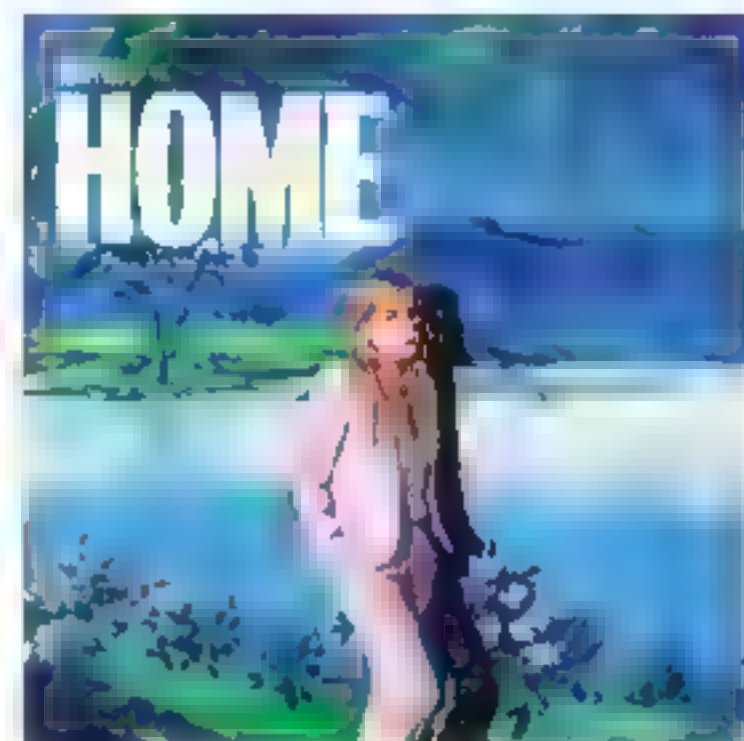

EARL SWEATSHIRT – DORIS

ארל סוויטשרט הוא ילדון בן 19 בסה"כ, אבל זה לא מפריע לפרנק אושן, ט'אנדרקאט וטיילר ד'ה קריאייטור להופיע באלבום הבכורה המתוחכם שלו. הם כולם חלק מחבורת Odd Future, קולקטיב היפ-הופ שחושף עולם תוכן ענף וכן במיוחד של חבורת מוכשרים המודעים לעצמם תוך כדי ההרס העצמי שלהם. באלבום, ארל מדבר על הלחץ להיות אדם הגון ועל פחדיו מהבדירות וגם מבטא את הכעס על אביו, המשורר הדרום אפריקאי והפעיל הפוליטי קאורפטס קגוסיטסיל. ברוב, ככל הנראה, לא חייבים תמיד ללהג על מכוניות וכוסיות, ומר סוויטשרט הצעיר מוכיח זאת בביטים אפלים ובמלים שבועטות לקישקעס.

BLACK KEYS

הדואו המוביל של האינדי-רוק בשנים האחרונות, המורכב מדן אורנר ופטריק קרני, מתכנן להוציא אלבום בזמן הקרוב יחד עם המפיק זוכה הגראמי דג'ר מאוס, שהפיק גם את אלבומם הקודם "אל קמינו" ב-2011, שיתוף פעולה שהביא אותם להצלחה מסחרית ולהכתרת הפרויקט כאחד האלבומים הטובים ביותר ע"י ה"רולינג סטון" ו"טיים מגזין". באלבומם האחרון הם נטשו את הכבדות הבלחית והצטיידו בקלילות רוקנרולית שהזניקה אותם מעלה. אנוחנו כוססים ציפורנים לקראת האלבום הקרוב.

Austra - Olympia

את שלוש השנים האחרונות בילתה אוסטרה הקנדית בסיבובי הופעות יחד עם להקות כמו ה-XX, ה-Gossip וה-Grimes. הזמרת שלהם, קייטי סטלמניס התחילה את הקריירה כזמרת אופרה, ורוב השירים באלבום הם סינת'פופ בהפקה רכה שמתבססת בעיקרה על קולה המפעים. אלבום רבגוני, לעתים מלודרמי ולעתים מחשמל רחבות. מושלם להקשיב כשהטיפות על החלון.

אירוע

צוללים למעלה

חשיפה בינלאומית למוסיקה ישראלית 2013 בצוללת הצהובה ובאזור

אירוע ה-Showcase רישאלי רישמי למוסיקה מבית "צוללת צהובה" בירושלים, בשיתוף ראגף לרשרי תרבות ומדע במשרד רחוק, חוזר זו הפעם הרביעית. כמשך שני סופי שבוע מרתקים ייחשפו מיטב הכישרונות המקומיים בתחומי ג'אז, מוסיקת עולם, רוק ואינדי, בפני בכירי רתעשייר הבינלאומית.

מסורת אירועי החשיפה, המופקים באופן מלצוץ במיוחד (אירוע דימר רתגיים זו רשנה העשירית כתחום המחול), ורבחירות המוסיקליות המוקפדות כבר עשו לרם שם מעבר לים. הפעם מתוכננים לרגיע בין רשאר מנרל

פסטיבל "Primavera Sound", מנהל סוכנות הביקניג רענקית ITB ומנהלי פסטיבלי ג'אז מקנדה ואירופה. יהיו כאן גם מנהלי מוסדות תרבות, פרומוטרים, מפיקים, עיתונאים וסוכנים. רק בשנה האחרונה ובזכות קשרים שבססו בפסטיבל, הופיעו אסתר רדא, איזבו, מאיה איזקוביץ', הקולקטיב, שאולי עינב, אנסמבל יאמן ואחרים, בפסטיבלים נחשבים ברחבי אירופה וארה"ב, וחלקם אף חתמו חוזים בתכורות בוקניג בינלאומית.

רכב הראשון ייערך בין ה-13-16 בנובמבר ויקדש לג'אז ולמוסיקת עולם. הסבב השני, שיתקיים ב-20-23 בנובמבר ויקדש לרוק ולאינדי על גווני רשונים. ההופעות פתוחות וחינמיות גם לקהל הרחב, כדי לתת אופי אותנטי לאירוע ולהעצים את חווית ההופעה רחיה, עבור המוסיקאים וגם כעבור מקבלי ההחלטות מחו"ל. בין המוסיקאים הנחשפים הפעם:

כנסית השכל ותזמורת אשדוד, גבע אלון, הקולקטיב, התפוחים, האורקסטרה של אבי ליכוביץ', בוס פס, מורין נהדר, דניאל זמיר, משפחת אלייב, עדי אולמנסקי וההרכב המכריח 1243. בין ה-20 ל-23 לנובמבר יתקיימו אירועי הרוק והאינדי בצוללת הצהובה ב-ים ובמועדון 'האזור' בת"א.

זמן המסקל

האמנות וההנחות המעצבות
של הטקסיתורבאן במסלול
החורף אתכם בסוף הקיץ

הקוב

המסקל מושלם לשתייה
לבד או משתלכ מצייץ
כמקס בקוקטיילים של
כמה שכבות. שוחחנו עם
שחר ממסעדת מקסיקנה
(בוטרשוב 7, ת"א)
והיא ציידה אותנו
בקילר קוקטייל עצמתי
על בסיס מסקל.

כס דבר מעט יותר

כשהוא מעושן, וליקור
אינו יוצא דופן. זו
הסיבה שמסקל, הכוחל
המקסיקני העשוי מצמחי
אגבה שניצלו היטב
בטאבון עפר, משתלט על
מדפי הכרים המוכחים
בעולם. הוא חריף, הוא
חלק, והוא בעל טעמים

טיב מהברמו -

לחמם עניינים

להקפצת החריפות והאספת
טעמים השרו ששה פלפלי צ'ילי
קטנים בתוך בקבוק המסקל
סיחטו אדום כדי לעצור את
תהליך בניית החריפות

המלח הוא המלך

יחס של מנת מלח מעושן
אתחלשתי מנות מלח
רגיל טחונים במטחנת
קפה, יוסיף עניין
לשפת הכוס

להישאר רעננים

דלנו על בקבוקים ופחיות
השקיענו 2 דקות מיץ אגוס
וליים טרי - וזה המפתח
שלכם לקוקטייל עם טעמים
חיים ובוטטים

המתכון שיטעין אתכם

- 45 מ"ל מסקל
- 10 מ"ל מיץ לימון
- 10 מ"ל מיץ לימון
- 10 מ"ל מיץ לימון
- 10 מ"ל מיץ לימון
- 10 מ"ל מיץ לימון
- 10 מ"ל מיץ לימון
- 10 מ"ל מיץ לימון

מיוזנו את שפת
הכוס במלח מעושן.
מיזנו את כל
החומרים לשייטת
מלא בקרה ונערו
היטב 3-5 שניות.
עכשיו רק נותר
ליטען לכם וליהנות

סוגי מסקל

אם אתם
סוגי המסקל
שניבטור
לכם את
הקוקטיילים?

• **סוגי מסקל** - תהליך התיקון והיישון קצר
ואורך חצי שנה עד תשעה חודשים, בחביות עץ אלק
אמריקאי. הטעם מוזקתק בזכות תוספת של ליקור אגבה.
עשיר מטפיק כדי לשתות נקי או עם כמה קוביות קרח
• **מסקל רפוסאדו** - המשקה קרוי על שם החזל
(Gusano) האדום (Rojo) שגדל על מקעת האגבה. נוסאנו
רחו עשוי 100% אגבה, ומיוצר בדרגת רפוסאדו במזקקה
שנוסדה ב-1941 בעיר וואקא (Oaxaca) שבמקסיקו.
• **מסקל אגבה** - גם הוא מיוצר בוואקאקה
מאגבה בת 8 שנים לפחות, בתהליכי ייצור מסורתיים.
הוא עשוי מ-100% אגבה, ומבוקבק בבקבוק עם זחל.

זרנות ייחודי במסלול

בלאנקו (Blanco) - מבוקבק מיד עם סיום תהליך התיקון.
רפוסאדו (Reposado) - מיושן במשך חודשיים עד שנה לפני הבקבוק.
מסקל בוגר - מיושן לפחות שנה אחת בחביות עץ גובה מקסימלי של גליס לטר

B-Crazy

מבצע סמך
1,890

www.balmainwatches.com

[illegible]

www.euro-sisa.co.il 03-6467520, 6473381 1-800-777-777

ואימרו ראמן

איך לשזרג שקית נודלס
בשלושה דקות? קראמן טעים
בשיגעון?

קעריות או שדיות עם נודלס למרק
נמצאות למכביר על מדפי רשתות
השיווק בישראל. סטודנטים ורווקים
מורעבים ומרוששים מוצאים בהן נחמה,
אבל למה להסתפק בנודלס התפל אם
אפשר להכין ממנו ארוחת טעימה בטירוף
בעזרת מעט יצירתיות? זנחו את הירקות
הקפואים המיושנים, עקבו אחרי הוראות
ההכנה בגב האריזה, ושדרגו לכם את
הסתיו בעזרת חומרי גלם עשירים בחלבון
ובטעם, שנבחרו בקפידה ברשראת שף
דיוויד צ'אנג ממסעדת מומופוקו באיסט
וילאנ' בניו יורק.

בשר לבן שבושל

מראש

← אין תרופה
טובה יותר
להאנג-אובר
מבשר חזיר
שבושל לאט. בדקו
במעדנייה הקרובה
למקום מגורכם.
לשומרי הכשרות
אפשר להשתמש
בעוף או בקר
המתאים למרק.

בצלצלי
שאלוט טריים
חתוכים דק.
אלו מוסיפים
טעם וקראנץ'.

ריבועי אצת
נורי
← אצה קלויה
מוסיפה אפיל
ורובד נוסף
של טעם.
פרסו אותה
לרצועות דקות.

ביצה חצי-רכה
← הרתיחו ביצה
כ-7 דקות. בסיום
יש לטבול אותה
במים קפואים
כדי לעצור את
בישולה. החלמון
יהיה בעל מרקם
קרמי מושלם.

הראמן של מומופוקו ניו יורק

הנודל בר הזה נחשב לחלוץ
סצנת הראמן הניו יורקית
ולאחת המסעדות המפורסמות
בעיר. מנת הדגל שלו היא
ההשראה לגרסה זו, העשויה
מרכיבים שניתן למצוא
בסופר הקרוב

• למתפרעים •

אנרגיה ירוקה
← קצת תזונה בריאה לא
תזיק. קנו שקית של תרד
שנרחץ מראש ואדו אותו
עד שיתרכך ויעמיק
את גווניו.

טאץ' של חריפות
← קימצ'י (Kimchi),
התוספת המפורסמת
ביותר של קוריאה מירקות
כבושים, מוסיפה אפיל
חמצמץ וקראנץ' למנה.

הוסיפו אומאמי
← פטריות שיטאקה
שנחתכו דק והן עשירות
בגלוטאמין, התרכובת
שמוסיפה טעם נפלא
למנות באופן טבעי.

אוצרות מהים
← החליפו את בשר החזיר
בשרימפס שקולפו, נשטפו
במים ובושלו.

שפירא

בירה ירושלמית

YOTAM BEZALEL STUDIO

בירה לכולם!

בואו
לקבל
בקבוק
בראש

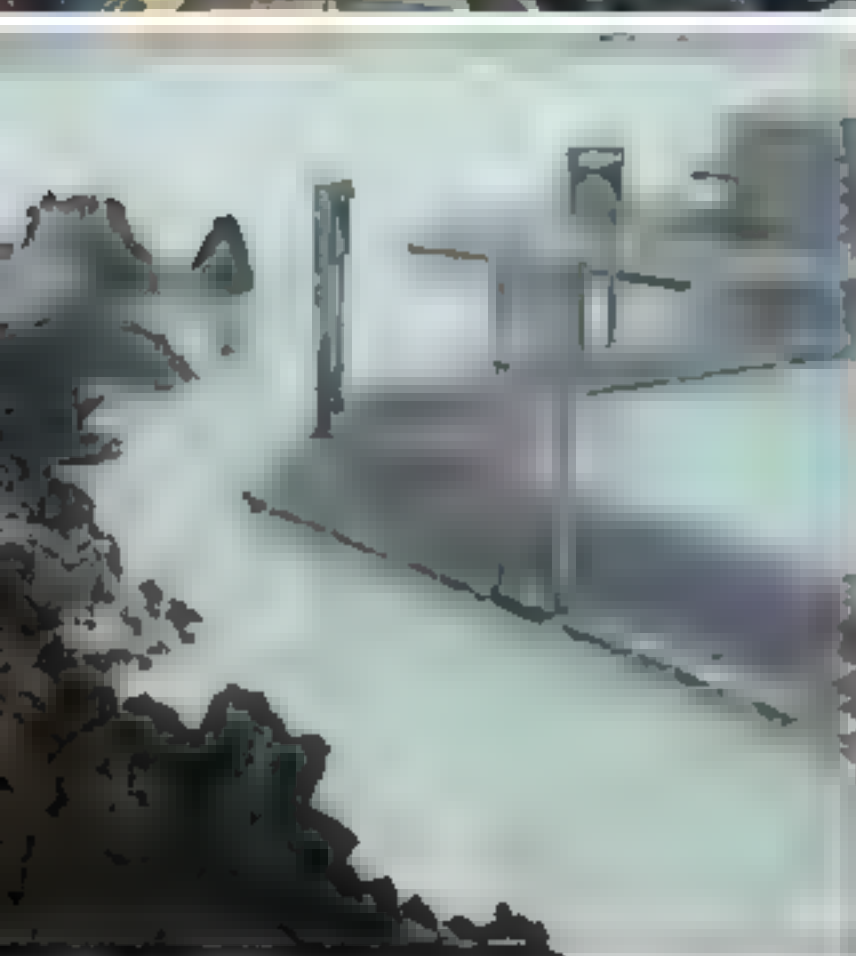
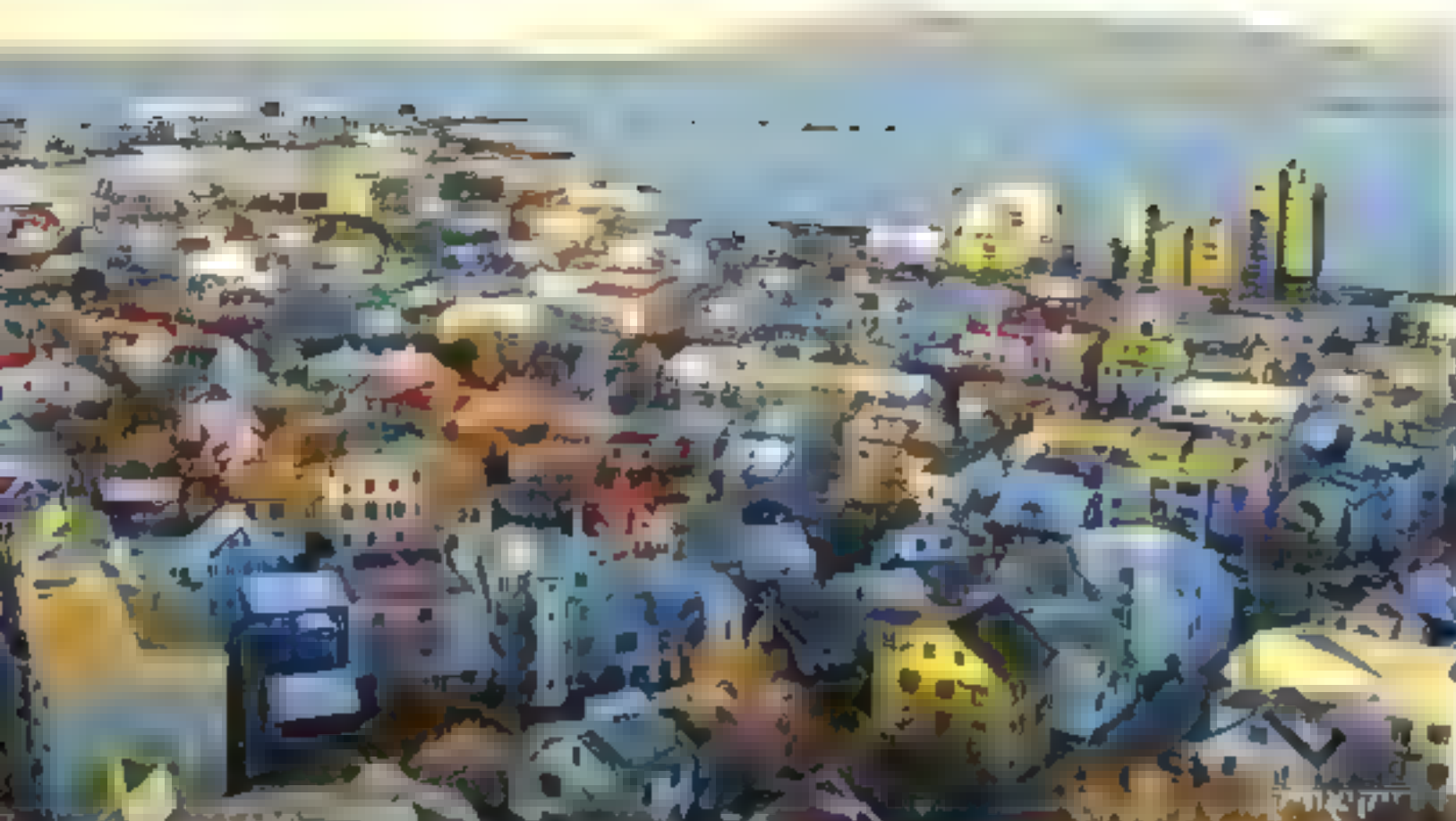

www.shapirobeer.co.il

אי הקרח והאש

לא רחוק, מיהו ותר אווירניות של אינורה
הג לאסית מחנה, לנס ואיסלנון עיון של מת

אתם יוצאים מרשדר בקפלאוויל ונושמים עמוק, זה האוויר הכי נקי שנשמעתם לאחרונה. למר? כי אין מי או מר שיהם איתו ברדיוס של 2,000 ד"מ.

איסלנד היא אחת רמדינות רבידות בעולם המערבי, שבר רציוויליזציה מתערבת באופן מינימלי בטבע המרריב שלא מזכיר דבר שדאיתם לפני כן, הודות לתופעות הגיאולוגיות, רתרמיות והוולקניות שבה. אחרי שתחזרו מטיול בטבע, כטח תזעקו לקצת אורבניות. גם את זה תמצאו כאן.

כלבים ליד קרחון לנגיוקול
(dogsledding.is).

* גיזרים ומעיונות
חמים (1)

באגם Myvatn המהפנט ובמעיינות של חצי האי סנייפלסוס (Snæfellsness) חובה לבקר. גם The Great Geysir, שמתפרץ לגבהים מרהיבים, מושלם אחרי יום של בילויים ברייקיאוויק.

מפלצתיות ובתולות מופקרות שאורבות לעוברי אורח. מאז שיש רכבי 4X4, נמצאו פחות עדויות לכך.

* אופנועי שלג
חווייה מושלמת בכל עונה. התצפית על ראשי הקרחונים מלמעלה מרשימה מאד וכל זה בלי מאמץ. אם תוותרו על נפח מנוע תוכלו כמובן גם לרכוב על מזחלות

* המדבר האיסלנדי
מדבר איסלנדי אולי נשמע לכם כאוקסימורון, אבל בהיילנד שבמרכז איסלנד, בינות קרחונים והרי געש, תוכלו למצוא נוף מדברי כה ייחודי שגרם אפילו לנאס"א לאמן בו את האסטרונאוטים שלה לפני הדבר האמיתי. בעבר רק אמיצים חצו את האזור, היסטוריה שהולידה אגדות עממיות על כבשים

לאכול עם המקומיים

Tryggvaskáli

מסעדה שקטה ורומנטית עם זייב של פעם. מנות כפריות ומושקעות.
Austurvegi 7, 800 Selfossi

Kaffi Sif (3)

מסעדה מפתיעה בלב הכפר המטופח Hellissandur, למרגלות הר הגעש סנייפל המושלג.
Klettsbúð 3, 360 Hellissandur

לבלות ברייקיאוויק

רייקיאוויק, עיר הבירה של איסלנד המרכזת את כל פעילותה הכלכלית, נושקת למפרץ פאקסאפלווי (Faxaflói). היא נבחרה לעיר הירוקה ביותר (לפי עיתון "Grist") ועם זאת יש בה את כל היתרונות של עיר בירה אירופאית מודרנית. הרבה מבתי הקפה בעיר הופכים לעת לילה למועדונים שוקקים. תוכלו למצוא בברים סצנה מוסיקלית עופה, עם הופעות לייב מצויות כמעט כל ערב. מומלץ להציץ במדריך הברים השנתי של Grapevine שמתעדכן אונליין

ורצועות בשר טרי משובח
Laugarvegur 27, Reykjavik 101

Kaffibarinn

מוסר לילי באווירת אינדי. העיצוב מעץ, הקו המוסיקלי מגוון, והמקום עמוס מאוד בסופ"שים. נסו את בירת Arctic Berry.
Bergstadastraeti 1, Reykjavik 101

KEX Hostel (בר האכסנייה)

מקום מצוין להתחיל בו את הערב. מוסיקה מקומית בכל ערב ואווירה כיפית.
Skulagata 28, Reykjavik 101

Chateaux des Dix (2) בר נעים שלא

צריך שבו אין צורך להתחרות עם המוסיקה כדי לדבר. יש כאן יין מעולה, גבינה מענגת

**PENGUIN
CLUB**

LATE NIGHT CLUBBING

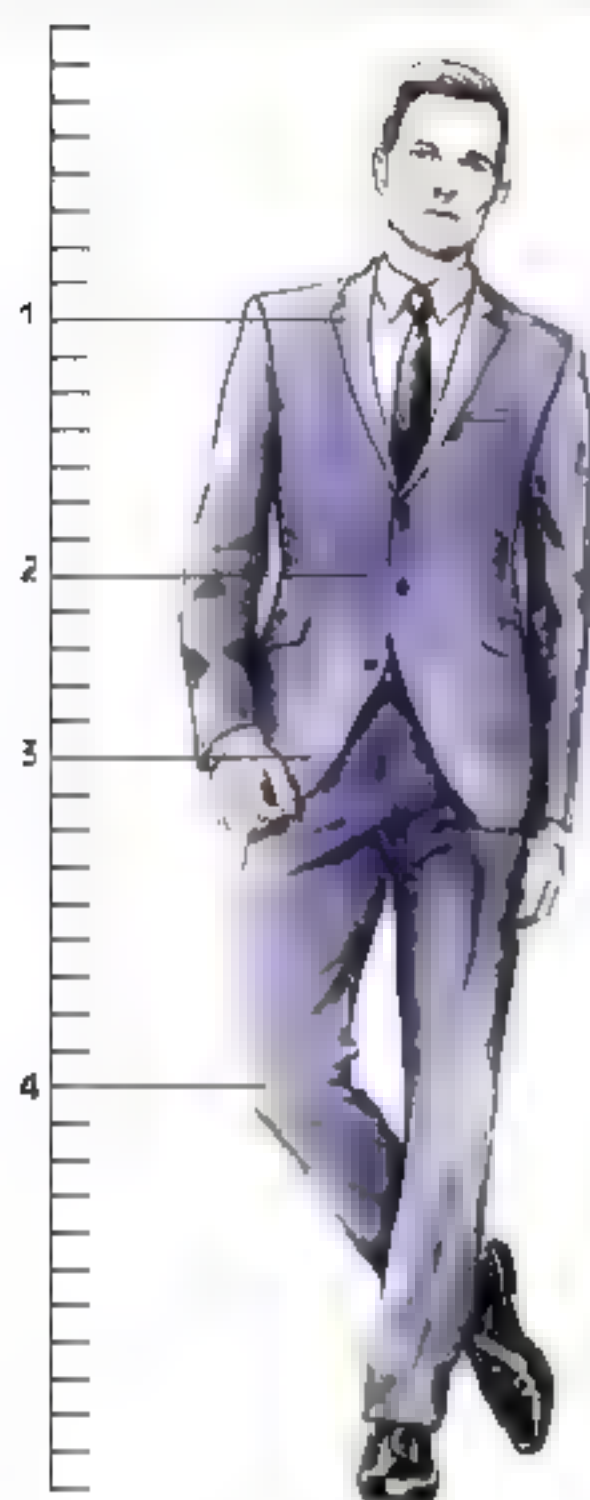
אם האנשים לא יבואו לבוא בשלל הפקאל...

ISRAEL'S LEADING UNDERGROUND CLUB

רח' יהודה הלוי 43 תל אביב

נא להתלבש בהתאם

רוב הסיכויים שאתה לא דוגמן עם גוף שרירי וחלק למשעי בעל אפס אחוזי שומן במיוחד בשביל זה, פלייבוי החליט לוגיש לך את המדריך השלם להתאמת החליפה המושלמת, שתהיה תפורה בול למידות ולצורת הגוף ושתגרום לך להיראות מיליון דולר. כך תמיס אפילו את נערת השער שלנו

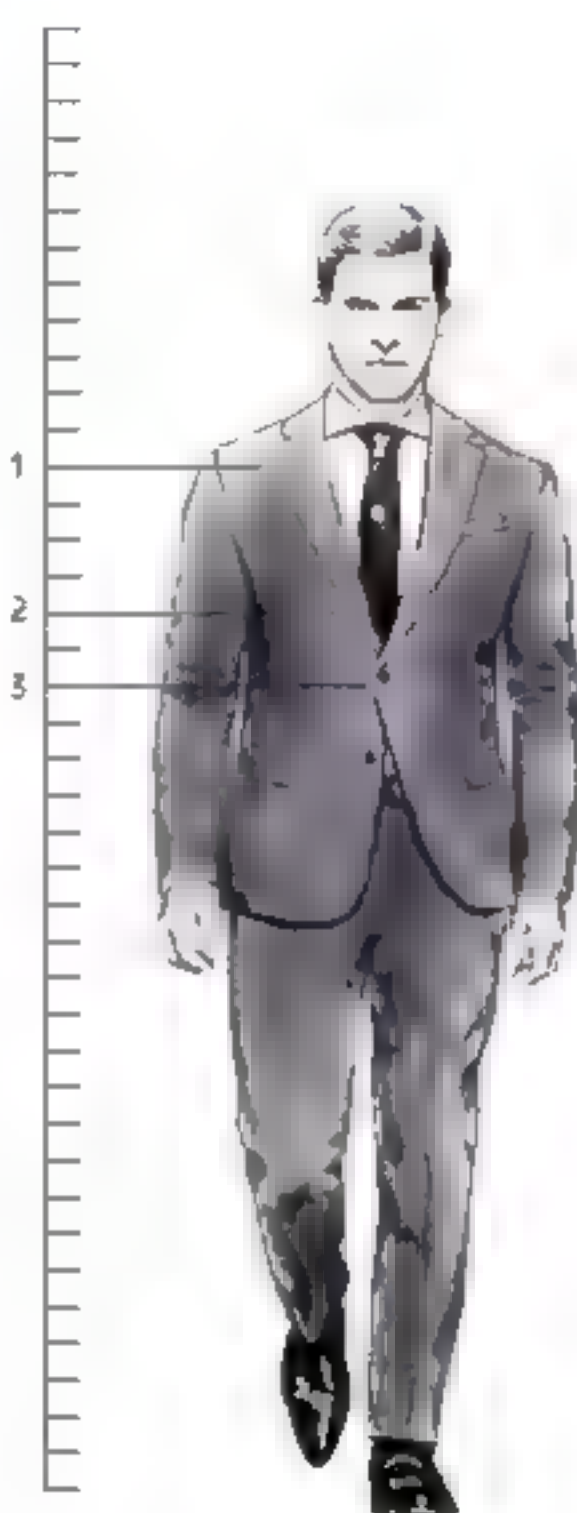
גבוהים ורזים

1. דש: גבר גבוה ורזה צריך דש ז'קט צר יותר מהרגיל, לא יותר מ-8 ס"מ. לעומת זאת, גבר גבוה בעל מבנה גוף רגיל או רחב צריך דש של 8-9 ס"מ.

2. כפתורים: אמנם האופנה הרווחת כיום היא שני כפתורים בז'קט, ואלו גם החליפות המבוקשות ביותר בחנויות, אבל כשמדובר בגבר גבוה במיוחד, יכול להיות שכדאי יהיה להוסיף כפתור נוסף להשלמת המראה המחטב.

3. אורך הז'קט: אורך הז'קט צריך להיות בדיוק חצי מהאורך שבין הצווארון של החולצה לכפות הרגליים. חיתוך כזה ייצור פרופורציה מחמיאה

4. הדפסה: לבחור גבוה במיוחד כדאי לבחור חליפה ללא דוגמאות, מהסיבה הפשוטה שיש לו הרבה חליפה למלא - זה יכול להראות טו מאץ'. לעומת זאת, אם זו חליפה למטרות היומיומיות, כמו עבודה, אפשר לבחור חליפה עם דוגמה עדינה

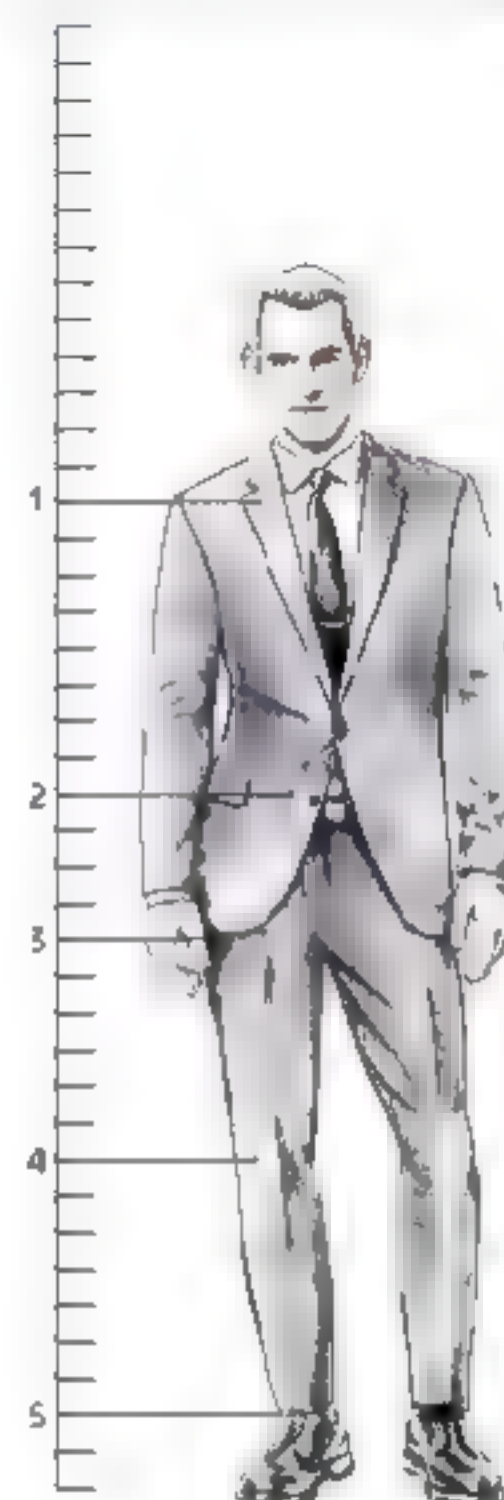

גדולים

1. הדפס: אם אתה גדול ומוצק, או כמו שפלייבוי אוהב להגיד: "מאותגר משקלית", הדפסים ממש לא יעשו לך טוב. ההמלצה של הארנב היא להישאר עם בדים חלקים.

2. גזרה: גברים גדולים יותר נוטים לבחור חליפות גדולות יותר ש"נופלות מהגוף". אנחנו קוראים לזה "סטייל אמריקאי". אך חליפה שתיתפר במדויק למידות הגוף ללא קמטים ומתיחות באזור הכפתור של הז'קט, תחמיא הרבה יותר לגוף ותבטל את התחושה שאתה סתם מסתיר את מה שקורה מתחת.

3. כפתורים: כפתור אחד סגור מתוך שניים יחמיא יותר לבעלי הבטן או לאדם גדול במיוחד

נמוכים

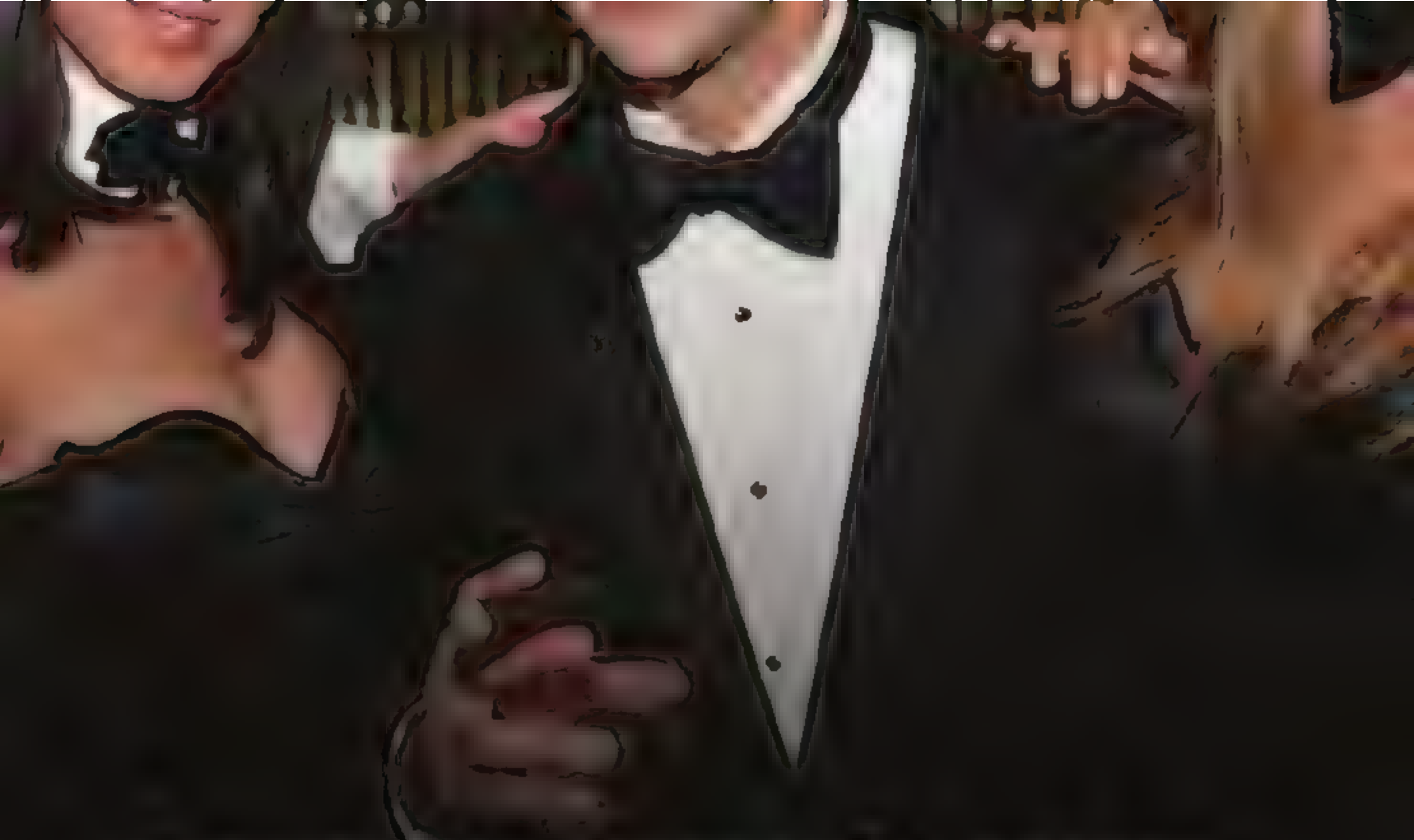
1. דש: דש ז'קט צר יתאים בדיוק לגברים מאותגרי הגובה והרזים שביניכם

2. כפתורים: לגבר נמוך מהממוצע, פלייבוי ממליץ על ז'קט עם כפתורים גבוהים יותר ולא נמוכים. באופן כללי, כדאי לגבר נמוך לבחור ז'קט עם שני כפתורים ולא אחד

3. אורך הז'קט: כדי להקנות מראה של רגליים ארוכות יותר, אתה ממש לא רוצה שהז'קט יהיה ארוך יותר מהקו התחתון של הישבן, אבל אתה גם ממש לא רוצה שהוא יהיה קצר מדי. רוצים להיראות בול? לכו על קו אמצע הישבן.

4. הדפס: הסוד טמון בגודל ההדפס שעל בד החליפה. דוגמה גדולה מדי מבליטה קומה נמוכה

5. שולי המכנס: בלי! אתם ממש לא רוצים שום דבר שיחתוך את הרגל ויגרום לה להיראות קצרה עוד יותר ממה שהיא.

רוצה להיות פלייבוי?

זה יותר ממגזין. זה סגנון חיים.
ריכשו מנוי והצטרפו אלינו לחיים הטובים

להזמנת מנוי התקשרו: 03-5117029

או בקרו באתר:

www.playboy.co.il

1

התבוננו היטב

תכירו את הצלם האישי שלכם למסע הסנואבורד הבא. הטיסו את ה-AR.Drone 2.0 של parrot עד למרחק של כ-50 מטר מככם באמצעות אפליקציית אייפון מתוחכמת, בזמן שמצלמת ה-HD במטוס הזעיר תשלח תמונות ישירות לטלפון שלכם

ardrone2.com
300 דולר

2

רואה רחוק

מזל"ט טוב נמדד במרחקים שלו. הפאנטום של DJI Innovations נוס יכול לצאת למסע של עד כ-300 מטר מהשלט במהירות של עד 10 מטר לשנייה. הרחקתם יותר מדי? מודול GPS פנימי מסייע לפאנטום להתמקם בהתאם להוראותיכם או לחזור אליכם אוטומטית, במקרה של בעיית תקשורת או מתח נמוך. הצטיידו במצלמת GoPro (ומכרת בנפרד) והמריאו.

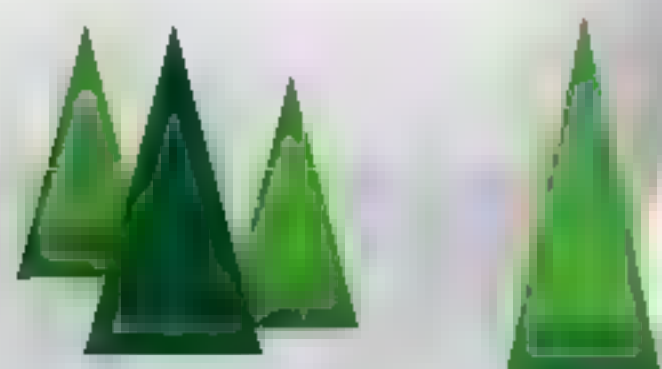
dji-innovations.com
679 דולר

3

הבי מטאל

מתחשק לכם מזל"ט עם יותר שרירים? הפגסוס של Mavrx יכול להשתדרג ל-8 רוטורים ולשאת מצלמה במשקל 1 ק"ג. שלחו אותו לחקור מה שבא לכם, בזמן שאתם שולטים בו מהטלפון וצופים בסטרימינג וידאו

Mavrx.co
1,200 דולר

בקניית שעון
תיק נסיעות מהודר
מבית BALMAIN
מתנה

מבצע מיוחד!
1,790 ₪
0721971374

אין כפול מבצעים והנחות עד גודל המלא: התמונה להמחשה בלבד. ט.ל.ח.

[illegible]

אנא-אסיה מובילים בלעדיים - שירותי שאל המלך | תל-אביב 5473301, גל 03-6057320 | www.auto-24.co.il

אנחנו נחפז אליך

בדיקה שבוצעה על ידי
Yahoo, ב-444 תדורים,
גילתה כי מזג ירח
העיתונות של הבית הלבן,
ג'יי קרני, השתמשה
בתשובותיה ב-1,905
וראציות שונות של
"אני לא יודעת" מאז
פברואר 2011

תשובות בולטות נוספות:

- 1 אני אכזה אותך
למישהו אחר
(1,383 פעמים)
- 2 אתה כבר יודע
את התשובה
(1,125 פעמים)
- 3 אני לא הולכת
להגיד לך
(939 פעמים)

קח עכשיו

- 1 כמות המריחואנה
שנתרסה בגבולות
ארה"ב בין ינואר
2005 לאוקטובר
2011
- 2 כמות הנ'ינטיים
שאפשר היה להכין
ממנה
- 3 כמות המריחואנה
בתוך הסופר-ג'ינט
שמכין בי-ריל,
הראפר של סייפרס
היל
- 4 שווי מזערך של
הסופר-ג'ינט
ברחוב

יש לך אק?

השנה מצת BIC חוגג
40 שנה

הושק: 1973

האח הגדול

יכשבו לאחר שדלפו לראשונה פרטי
הגרסה האמריקאית של תכנית הטלוויזיה
המצליחה, המכירות של ספרו של ג'ורג'
אורוול "1984", זינקו באמאזון ב-7,000%

הסוד שלי

לפי מכון המחקר הלאומי
האמריקאי, הסבירות שנשים
נשואות יבגדו בבעליהן גבוהה
כיום ב-

כסף גדול

הגרלות הלוטו הגדולות ביותר,
לפי סך מכירות הכרטיסים,
במיליארדי דולרים:

- 25.1 לוטומטיקה, איטליה
- 20.4 לוטו הרווחה של סין
- 17.5 לוטו הספורט של סין
- 16 לוטו המשחקים הצרפתי
- 12.2 Seae, ספרד

בהשוואה ל-1990.
שיעור הבגידה בקרב נשים
נשואות עדיין נמוך כיום ב-30%
בהשוואה לגברים נשואים

הלוטו הניו יורקי מדורג שמיני
עם 7.2 מיליארד דולר, הלוטו
של קליפורניה מדורג 14 עם
4.5 מיליארד דולר

אהבת רובוט?

לפי מחקר של "האפינגטון פוסט":

- 18% מהנשאלים מאמינים
שעד 2030 אנשים
יוכלו לקיים יחסי
מין עם רובוטים
- מהנשאלים השיבו
שהיו עושים סקס
עם רובוט
- מהנשאלים
מאמינים שקיום
יחסי מין עם
רובוט מהווה
בגידה בבן הזוג

תכונות קלאסי

המחיר ששולם ב-1976 עבור Apple I במכירה פומבית בגרמניה

\$671.400

כמות מחשבי Apple I שנדיין קיימים

MICHEL
HERBELIN

MONTRES DE LUXE FRANÇAISES

QUALITY IS IN THE DETAIL
ART IS IN THE SOUL

[illegible]

DIE-PHONE

אני מבקש סליחה מכל ראגשים... זר, פשוט הגומתי, כאילו, דהתנהגות שלי... סליחה על ההיסטוריה שלי... וואו... סליחה, אני ממש מדע... ראיש המוטרד מחזיר את המיסיקה, המסיכר שבה לדמותה, האיש הנחמד לבוש חולצת רוואי מסמן לו ללכת אחריו. הם מגיעים לחדר ארונות. ראיש הנחמד לבוש חולצת הוואי מוציא מטען של אייפון מרתיק.

איש מוטרד: וואו... תודה, אתה פשוט כמו מלאך שנשלח אלי מ...מה זה?
איש נחמד לבוש חולצת הוואי: מה זר מר?
איש מוטרד: זה מטען לאייפון 14
איש נחמד לבוש חולצת הוואי: נכון...
איש מוטרד: לי יש 15
ראיש המוטרד פורץ בבכי. איש נחמד לבוש חולצת הוואי טיפח על שכמו.
איש נחמד לבוש חולצת הוואי: רי, די... יריר בסדר...

רבכי של האיש המוטרד הופך להתקף היפר ונטילציה, ואז לשיעול לחתי כבד.
איש נחמד לבוש חולצת הוואי: לאט-לאט, אתר צריך לנשום עכשיו ואתה תראה שהכל יסתדר...
ראיש המוטרד מקיא על נעליו של ראיש הנחמד לבוש חולצת הוואי.

איש נחמד לבוש חולצת הוואי: פשוט...ב-5, בעיני לא היה שיפור משמעותי, אני מחכה ל-5S...
אישה שיכורה: חבר שלי בניו יורק קנה 5S...
איש נחמד לבוש חולצת הוואי: ואיך הוא?
אישה שיכורה: הוא חרא של בן אדם, אבל זין מעולה.

את זה? בטח לא, נכון? בטח חשבת שהמסך זה פיתוח של אפל... תודה...

איש מוטרד: אה... לא, לא ידעתי... תודה...
איש מעטן סיגר: האמת שאני בכלל איש של כלכלה אבל... נו, אתה יודע... זה כבר לא...

איש מוטרד: (פונה למישהו אחר) סליחה... סליחה, יש לכם אולי מטען של אייפון?
זוג היפסטרס מתחרמן על ספה, מתעלמים ממנו. ראיש המוטרד ניגע עם האצבע קלות בכתף של הבחור.

איש מוטרד: סליחה שאני מפריע, זה פשוט קצת דחוף, יש לך אולי מטען של אייפון?
הזוג ממשיך כאילו כלום. האיש המוטרד מושך בכתף של הבחור ותולש אותו מן הבחורה.
איש מוטרד: סליחה, אני ממש מצטער על זה, באמת, אני פשוט כבר לא יודע מה לעשות, זה... זה פשוט קצת דחוף... יש לכם אולי מטען של אייפון?

בני הזוג מסתכלים עליו הלומים, ואז נקרעים מצחוק. ראיש המוטרד מאבד את מעט קור הרוח שעוד נותר לו, דוחף אנשים ומפלס את דרכו אל עבר מערכת הסטריאו, מכבה את המוסיקה, כל ראגשים נעמדים קפואים במקומם ובוהים בו.

איש מוטרד: סליחה אנשים! אבל, זה דחוף! (ריא מרים את קולו) זה מקרה חירום... למישהו יש מטען לאייפון?!!

איש נחמד לבוש חולצת הוואי: לי יש מטען אייפון...

איש מוטרד: יש! אוי... אני לא מאמין... תודה! תודה לך! באמת, אתה לא מבין כמה שאתה מציל אותי! וואו... אני ממש נבון... סליחה GUYS...

חת ארבעים וחמש בכור. מסיבה בבית פרטי. כולם שיכורים ומחוקים. מוזיקה בווליום אימתני. איש אחד מוטרד מסתובב בין רחוגנים.

איש מוטרד: סליחה... יש לך מטען

אייפון?

אישה שיכורה: מה?

איש מוטרד: מטען לאייפון...

אישה שיכורה: נילון?

איש מוטרד: אייפון!

אישה שיכורה: אה!

איש מוטרד: אז יש לך מטען? לאייפון?

אישה שיכורה: אני... לא יודעת איפה התיק שלי... אני חושבת שבאתי עם תיק...

איש מוטרד: תודה, תודה... (פונה למישהו אחר) סליחה...

איש מעטן סיגר: כן?

איש מוטרד: יש לך מטען לאייפון?

איש מעטן סיגר: אני שונא אייפון. אני שונא את אפל. אני שונא את סטיב ג'ובס. אני שונא את אשטון קוצ'ר.

איש מוטרד: טוב, תודה בכל זאת...

איש מעטן סיגר: אתה יודע מה אני אוהב? אני אוהב את הגלדסי, אתר יודע למה? בגלל המסך. אתה יודע שזר סמסונג מייצרים? ושזה המסך ר-ב-י טוב שיש! רחולוציה פסיכוטית! יש למסך יותר פידסלים מהמציאות!

איש מוטרד: אוקי, תודה ש...

איש מעטן סיגר: אגב, גם דמסך שלך, של ראייפון ראוהב שלך, גם הוא של סמסונג, ידעת

2 TIME

לילה זוגי רומנטי בשינקין הוטל
כולל עיסוי זוגי ובקבוק קאווה

לפרטים נוספים:
03.6009400
shenkinhotel.com

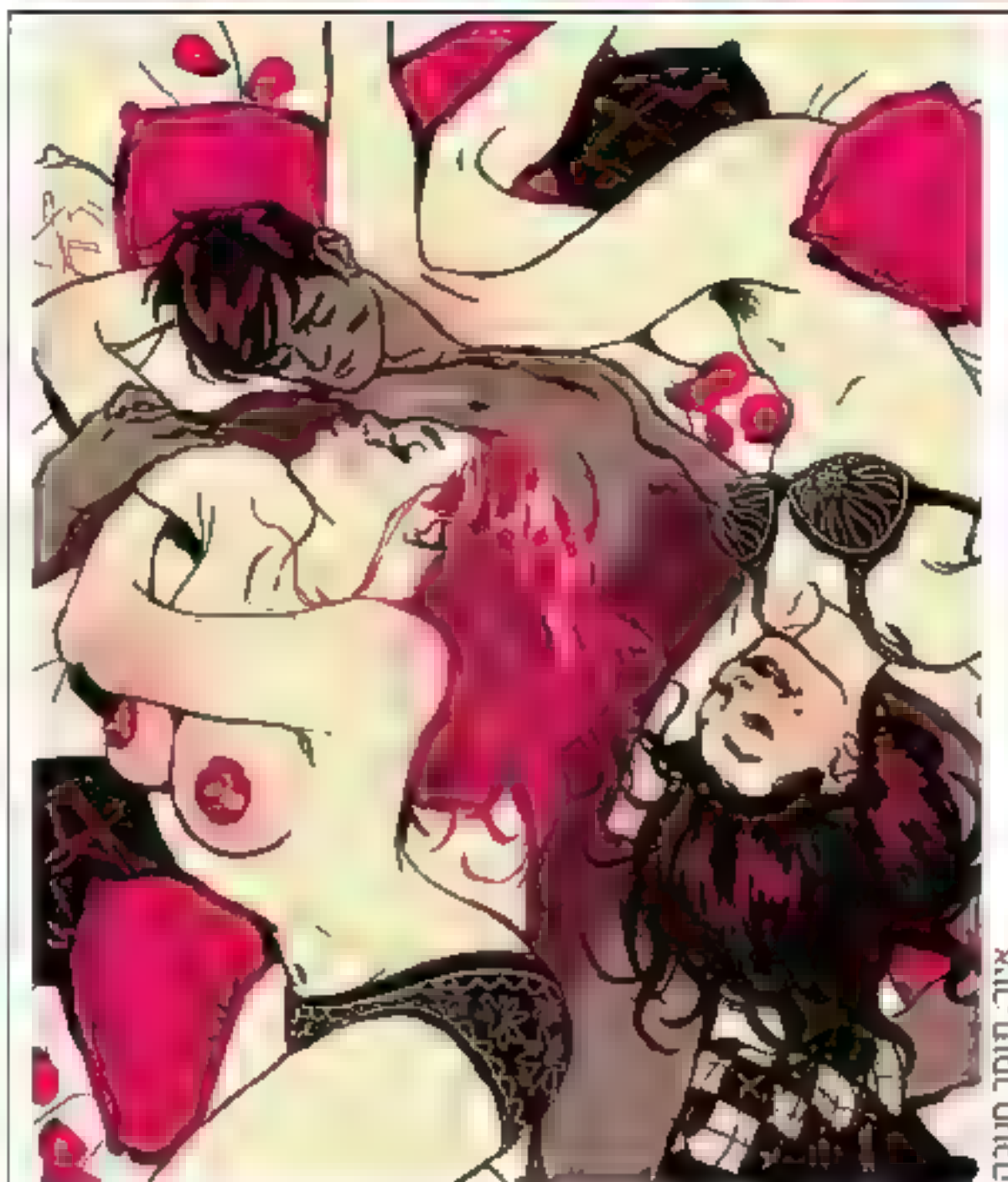
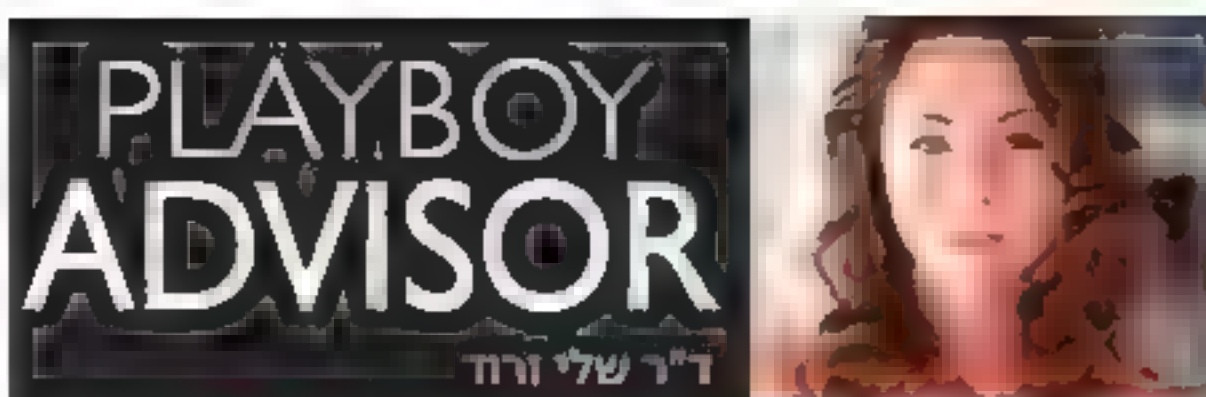
TEL-AVIV

למשוה יבאמת בהרבר מדרים מובילות לפנישות ולסקס. אני רוצה שתרייה כן אם עצמך ותענר על רשאלות הבאות: איך הכרת את הבחורה הזו? למה דורא אתר בחרת לפתח שיחות קבועות בפייס? מה אתה מקבל מהדשר הזה? אחר כך במקום להשקיע בקשרים מסוג זה תחשוב אולי להשקיע במערכת היחסים שלך ותנסה למלא את החסר דרך הקשר שלך עם החבר הנוכחית. נכון, זה קל הרבה יותר לפעמים להיפתח למישוה זר ובעיקר דרך כתיבה ודיסקרטיות, אך ייתכן מאוד שזר מסמן בריחה ורתחלר של בעיה בקשר הנוכחי שלך.

אני יוצא עם מישהי כבר כמה חודשים והאמת טיש לי בעיה די מביכה. היא מוצאת חן בעיני מאוד ואני נמשך אליה מאוד אבל לאחרונה טמתי לב טיש לה ריח חזק ולא נעים מהוואגניה. איך אמרים לה דבר כזה? לירון, רמת אביב

טוב, אני מידה, זה מצב באמת לא נעים אבל אין מד לעשות - גם זה חלק מהבעיות שמתעוררות בחגיות. לידם כל חשוב שתדע שישנן כמה סיבות שיכולות להביא להתרבות רבקטריד באזור ולריח הלא נעים והרבה מהן רפואיות. לכן חשוב מאוד שתדבר אתר על רענין ושתלך לרופא נשים להיבדק. בדרך כלל הפתרון הוא טיפול בתרופה או במשחה לאזור, נרות לנרתיק או אנטיביוטיקה, ובכל מדרה קיום סקס בזמן הטיפול אינו מומלץ. רתופעה יכולר להיגרם גם כתוצאר משימוש בקונדומים בזמן הסקס, בגלל רחיקוך של הגומי עם האזור. אולי תופתע לגלות, אבל לעתים אוכל חריף עם הרבה תבלינים גם עלול להשפיע על ריח, עכשיו לעניינינו. אין לך הרבה ברירות אלא פשוט להיות ישיר ולהגיד לה שאתה מרגיש שרריח הטבעי שלה השתנה ואולי כדאי לגשת לרופא נשים. נכון, זה עלול להביך אותה, אבל באמת שזה עדיף מאשר שתדחר אותה כל פעם שהיא תרצד לשכב אתך. המלצה רנוספת לך ולכל רחוגות שרוצים לשכב בלי קונדומים או שכבר שוכבים בלי, גשו יחדיו ובצעו בדילות שטריות למחלות מין כדי לוודא ששניכם בריאים.

גם לכם יש שאלות בנושא יחסים? אתם מוזמנים לכתוב לשלי במייל varod@playboyisrael.co.il

אני רוצה תל אביבי טיפוס, אני נראה די טוב, מתאמן, אבל בריא וטומר עד עצמי. אני יוצא בערך עם טלוש-ארבע נשים טונות בטבע או מתקטר לידיות טיבוא אלי ומל לילה נגמר בדרך כלל בסקס. לאחרונה התחילו להעיר לי חברים ולצחק עלי טאני מכור לסקס. יכול להיות טאני מכור? גיא, תל אביב

התכרית לסקס, גם בקרב אנשי פסיכולוגיה וסקסולוגיה, היא נושא הנתון למחלוקת. יש הטוענים שאין דבר כזה כיוון שזה לא כמו רתמכרות לאלכוהול או סמים, שבה אדם מתמכר להרגשה שנוצרת בהשפעת כימיקלים שנכנסים לגוף. ואולם יש הטוענים כי במהלך הסקס משתחררים הורמונים המעניקים לנו תחושה ממכרת. השאלה שלי אליך היא האם אתה עדיין נהנה לשכב עם בנות או שאתה חייב לסיים כל ערב בסקס בגלל שאלו הציפיות שלך? האם אתה מסוגל להיות בבית לבד וליהנות מהשקט שלך או שמתחילות להטריד אותך מחשבות ולכן אתה מתקשר למישוה שתבוא להיות אתך? אני מנסה להבין האם אתה בורח מהתמודדות עם בעיה נפשית גדולה יותר?

אינני חושבת שאתה מכור לסקס. באופן כללי אצל מכורים לסקס, הרצון התמידי והכפייתי למין מחפה על חוסר רצון להתמודד עם כאב פנימי או בעיה אחרת ומחבל בשגרת היום, בעבודה או בפיתוח מערכות יחסים בריאות. אני ממליצה לך ללכת או לקוצר או לפסיכולוג לכמה טיפולים, רק בכדי לדבר עם מישהו שיקשיב לך במקום שבו לא ישפטו אותך ולא יעבירו את המידע הלאה. זה יכול לעזור לך מאוד להבין איפה אתה עומד בשלב זה בחיים וללמוד על עצמך יותר.

לתנאים טלה. מה את חושבת? דעה, אטקלון

אני תודה מה חסר לך במערכת יחסים שלך עם החברה שלך שאתה בורח למערכות יחסים וירטואליות. ברוב המקרים מערכות יחסים שמתחילות בפייס או כל רשת חברתית אחרת ממלאות איזה שהוא חוסר ורצון להיפתח

דחברים שלי ארגו לי מסיבת חזקים "של החיים" באמסטרדם ואני יודע שזה יבלול חשפניות, ארוסת ודדער לי שהיא מבטלת את רחמנה אם יהיו חשפניות במסיבה, בינתיים הצלחתי להתחמק בטאמרי לה שלא אני מארגן את זה אבל אני יודע שזה יהיה חלק מהבלגאן. אני פשוט לא מכין מה כל כך מעצבן נשים בחשפניות, בעיקר אם אני לא עושה טום דבר, אני חשב שזה עלול לסבך אותי. מה לעשות? דן, קרית

כולנו יודעים שחלק מהמאפיינים של מסיבות רווקים מוצלחות זה חברים, גברים כמובן, אלכוהול וחשפניות. מסיבת רווקים תמיד כוללת חשפנית ובלגאן. את האמת אני גם לא מבינר מר הביג דיל כזר ולמה לא לתת לגבר שלך לירנות עם החברים שלו, זה הרי ערב שאמור להיות בשבילו, ערב שמסמן את סוף ימי הרווקות ולהעביר את הגבר לחלק רחדש בחייו, דנישואים. אבל הרבר נשים חוששות מחשפניות כי הן מרגישות שרגבול בין חשפנות לסקס מושושט ושגברים תחת השפעת אלכוהול יכולים לכגוד. בדיצור, חשפניות לדעתן מובילות לערב שנועד לפורענות. אולי תזכיר לאישך שלך שחשפנית זו לא יצאנית ושהיא בסך הכול בחורר שמופיעה בריקוד סדסי בפני גברים. נכון, היא גם חושפת את טפה, אבל כחלל מרהופעה ולא בחדר פרטי אתך, אלא ליד כולם. בוא לא נשכח גם שבאמסטרדם לא צריך חשפניות בשביל סדס - בשביל זה יש את רחוב רחלונות האדומים. אולי אם תבטיח לה ששם זה ייגמר, היא תתרכך. בכל מקרה לא הייתי ממליצה להתחיל את פרד הנישואים עם שריר וברגל שמאל. מכיוון שאתר יודע שיריו חשפניות, אולי בכל זאת תדבר אתר ותגיע אתה לרסכם לגבי מה מותר לך ומה אסור לך לעשות - כלומר עם נגיעות או בלי ואם מותר לך לשבת עליך, או רק לתת הופעה מרחול וליד כל רחבר'ה. אם זה עניין עקרוני אצלה, אז כנראה שתצטרך להגיד ביי ביי לחשפניות ולירנות עם החברה בצדד אחרת. סורין

חבר שלי תפסה אותי מדבר באופן קבוע עם מישהי בפייסבוק. היא התעצבנה עלי וטעה שזה

מערכת יחסים לכל דבר ושהי מתחיל בפייס ונגמר בסקס. אחרי צריחת ומריבות בלתי פוסקות הבטחתי לה טאני אפסיק עם זה וטאמחק את הבחורה מהפייסבוק שלי. אני לא מכין מה הבעיה בזה, נראה לי שאלי לא הייתי צריך להסכים

IT STARTS
WITH YOU

האנרגיות שלך קובעות את כללי המשחק.

סדרת קול קיק של ביוואה לגבר מעניקה תחושת קרירות ורעגנות
מתמשכת המטעינה את הגוף באנרגיה חיונית לכל אורך היום.

כמו באירופה לא לפחד כלל החדש של המאנקיז

הכדורגלן כתבנית נורף אצטדיונו

לכדורגל הישראלי תחלואים רבים, אך רובם דורשים שינוי יסודי שיארוך שנים. הנה רעיון אחד שעשוי לשנות את הענף מהר מכפי שחושבים

שחר פרנהיימר

עולם הכדורגל מורכב מקלישאות שחוקות, אחת הקלישאות השחוקות ביותר גרסת שכדורגל הוא משחק פשוט, ואם אנו יודעים שקלישאות נהפכו לכאלו כי יש בדן הרבה מן האמת, כדאי שנתעכב לרגע על הקלישאה האחרונה - היא יכולה לסייע לנו להתמודד ביתר קלות עם השאלה הנצחית "למה אנחנו כבר 40 שנה לא מצליחים להעפיל למונדיאל?"

יותר מחודש חלף מאז שעד קמפיין התאדר לו, ובעקבותיו, כרגיל, צצו כתבות תחקיר, ועדות חקירה, צעקות ב"ציע

העיתונות" ומיני צבועים שהניחו ממעורבותם וישעו להתנפל על הגופות המדומות של נבחרת ישראל ומאמנה הלאומי. כבר שמענו הכול כמו תקליט שרוט: "אין שיטה", "הבעיה היא מנטלית", "זה מתחיל מהילדים", "צריך להביא צוות זר", "אין לנו מסורת", "זה עניין תרבותי", "זה אחד הדורות החלשים שגידלו", "השחקנים שלנו פרימזדונות" ו"הכול בגלל שאנחנו אוכלים קוטג' לארוחת בוקר - והם אוכלים שינק". בכל אחד מהטענות יש גרעין מן האמת וגם לא מעט מן הדרך אל הפתרון (אלי מלבר טיעון

השינקן). אין לאיש ספק שבשביל לטפל בכל אחת מהסוגיות הנ"ל יש צורך בתהליך ארוך ויסודי שאת תוצאותיו נראה, אם בכלל, רק בעוד עשור. אך אם להיצמד לרגע לקלישאה לפיד כדורגל הוא משחק פשוט, יכול להיות שיש משהו מידי ומהיר יותר שביכולתנו לעשות בשביל לדגדל את סיכוינו להיות עם ככל רעמים - לפחות בכל הקשור לכדורגל. אני מדבר על מהלך מידי וטרף שיביא לשיפור המתקנים בישראל. הדבר בלט במיוחד במשחק הליגה שנערך בסוף אוקטובר באצטדיון טדי, בין בית"ר ירושלים והפועל תל אביב, שחנק למעשה את

שלא נוכל סוף סוף לסמן אילס אדום וכולט על הטיעון התרבותי? הרי אין כמעט דבר שהישראלי אוהב יותר מלהדגיש "באירופר", לעומת שאר הסיבות לתחלואי הכדורגל הישראלי שנמנו בתחילת הטור, המשתנה

השנה טובה יותר מבעבר? האם היא מותחת יותר? האם רנכרת או הקבוצות המשחקות באירופה שוביות השנה שיאים? התשובה לכל השאלות האלה היא לא מוחלט, העובדה הנגזרת מהנתון הזה היא שמתקנים ראויים מושכים קהל

היציע רדיומי רחוש, לכאורה, משחק בין קבוצה עם שאיפות לצמרת אך כוז שנמצאת ביכולת בינונית למדי, לבין קבוצה צעירה, חסרת ניסיון וחסרת שאיפות - שגם לא הציגה כדורגל מכריע עד כה.

ואולם, בפועל, קיבלנו משחק מרתק, כדצב מדיר בהשוואה ליתר משחקי ליגת רעל, עשיר באירועים ומעל הכול - משחק ששוחל באווירה מחשמלת וספורטיבית.

אם ניקח את המשחק כמשל ולא כאירוע נידהתי, נוכל ללמוד ממנו הרבה. למשל, שכשרמתקן עומד בתקן דאירופי דגבוה ביותר, גם המשחק הכי טוען ונפיץ בכדורגל שלנו (אולי פרט למפגשים בין בית"ר ובני סכנין) מתגייס בשקט ובאווירה מופתית; נראה שכשהמשחק מתנהל מול 30 אלף צופים כאצטדיון עם אקוסטיקה טובה, נדמה לפתע שבעיית רכוש הגופני של השחקן הישראלי נעלמת ישנם רוא מסוגל לרוץ עד הדקה האחרונה; אנו לומדים שמתקנים באיכות גבוהה הופכים גם משחק ליגה טריוויאלי למשחק עם כמות רציפים הגבוהה ביותר ששוחל אי פעם בעיר רבירר.

בזכות המשחק, בטדי ובזכות ראצטדיון החדש כפ"ת שבו התארח מכבי חיפה, בנוסף לתלופד הטובה בה נמצאת מכבי ת"א, נרשם כאיתו מחזור שיא של 37 שגר בכמות רציפים בליגה - 64,700. איך זה קרה? האם הליגה

יש להפנות את תקציבי הוטו והמושלח לשיפור המתקנים, ותראו איך ספורטאים, הורים וילדים משפרים את רמת הספורט המקומית. אם זה לא יקרה, המקומות היחידים שבהם ירוצו הילדים שלנו בעתיד יהיו במסדרונות איקאה או בפתיחת עוד סניף של H&M

של המתקנים ניתן למדידה וישים במהרה. בניית היציע החדש כאצטדיון טדי ארכד שנתיים. אם רק ירצו ראשי ההתאחדות ולשם יופנו התדציבים, גם בלומפילד ואצטדיונים אחרים, כמו זה הנבנה בכאר שבע, יכולים לעבור מתיחת פנים דימה בזמן קצר.

יש להפנות את תקציבי הוטו ורממשלר לשיפור המתקנים, ותראו איך ספורטאים, הורים וילדים משפרים את רמת הספורט המקומית. אם זה לא יקרה, המקומות היחידים שבהם ירוצו הילדים שלנו בעתיד יהיו במסדרונות איקאה או בפתיחת עוד סניף של H&M.

הכותב הוא עורך המשנה של פלייבוי ישראל

והקהל מצדו מחיר כהצבעת אמן בכדורגל שלנו - תחושה שכבר אבדה מזמן במשחקי הנבחרת הלאומית.

את ההזמנות הזאת לוקחים השחקנים שעל הדשא. הם חייבים. אין להם ברירה. מי ירצה להרים כדור ליציע מול 30 אלף צופים? מי לא יהיה מחויב לפס האחרון כשהאצטדיון מפוצץ? מי לא ישקיע את כל כולו כשלמשחק יש הייפ יוצא דופן? כשמשחקים מדי שבוע מול אצטדיון מפוצץ השחקן הישראלי יורגל להתמודד ברמות המשחקות, לכל הפחות, בליגות מהדרג רשני באירופה.

ואם השחקנים מעלים את רמתם, למה שהקהל לא יגיב בהתאם? למה שאבא יהסס לקחת את ילדיו ואפילו לרכוש מנוי? למה

הפחד הוא שער

מארק טווין אמר: "אני איש זקן, היו לי פחדים בחיי, אבל רובם לא קרו מעולם". אז למה אנחנו כל כך מפחדים מהפחד ואיך נוכל לשרוף את הספינות?

יהונתן כסיר

ימשיך התחול באותו המנהג - גם אם הכלב ירד מרארץ כשעה לאחר אותו האירוע. הפחד נותר בו ויצר אצלו הרגל - למרות שאינו ליים עוד. כך גם אנו נוהגים, רק שאצלו המצב הרבה יותר גרוע.

"אם לא תאכל יבוא שיטר", "אם תתגרר ככה לא יהיו לך חברים", "אם לא תלמד לא תצליח", "אם לא תעשה שיעורי בית תכלכל עונש". מכירים את ראמרות ראלו? סיפרו לנו אותם ללא הפסדה בשהינו קטנים, ממש "שטפו לנו את המוח". וזה לא קשר - מאחר ועד גיל 12-13 אנו "קולטנים". עד גיל זה האחר הבזלי במוח פתוח וקולט כל דבר אפשרי ומטמיע אותו לטווח הארוך (כשאחר זה פתוח במוח, הוא זה שגורם לנו לקלוט שפות, למשל, כל כך טוב לכדי רמת שפת אם). בהמשך, כשאנו צעירים, ממשיכות שטיפות המוח מכל מני יועצים למיניהם: "אם לא תעשה בערות לא תמצא עבודה", "כלי תואר לא תצליח בחיים", "אין כסף בריקוד או במשחק", "מי

ולא כדאי" מההתנסויות היומיומיות שלנו. אם נגענו כילדים קטנים במגהץ חם ונכוונו, אם ינשך אותנו כלב או ישרוט אותנו חתול - אלו ייחרטו לנו במוח כאירוע טראומטי.

פחדים נועזו להיחרט לנו במוח. הם כלי ההישרדות שלנו, וזה רצד החיובי שבהם.

הצד הפחות חיובי, או יותר נכון - השלילי שלהם - הם גם הגורמים העיקריים לכך שאנשים אינם מצליחים בחיים ולא מגשימים את החלומות שלהם.

"אני איש זקן, היו לי פחדים רבים בחיי, אבל רובם לא קרו מעולם", אמר מארק טווין. חישבו על חתול אשר נוהג לדלג לו מעל לגדר כדי לחזור לגינה של בית מסוים. הוא עשה זאת כבר זמן מה מדי יום ביומו, חישבו על מצב שכיום בחר ברגע שנחת על טלפיו עמד מולו כלב גדול עם ניבים חשופים. אני מבטיח לכם, שמאותו יום, לפני שידלג מעל לגדר, יקפא על מקומו, יביט על החצר וימלא אפו על מנת לבדוק אם הכלב נמצא שם. עד יום מותו -

כולנו מפחדים. אנו עושים את זה מאז שאנחנו יצורים אינטליגנטיים. אינטליגנציה - מנבאה את דעתיד. אנו משתמשים בה לצורך תכנון, תקווה, דמיון ורשעיות, בו זמנית, האינטליגנציה שלנו מובילר אותנו לדאגות ומנבאה תוצאות רעות. תינוק, בחודשיו הראשונים (ואף אחריו) "מבודל" מפריציפים שאינם מוכרים לו ופוחב בכבי מחריש אוזניים. זהו מנגנון טבעי, אבולוציוני. הטבע גרם לנו לפחד מהלא מוכר לנו - על מנת שננקוט בהחירות פן ניפגע, ניטרף, ניפול בפח. אלו פחדים "אבולוציוניים" - אלו שנולדו עמם ושקשורים באופן ישיר לצורך ההישרדות שלנו.

מעבר לרם - כבר מגיל צעיר אנו רוכשים פחדים וחורטים אותם במוח שלנו. מאז ומתמיד תפקיד הנוגרים היה להזהיר את ילדיהם וללמד אותם מה מזיק ומרפחות, ממה צריך לפחד וממה לא. מר כדאי, מה לא כדאי, כילדים, אנו ניזונים מרעצות ואלו, לרוב, ואוספים בכל יום עוד "אסור ומותר", "כדאי

שמשיקע בכורסה פוישט רגל", "חשוב להתחתן" ואין סוף סיפורים שמספרים לנו. אנו איספים ואוגרים חרדות ופחדים של רמבוגרים מאתנו כאילו הן האמת היחידה. רעובדה היא כי אין כל דשד בין בגרות מלאה למציאת עבודה, בין תואר לבין הצלחה בחיים,

**אנו פוחדים להתחייב כי
אנו פוחדים שניכשל. אנו
פוחדים לקחת סיכונים כי
אנו פוחדים להפסיד. אנחנו
אפילו פוחדים להצליח
- כי אנו לא מכירים את
ההרגשה. אנו פוחדים פחד
מוות מחוסר ודאות.**

בין חתונה לבין ניהול מערכות יחסים (חתונה, אגב, זו רמזאה של אצולה באירופה במאה ה-12 למטרות עסקיות גרידא). אנו מקפידים לאסוף עוד ועוד חרדות - מרחשות, מכלי רתקשורת, משמועות - למרות

שאינן נוגעות לנו כלל. ככל שאנו מתבגרים אנחנו הופכים לאסופת פחדים, למקשת חרדות שפשוט עצדות אותנו מלהתקדם למקומות שאנחנו מתים להגיע אליהם.

אנו פוחדים להתפטר מעבודה שאנו לא סובלים - כי אנו חוששים לרמת החיים שלנו. אנו פוחדים לעמוד מול קהל כי חס וחלילה לא יאהב אותנו. אנחנו פוחדים לומר "לא" כדי לא לפגוע בצד השני. אנו פוחדים להתחייב כי אנו פוחדים שניכשל. אנו פוחדים לקחת סיכונים כי אנו פוחדים להפסיד. אנחנו אפילו פוחדים להצליח - כי אנו לא מכירים את ההרגשה. אנו פוחדים פחד מוות מחוסר ודאות.

העניין הוא, וזה מבדיקה שערכתי בלשכה לסטטיסטיקה, ששיעורי ההצלחה שלנו כבני אדם, ב"למות" הם עדיין 100%. עם זאת - אנחנו מפרפרים ורודפים אחרי עצמנו מדי יום כאילו אין מחר - ודוחים את כל החלומות שלנו ליום כלתי נודע כאילו נחיה לנצח.

אנחנו גם יודעים לתרץ את זה לא רע. "לא, זו תקופה לא טובה בשבילי לעשות את זה", "אין לי זמן", "כטח מישור כבר חשב על זה", "אי אפשר... מר לעשות", "הילדים...", "מה פתאום כמזג אוויר כזה..." אנחנו אלופים בתירוצים וסיפורים של

"למה לא". את ר"למה כן ריה צריך", בני אדם בתקופתנו מגלים בעיקר כשהם עומדים למוות. תשרפו את הספינות! כוכש ספרדי שרגיע לחופי מרכז אמריקה עם 15 ספינות בלבד כדי לכבוש את מה שנקרא היום "מדיסקו", מצא עצמו מול מאות אלפי אצטקים. הוא זיהה כי חייליו, שראו את כמות האצטקים רעומדת מולם התחילו לספר לעצמם למה אין לדם סיכוי - ודצו לברוח בתזזזר אל הספינות. הרנן (????) שרף את הספינות. דוא גרם להם להבין - שדך הניצחון אפשרי. הוא הפך את הפחד לדחף!

מעטים האנשים שיודעים לעשות את זה. ראייתם פעם מישהו צועק על עצמו "קום לעשות ספורט או שאני שורף את המיטה!" "תיגש אליה ותציג את עצמך אחרת..."? אנחנו יותר טובים בלומר לעצמנו "אני ארוץ מחר, אני לא מרגיש טוב", או במקרה רשני: "חחח, כטח טיפשה נעל, עם מקל אני לא נוגע בה".

מר שאנו לא מכינים זר, שמצידו השני של הפחד - שוכבת לה הרצלחה ומחכה לנו. אנחנו יכולים להמשיך לחלוט עליה. אנחנו יכולים לעשות את הצעד הראשון - ולקפוץ לאש. ■ הכותב הוא ממייסדי ומנחי "קרש קפיצה לחיים" לצעירים

תנו לי רוקנ'רול

מחשבות על רוק בעברית בעקבות אלבום המופת האחרון של הארקטיק מאנקיז
יואב בורוביץ'

זה אלבום שנכתב על ידי גבר עם קפה בוערת שרוצד, למעשה חייב, לדיין בפראות את הטוף, הראשוהנשמה שלך". כך תיאר מייק וויליאמס, עורך ה-NME (ניו מוזיקל אקספרס, ירחון המוסיקה הבריטי החשוב), את AM, האלבום החדש והחמישי של הארקטיק מאנקיז. הגבר שפשוט חייב לדיין לך את דגוף, הראש ורנשמה, הוא אלכס טרנר, היוצר, הסולן והגיטריסט של המאנקיז. כבר כמר שבועות שהאלבום הזה מתנגן אצלי כמעט נון-סטופ, באיטו, במחשב ובראש. גם בגוף. AM הוא אכן אלבום מחרמן. רשם מתייחס לראשי התיבות של המאנקיז אך גם לשעות הלילך המאוחרות מאוד.

"האלבום רזה הוא על סקס, תאוות בשר, כדידות ועל להיות מאוד מאוד מסטיל", כותב וויליאמס, אני לא בקטע של סמים. אבל רחרמונות של AM נוגעת בי ממש טוב והרבה מעבר לר (אם יש הרבה מעבר): התרוממות רנפש, שבבסיס כל אמנות ומוסיקה נעלה. "האלבום הזה גרם לך שרמאנקיז כבר לא יכולים להיות מוגדרים רק כלהקת רוק, ובוודאי שלא רק כלהקת אינדי", סבור וויליאמס, "האלבום רזה מגדיר אותם כאמנים. תחשבו בואי, תחשבו כיטלס, תחשבו סטיבי יונדר או בוב דילן".

האילנות הללו גבורים אך עם זאת הם תואמים את כשרונם ויכולתם של טרנר ושלושת חברי הילדות שלו מהעיר שפילד שבצפון אנגליה. בעיר התעשייתית והאפורה הזו גדלה גדולת הלהקות של העת הנוכחית - כפי שליברפול העטמה של שנות ה-50 יצרה את הלהקה הגדולה בכל הזמנים.

טרנר, בן 27 בלבד, אך כבר עם חמישה אלבומי מאנקיז (מרביתם מעלים) תחת ידיו, ועוד כמה שיתופי פעולה נהדרים, בהם עם מיילס קיין בלהקת Last Shaddow Puppet, פתח את הקריירה בגיל העשרה. הוא עשה זאת כשכתב את שירי הרוק הבועטים של אלבום הבכורה של המאנקיז, "What ever people say I am, this is what I'm not", ששבר שיאי מכירות של אלבום בכורה.

טרנר, שעבר להתגורר עם חבריו ללהקה בלוס אנג'לס, ממשיך לייצר מוסיקה רועשת אך הוא הופך אותה למלוודית אפילו יותר. הוא שזז בה מרכיבים של רוק שנות 70, היפ הופ שנות 90, מוסיקת גולשים ובלוז. הפיוזן הגלוריוזי הזה יצר את מה שוויליאמס מתאר כ"אלבום הטוב ביותר בעשור האחרון. 41 זקות ו-57 שניות של כמעט שלמות".

איני כתב לענייני מוסיקה ואף איני מקשיב להרכה מאוד מוסיקה. גדלתי כילד שלמד

פסנתר, בשנות העשרה שלי אפילו רתחלתי לכתוב מנגינות ופה ושם, שירים (מרביתם בלתי גמורים). אני מחזיק מעצמי אדם עם יכולות הלחנה די מרשימות, אך בעיקר בלתי מוגשמות, ועדיין: אני לא מבין גדול כל כך במוסיקה. לא נהגתי להוריד מוסיקל באינטרנט כשכל רעולם עשה זאת (גם כיוון שאני טכנופוב). אני לא נורג לקנות המון דיסקים והמערכת שלי בבית כבר לא תקינה כמה שנים.

אני משיב למוסיקה כמעט אך ורק במכונית - כשאני לא מקשיב לתוכניות רדיו על ספורט. אפילו את AM של המאנקיז לא רכשתי לעצמי. אלמלא יום הרולדת שלי לא הייתי שומע אותו עד היום - כפי שלא רכשתי אף אחד מארבעת האלבומים הראשונים שלהם. אבל כשנקרית בדרכי יצירת מופת כמו AM אני מבין את גודל השעה. זה לרה לי באמצע-סוף שנות ה-90 עם "The Bends" של רדיוהד. זה קרה לי באותן שנים עם הראשון של אביתר בנאי, השני של אסף אמדורסקי והאחרון של כרמלה גרוס וגר, זר קרה לי עם "רדיו בלר בלה" של נטאשה (וגם עם "שינויים בהרגלי הצריכה" ובאלבום הסולו הראשון של ארקדי דוכין). אבל מאז חילופי המילניום זה כמעט לא קרה לי.

המוסיקה? איפה הרופעת?

את ה"אשם" אפשר לחלות, בין היתר, כתופעת סוף רשבע הרגוע של גלגלצ, או ככלל בכל תופעת הפלייליסט. רועד מקורות השפעה מקומיים מספיקים של מוסיקת רוק (גם כרי סחרוף נסוג בעשור האחרון), ואולי גם עידן המחשבים של שני דעשורים האחרונים (אינטרנט, משחקי מחשב, רשתות חברתיות וכו') הביאו לכך שהרבה פחות ילדים ישראלים מתעסקים במוסיקה ומתגבשים בלהקות. מן הסתם, התופעה רחוק אינר רק מקומית.

כשהייתי ילד קטן להקת בנדן היתה אולטרה-פופולארית עם "יום שיש את יודעת" ועוד כמה שירים קצביים של "להקת רוק מהקריית". באותן שנים גם תיסלם כיכבה, גם בגלל שיווקה כלהקה של חבר'ה פרוצים (בהמשך רבנו עד כמה הם לא פרוצים). לאחר מכן הגיעה משינה, שאף פעם לא היתה פרוצה, וגם נטאשה, שהייתה בעיקר אאיטסיידרית ודכאנית.

בשנות ה-90 הרוק שגשג, עם כרמלה, מופע הארנבות של ד"ר קספר, איפה הילד,

נכון ששנת 2000 רתחילה עם "KID A" ו-"Amnesiac" המופלאים של רדיוהד, שמאז צמד ראלבומים הזה לא הצליחו לשחזר את ריבולת. נכון שגם מאוד התלרבת משלושת ראלבומים הראשונים של קולדפליי. אבל ראלבומים הללו טובים, מלודיים ומרוממים ככל שהיו, עדיין היו נעדרים תחושת רוקנרול מספקת. לא מספיק רעש. לא מספיק קצב.

פחות להקות מחויבות לרעש וקצב בשנים האחרונות. יש את Muse, אולי קצת Kings of Lion ויש כמובן להקות של רוק כבד, סוגה שפחות מוצאת חן בעיני. לכן המאנקיז מוצאים עצמם כמעט לבדם - כלהקה שמשלבת מלודיות וליריד מדהימה, על מצע של קצב, רעש וגיטרות. לכן היא רכי מחרמנת, ולכן היא כיום רכי טיבה.

אביתר בנאי, דוכין, אמדורסקי, כרמלה ונטאשה, שרוזכרו כבר בטקסט, היו בשאם בשנות ה-90, ב-15 השנה האחרונות כמעט כל החבר'ה האלר עשו מעט מדי, ודם ממיטב ריוצרים הקיימים בישראל.

אולי גם אלכס טרנר יעשה מוסיקה הרבה פחות טוב, אם בכלל, לאחר שיעבור את גיל 30, אף שאני די בספק. אולי רוקנרול זה עסק לצעירים, ראו מר קרה לערן צור של פוסט כרמלה. נטאשה אולי דיו רוק רק באלבום הבכור (וגם לפרקים בבליה בלה). אמדורסקי ואביתר - לא לגמרי רוק.

ראם דיים ככלל רוק ישראלי?

כשאני מקשיב ל-AM של המאנקיז בגיל 39, אני שוכח בן כמה אני. עם המאנקיז אני מרגיש שהעולם הזה שייך לי. ורק לי. ומה זה אם לא מהות המוסיקה והרוקנרול?

גם בארה"ב הרוק פחות משגשג מבעבר. ועדיין, בכל עיר אמריקאית גדולה (ובכלל בכל עיר עם קמפוס) יש סצנת אינדי טעשת ודי משגשגת, המון אנשים עושים מוסיקה והמון אנשים הולכים לרופעות - דבר שקורה פחות ופחות בישראל, גם מנגנים ועיתונות מוסיקה מקומית כמעט ולא קיימת כאן.

כך שבסופו של יום, רק כשאני מלשיב ל-AM של המאנקיז בגיל 39, אני שוכח בן כמה אני. עם המאנקיז אני מרגיש שהעולם הזה שייך לי - ורק לי. ומה זה אם לא מהות המוסיקה והרוקנרול?

מוניקה סקס, כנסיית השכל ואני צפת. הזקנים הפגיוז בתחילה עם רוק ורעש. אחרי אלבום אחד זה נגמר, גם קספר נהפכו מהר מאוד ללהקת פופ קצבי.

מאז שנות ה-2000 קשה לי לחשוב על להקת רוק ישראלי אחת. ככלל, המוסיקה הישראלית הידודה והלכה. המוסיקאי המוכשר בישראל בעשור האחרון מהדור הצעיר הוא עידן רייכל, מלחין בתסד אבל כזה שעשה "מוסיקת שלם". מנגד, יש את הדג נחש, שעושים בעיקר "היפ-הופ ציוני".

איפה הקצב? איפה החרמנות? איפה סצנת

שמח בקולג'

המכללות המשתייכות
לאזור הפסיפי בארה"ב,
המכונה גם Pac 12,
זכו ביותר תארי אליפות
בענפי הספורט השונים
מכל אזור אחר בליגות
המכללות האמריקאיות.
בנוסף, שתיים מהמכללות
- סטנפורד ואוניברסיטת
ברקלי בקליפורניה -
נמנות באופן קבוע בין
המוסדות האקדמיים
הנחשבים בעולם. והבנות?
גם הן בליגה אחרת

צילום: ג'ארד ריידר

אוניברסיטת
ושינגטון
האלנה מאלי

אריזונה

מיוסטן ג'קסן

UCLA

← ז'אקו

אריזונה סטייט

→ שאנוס זאגדון

אוניברסיטת

דרום קרוליינה

→ קולא פאקס

ברקלי

→ אלים אולטסוקי

אורגון סטייט

קדו 12

סטנפורד

אלכסנדרה ר.

אריזונה

צ'וני קארד

אורגון
קריסטין

אריזונה סטייט

מכללת אריזונה

עלי גרין

20

אריק ספיצוגל
צילום: פ. סקוט שייפר

איומים אכזר

לכוכב הכורז שגורם לנשים צעירות
להתעלף ולכולנו לקנא, ומי שוחשב
היהודי הטוב של התעשייה, יש
אדם אחד: הוא לעולם לא יעשה
סליק עם בחורה שמחופשת לליצנית

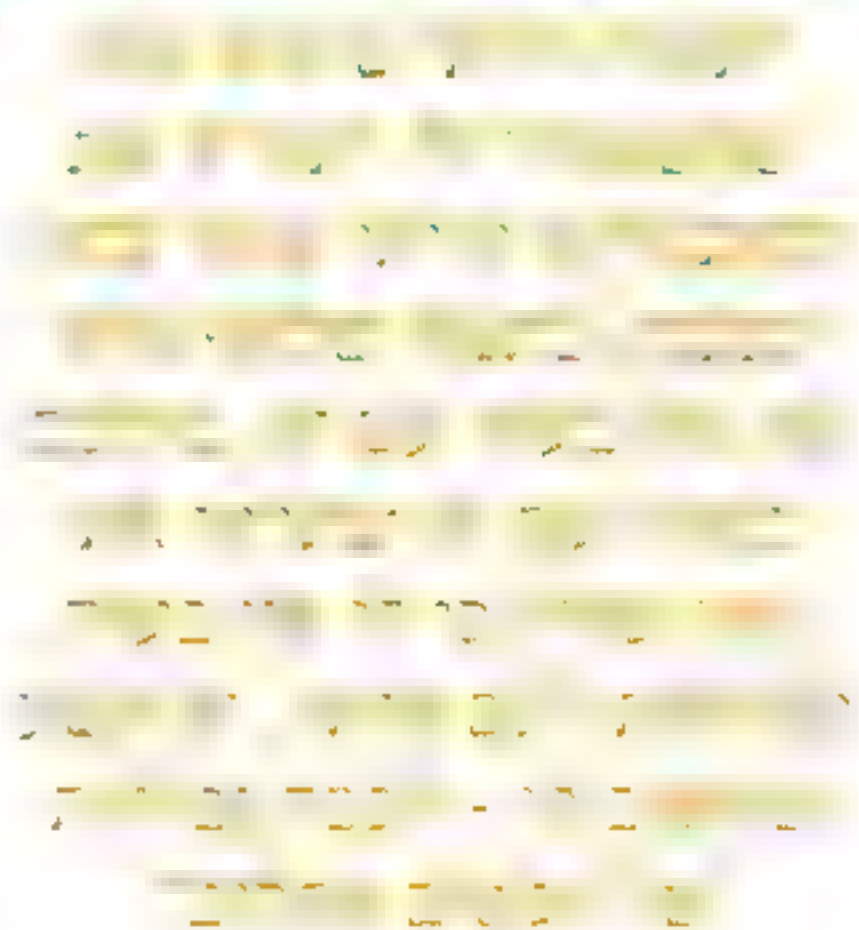
ליצנית". נלחצתי נורא. רייטי כאילו, "מר? לא, ממש לא. אני לא אעשר סקס עם ליצנית!"

Q4

פלייבוי: עזבת את הסט? **דין:** לא. מצאנו דרך לעשות את זה בתנוחות שהיא לא תהיה עם הפנים אליי - דיגי סטיל וקאובואית הפוכה, דברים כאלה. היא התכוונה בתנוחה ואני חיכיתי מחוץ לתור. כשהיא היתה מוכנה, הבמאי צעק לי, "אוקיי ג'יימס, אנחנו מוכנים". ואז רצתי פנימה ועשיתי את רסצנה אבל ראיתי את הראש שלך רק מאחור, עצמתי את העיניים כל הרסצנה.

Q5

פלייבוי: אתה מחשיב את עצמך שחקן או אמן מופעי סקס? **דין:** אמן, לגמרי. אני בעניין של המופע של הסקס. אם היו משלמים לי כדי ללכת לבית של מישהי ולעשות סקס, הייתי מרגיש מוזר ולא בנוח. אם מישהו היה עושה מסיבה והיה משלם לי כדי לעשות סקס מאחורי קיר זכוכית או על במה או משהו כזה - התפקיד שלי היה להיות המופע, לרדליק ולגרות את הצופים - זה סבבה. זה מר שאני עושה. יש קו דק שמפריד בין רשניים. אני לא רוצה להיות זונה, ועשיתי את זה רק פעם אחת, בטעות.

כל הזמן, פורנו הוא כנראה לא הכיוון המצדעי המתאים בשבילך.

Q3

פלייבוי: אתה עשית סקס כנראה בכל צורה שאפשר להעלות על הדעת. יש משהו שלא תסכים לעשות? **דין:** ליצנים. אני לא אעשה סקס עם אף אחת שלבושה כמו ליצן. זה מלחיץ אותי. עשיתי את זה רק פעם אחת וזה היה נוראי. הבמאי הסביר לי את הרסצנה - זה היה בבית משוגעים או משהו כזה - והוא אמר, "היא תהיה מאופרת כמו

Q1

פלייבוי: מרצד, לרייט כוכב פורנו נראה כמו עבודת חלומית. בוא תפחיד אותנו קצת. תספר לנו למד זר לא מדהים כמו שאנחנו חושבים. **דין:** מצטער, זאת באמת העבודה הכי מדהימה שיש. תראה, אם אתה שונא סקס ואתה לא רוצה עבודה קלה ונחמדה שבה אתה קובע את החוקים, ואתה צריך לעבוד במקום מסודר ותאגדי, אז כן, אתה עלול לסבול מזה. אבל אני נרנה מהעבודה שלי ואני נרנה מהחלק של הסקס בעבודה שלי, ואני נרנה לעבוד הרבה או מעט, תלוי מר אני בוחר. זה די נפלא, האמת.

Q2

פלייבוי: אין לך אפילו סיפור אימה אחד? אפילו לא איזר שריר שנתפס במפשעה, כתוצאה מיותר מדי סקס? **דין:** אף פעם לא הבנתי את התלונה הזאת, "פורנו לא קל כמו שזה נשמע". זה קשה מאוד מכחינה פיזית". אז מה, זה נורא כל כך לעשות קצת פעילות טפנית? זאת בעיה? נכון, לפעמים יש ימים ארוכים, וכמו בכל עבודה אחרת, זה יכול להיות מעייף מאוד. אבל משלמים לך בשביל לעשות סקס. זה מגניב, לא משנה איך אתה מסתכל על זה. אם מיידל פלפס היה שונא לשחות, הוא בטח לא היה אלוף אולימפי בשחייה. אם אתה לא אוהב לעשות סקס כל יום,

Q6

פלייבוי: איך הופכים להיות זונד בטעות?
דין: דתקשר אלי משהו מתעשית הסרטים למבוגרים. "דין, אני רוצה לשכור אותך ליום אחד, לעשות סצנה קבוצתית". הוא נתן לי את הפרטים, וזר היה בתשע בערב בבית שלו על החוף, זה היה רגיל לגמרי; אני מצלם בבית שלי כל הזמן, וזה לא משהו יוצא דופן. רגעתי והוא אמר, "כמה ביטל, אז זה ידירה רק שלישייה", כלומר אתו ועם אשתו. הם שניהם בתעשייה אז שוב, לא היה בזה שום דבר יוצא דופן. אבל אז רבחור שאל אם אני יודע לעשות חיים. אני כזה, "למר אתה מתכוון?" "אתה מסניף?" אמרתי "לא, חס וחלילה", הוא דתחיל להסניף קודאין ואני דתחלתי להרגיש שמהו לא בסדר. אנחנו נכנסים לחדר, בפניה עומדת מצלמר על חצובה, והאורות עמומים. הכול נראה חשוד מאוד. אנחנו עשים לנו את השלישייה, ואז באמצע היא אומרת לבחור, "תודה, מותק, זאת מתנת חג המילוד רבי טובה בעולם". באותה שנייה קלטתי כאילו, שיט, אני עושה מסיבה פרטית. עבדו עלי והפכו אותי לזונה!

Q7

פלייבוי: תיארנו אותך בתור "כוכב פורנו ידידותי לנשים". מר זר פורנו ידידותי לנשים?
דין: זה דובר הכי אידיטי ששמעתי בחיים שלי. אנשים שאימרים את זה חושבים שזאת איז מין דצהרר פמיניסטית, אבל זה רכי אנטי-פמיניסטי שאפשר. זה כאילו בסדר שבנות רואות פורנו כל עוד הוא בתוך הפרמטרים שמקובלים חברתית. פורנו ידידותי לנשים הוא פשיט פורנו רגיל. יש כמה במאיות שעושות מה שנקראו פורנו רומנטי, שהוא מאוד רך ומלא תשוקה, אבל רבבר במאיות מצוינות, כמו בלאדינה וג'ואנה אנג'ל, עשו דברים מליכלכים וגסים ומשגעים.

Q8

פלייבוי: בסרטים שלך אתה לא פעם די אגרסיבי עם הפרטנריות שלך, למשל יורק, חונק, גותן סטירות ומושך בשיער, איך אתה מצליח לעשות את כל זה ועדיין לריחשב "דילדו ריהודי הטוב" של רפורנו?
דין: תראה, אני משתדל להיות בנאדם טוב, וטכנית אני ילד יהודי, אז אני מרגיש שהכיניו הזה די מדויק, אני לא יכול לשלוט באיך שאני נתפש בעיני אנשים, יש אנשים שאומרים דברים חייביים על מה שאני עושה, ויש אנשים שאומרים שאני רשען.

Q9

פלייבוי: ג'יימס דין הוא לא השם האמתי שלך מן הסתם, קוראים לך בריאן סביליה. בחרת את השם הזה כי אתה מעריץ ענק של ג'יימס דין?
דין: זה כינוי שנשאר מאז שהייתי ילד, תמיד ארבותי ג'קטים מעור, ורתחלתי לעשן סיגריות

כבר בכיתה ז'. אסור היה לעשן בבית הספר, אז הייתי עובר את הכביש, ונשען על הגדר. אז התחילו לקרוא לי ג'יימס דין. כשהייתי צריך לבחור את שם הפורנו שלי, זו היתה הבחירה הראשונה שלי. אף פעם לא התביישתי להגיד לאנשים מה השם ראמיתי שלי. אבל כולם אמרו לי, "לא, לא, אתה צריך לשמור על הפרטיות שלך". אני נראה פחות או יותר אותו הדבר כל החיים שלי. השם המחזיף שלי לא יטעה אף אחד שמכיר אותי ורואה אותי בסרט פורנו. דם יגידו, "היי, תראה, זה בריאן!"

Q10

שני ההורים שלך עבדים בנאס"א - אבא שלך מהנדס מכני ואימא שלך מנתחת מידע. איך זה שאתה לא אסטרונוט?
דין: זה מעולם לא עניין אותי, אבל אני ברשימת הנוסעים לחלל. אבא שלי רשם אותי. הוא חושב שאני אהיה אחד מהאזרחים הראשונים שייסעו לחלל, בעוד 30 שנה. אני לא חושב שזה יקרה, כי אני מעשן, ואני לא בכושר טוב כל כך, אבל זה די מגניב. ההורים שלי תמיד תמכו בי. הם הבינו מהר מאוד שאני הולך לעשות מה שאני רוצה. כשהתחלתי לעשות סרטי פורנו, הם דאגו בעיקר לבריאות שלי ולבטיחות שלי. הרגעתי אותם שלעבוד בפורנו זה כמו לעבוד במק'דונלדס או בבנק. זאת לא מסיבה גון-סטופ, זאת עבודה.

Q11

פלייבוי: אתה היית אחד המתנגדים רבולטים לחוק שעבר בלוס אנג'לס, שחייב לבישת קונדומים בסרטי פורנו, בוא תעשה שירות לציבור ותסביר לנו למה קונדומים הם דבר טוב לכולם, חוץ ממך.

דין: אני אירב קונדומים. אני חושב שדם פנטסטיים. בחיים האמתיים, עשיתי סקס בלי קונדום רק עם חמש או שש בחורות. קונדומים לדעתי הם האופציה הכי טובה שיש להמונים, אבל אנחנו מצמצמים. תחשוב עלינו כמו על פעלולנים בקולנוע. כשאתה רוכב על אופנוע, אתה חייב לחבוש קסדה, זה ברור. זה יהיה טיפשי מצדך לרכוב בלי קסדה. אבל הפעלולנים בקולנוע לא חובשים קסדה כי משלמים להם לעשות את זה בלי מיטן. באותו אופן, אם אתה עושה סקס בלי חשבון, אפילו עם אנשים שאתה מכיר וסומך עליהם, אתה צריך לשים קונדום. אבל אם משהו הוא מקצוע ופועל בסביבה הבטוחה ביותר האפשרית, הוא צריך להיות היוצא מן הכלל. כמו שפעלולן יכול לרכוב על האופנוע שלו בלי קסדה במורד מדדגות או מעל גשר, כך גם שחקן פורנו צריך לקבל אותו חופש פעולה.

Q12

פלייבוי: טעות בעבר שידעת שאתה רוצה להיות כוכב פורנו מאז שהיית בגן. אמרת את זה בצחוק,

גבון?

דין: אני הייתי הילד שזיין את רעמוד בגן ילדים. בעסו עלי כי ניסיתי לנשק את כל הילדות. עוד לפני שידעתי מה זה סקס, רציתי אותו. איפשהו בתקופה של דגן ברחתי כדי לשתות וכאלה - הייתי מוזר קצת - והלכתי על רשכיל שהיה מאחורי דגן. מצאתי כמד מגזיני פורנו בשיחים. דפדפתי ברם וחשבתי לעצמי שמשהו מקבל בסף כדי לעשות את זה. זאת רעבודה שלו. אז חשבתי - זאת יכולה להיות גם רעבודה שלי! אני רוצה שזאת תהיה רעבודה שלי!

Q13

פלייבוי: היית בן 11 כשרסדת "לילות בוגי" יצא. צפית בו? דירק דיגלר היה מודל טוב לחיקוי לנער ששואף להיות שחקן פורנו?
דין: לא ממש. זאת אומרת, פשוט ידעתי ששום דבר שם לא מדויק. הייתי בוגר מספיק כדי להבין שאין הרבר קשר בין סרטים לבין החיים האמתיים. ראיתי אותו בגלל שלא יכולתי להשיג סרטי פורנו וזר ריר סרט מיינסטרים עם ציצים. יכולתי לקחת את "לילות בוגי" מספריית הווידאו, אז הייתי ליקח אותו ועושה ביד. היתה שם סצנת סדס נהדרת עם ג'יליאן מור ומארק וילברג. ראיתי אותה המין פעמים.

Q14

פלייבוי: אין קורס בקולג' שמלמד איך להיות כוכב פורנו. איך ידעת מר צריך לעשות?
דין: כשהייתי נער הייתי מרשיב לתוכנית LoveLine ("קו ראהבה") ברדיו. זה היר כבר אחרי שהחלתי שאני רוצה לריכנס לעסקי הפורנו, רק לא ידעתי איך לעשות את זה. פעם אחת ג'נה ג'יימסון היתה אירחת בתוכנית, וכל מיני בחורים התלשרו וביקשו ממנה עצר איך להפוך לכוכבי פורנו. הם ריו דוחים כולם, ואמרו דברים כמו, "אם את חושבת שלכוכבי הפורנו יש זין גדול, את צריכה לראות את שלי". בסוף נמאס לה וריא אמרה, "אתם רוצים לריכנס לעסקי הפורנו? זה מה שאתם צריכים לעשות - שבו בחדר עם 20 זרים ותעשו ביד במשך שעה. תחזיקו אותו לשה מיל כולם במשך שעה, וכשאתם ראנשים בחדר יצעק 'לגמור', תגמרו. אם אתם יכולים לעשות את זה, אתם יכולים להיות בפורנו". ואני חשבתי לעצמי, איזה רעיון אדיר! אני יכול לעשות את זה, קטן עלי.

Q15

פלייבוי: התחלת לאונן לפני זרים?
דין: לא, לעשות סקס. דתרוצצתי בפסדינה ושככתי עם בחירות בכל מקום, התחלתי ללכת למסיבות ולעשות סקס לפני כולם. זה לא הפריע לאף אחד, ואף אחד לא נגעל מזה. וידאתי את זה. תמיד הייתי טיפוס כזה שכשאמר לי, "תוריד את דמכנסים"

פורנו. "אה...טיב, אז ביי", ואז התחילה כל רדדמה.

Q18

פלייבוי: היא אמרה שיש לך זין קטן. אתה רוצה לתת ביקורת על ביצועי הפורנו שלך? דין: היא ריתה נהדרת. ממש דולית. היא רצתה התבלבלה כמה פעמים לגבי איך לעשות סקס בשביל המצלמה, אבל זה היה סרט הפורנו הראשון שלה, אז אפשר להבין את זה. לגבי ההערה על רזין הקטן, מה אני אניד לך, זכותה לחשוב ככה. אם מישהו חושב שיש לי זין קטן, בסדר. לא אכפת לי. אני לא מתכוון להיעלב מזה ואני בטח לא מתכוון להיכנס לתחרות פומבית על למי יש יותר גדול.

Q19

פלייבוי: הרבה סלבים עשו וידאו סקס - החל מפמלה אנדרסון ועד פריס הילטון. מי פרטנרית החלימות שלך? דין: דשה לימר, כי זה תלוי בעידר באישיות. אני מסתכל נגיד על האלי ברי או שרליז ת'רין והן משגעות, אין מה לומר. אבל אני לא מכיר אותן. יכול להיות שהן ביציות. האישיות חשובה מאוד. רגע, יש לי תשובה בשבילך. מי פרטנרית החלומות שלי? בכיתה ט' היתר ילדה ממש מדרימה ויפרפייה. היא לא עושה פורנו, אבל רציתי לעשות סקס איתה. ואף פעם לא יצא לי. כאילו, התמזמזנו ודחפתי לה אצבעות ודכול, אבל אף פעם לא שכבתי איתר. היא היחידה שלא רצלחתי להשיג.

Q20

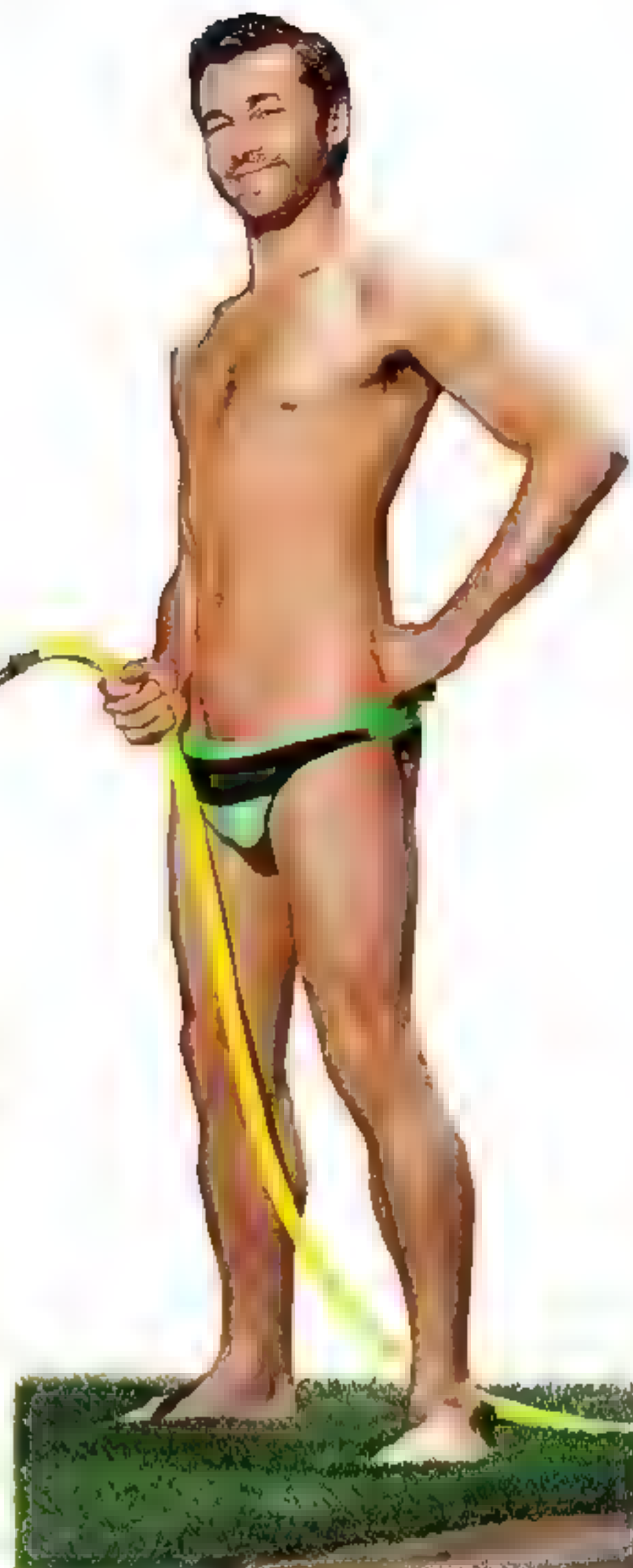
פלייבוי: עשית סצנת אורגיה עם לינדזי ליהאן בסרט הלא-פורנו The Canyons. בתור מישהו שעשה הרבה אורגיות על המסך, איך זה היה בהשוואה? דין: טוב, זאת לא היתה דרי אורגיה אמיתית. לא עשינו שם סקס אמתי, זה לא כמו בפורנו. ריינו כולנו ערומים אבל בעצם עשינו פנטומימה. יש שתי סצנות עם סקס בסרט, והן שם כדי לקדם את העלילה, להראות את יחסי רכוחות בין שתי הדמויות האלו. אני לא רוצה לדבר על לינדזי כי אנשים לוקחים את זה לכיוון שלילי. היתה תקופה שכל מה שאמרתי על העבודה איתה הוצא מהקשר ועזות למשהו שלילי ונוראי. במהלך כל הדרמה של לינדזי ראיתי מקרוב איך רצהובונים לוקחים סיפור ועושים עליו ספין. היו להם תצלומים שלנו יוצאים יחד מבר, מחזיקים ידיים ונכנסים למכונית שלה. TMZ כתב, "מר קוריה? דם זוג?" שיחלנו זוג בסרט! בילינו יחד לפני הסרט כדי להכיר זה את זה. כשיצאנו יחד מרבר היא היתה שיכורה, אז הסעתי אותה הביתה כי אני לא שתיתי ולה כבר היו בעיות עם הקטע הזה. זה כל הסיפור.

"מצטער, זאת באמת העבודה הכי מדהימה שיש. תראה, אם אתה שונא סקס ואתה לא רוצה עבודה קלה ונחמדה שבה אתה קובע את החוקים, ואתה צריך לעבוד במקום מסודר ותאגידי, אז כן, אתה עלול לסבול מזה. אבל אני נהנה מהעבודה שלי"

Q17

פלייבוי: עשית וידאו סקס עם כוכבת הריאליטי Teen Mom, פארה אברהם, ואז נכנסתם לריב מכוער מעל ופי הצהובונים. מה רצד שלך בסיפור? דין: זה מה שקרה. התקשרו אלי ושאלו אותי אם אני רוצה לעשות וידאו סלבריטי סקס עם פארה. הם אמרו, "נעשה את זה כאילו שצאתם לדייט, ואז TMZ כאילו ימלו את הווידאו ושדרו את זה". הם רצו לעשות כאילו הווידאו זלף איכשהו בלי ידיעתה ושהיא לא ידעה על זה כלום. זה היה ממש דפוק, ואני אמרתי, "לא, אני לא רוצה לעשות את זה. תקראו למישהו אחר". אבל הם הבטיחו לי שאני לא אדבר עם התקשורת. אמרתי להם בכירור שאם ישאלו אותי על זה, אני הולך להגיד את האמת. לא היתה לי שום כוונה לשקר. הם אמרו שעל אחריותם שלא יפנו אלי מהתקשורת. אז צילמנו את הווידאו, וכשיצאנו מהחדר שלה במלון, כמה פפראצי צילמו אותנו. למחרת אני מקבל טלפון מ-TMZ ושאלים אותי אם יצאתי לדייט עם פארה אברהם. אמרתי, לא. "אז מה עשיתם בחדר הזה במלון?" "צילמנו

הייתי אומר כזה, "סבבה, בתנאי שלאף אחד פה אין בעיר עם זה. כולכם בסדר עם זה שתראו את הדין שלי? כי לי אין בעיה להראות לכם אותו". זה קטע שחשוב לי - לכבד גבולות של אנשים אחרים.

Q16

פלייבוי: אז כדי להיות בפורנו רכי חשוב זה לדרגיש בנוח עם אקסריביציוניזם? דין: למען האמת, לא, בכלל לא. להופיע בפורנו בכלל לא קשור ליכולת לעשות סקס לפני אנשים. הקטע בפורנו הוא לעבור מיידית ממצב נורמלי למצב של גירוי ובחזרה לנורמלי. אין משחק מדדים בפורנו, לא בונים את ההתרגשות המינית. אתר פשוט יושב לך בסט, מדבר עם השחקנים ואחרים על מה שהם אכלו לארוחת בוקר, או על כמה שהם עצובים בגלל שמיצי החתול שלהם נדרס, ואז רבמאי אומר, "אקשן" ואתר צריך לקפוץ למצב של גירוי ולעשות סקס ליהוט. אף אחד לא מתכוון לחכות לך עד שתיכנס למצב רוח סרטי. אתה חייב לדעת איך להדליק את זה, כמו כלחיצת כפתור.

IRISH TRUE

GLASSES UP

To

IRISH

SAINTS

www.hacarem.com

Established 1829

The Legendary
IRISH WHISKEY

Tullamore DEW Irish Whiskey is a Grade A Irish Whiskey. Tullamore DEW is a blend of 100% Irish Whiskey.

GLASSES UP TO DRINKING RESPONSIBLY.

שוררים צרים

חמושה במוטיבציה והתלהבות של ילדה בת 16, **מיכל מנדלביץ'** יצאה למדבר כדי לנסות ולספוג קצת מאבק הכוכבים של פסטיבל אינדינגב השביעי • למרות לא מעט בעיות ואכזבות שליוו את המסע, היא שמחה לגלות דור שלא נכנע לשטיפת המוח הגלגל"צית

צילום: דפנה טלמון

קוף, פיל וחיפושית. זה היה העולם שלי במשך יומיים תמימים. כל עולם אלטרנטיבי מצויד במילות קוד משלו ואלו היו של האינדינגב, הפסטיבל המדברי השביעי במספר, שכנגד כל הסיכויים ממשיך לגדול משנה לשנה ולאסוף את כל קהילת חובבי מוסיקת האינדי הישראלית במדבר.

מי ריר מאמין ששאלפים כאלה? יכול להיות שהעריצות הגלגל"צית בדרך ליפול? והאם בכלל מחכה לנו כאן משהו איכותי יותר או שעדיף כבר לשמוע את קרן פלס בלופים? רחגיזה במצפה גבולות כללר יותר מ-80 הופעות, תקלוטים ושיתופי פעולה מדספארי המוסיקלי המקומי. אכלתי אבק, שכבתי על חול ופרפרתי בין במות בחום המדברי כדי לספר לכם הכול.

על נערות אינדי עם ג'ינס קצוצר וקרוע ושיער סתור; בנים עם חולצות דוקות וטובעים שמתחננים שתשימו לב; סרטי שיער צבעוניים, איפור גוף, משפטי ג'ון לנון על רמת אביביות שאינן יודעות מי הוא, בשמלות פרחוניות עם ניחות הפי ונטילית חייה; על קצוות של ג'וניטס ומיץ אורגני של דימונים; טינאייג'רז, בני 20 פלוס ו-30, שלשם שינוי לא תקועים בתוך הסמארטפון, נודדים לאטם בין הופעה לנשנוש לעד הופעה; כמד הורים אמיצים רשועים על מחצלות; ובצ'ק - ריח של חיפוש באוויר.

כשורה התחנה, האינדינגב, גם בגרסתו היותר מאורגנת, לא נתן לניחוח מכחיר להשתלט עליו. נראר שאפילו דוכני המכירה הופעלו על-ידי שבט צפים והמוסיקה היוותה באמת את מרכז רענין.

בין המתחמים המוצלים עמדו מיצבים אמנותיים, שהתיימרו לרענן לפסטיבל את האפיל של ברנינג מן, איתו פסטיבל במדבר נוודה האהוד כל כך על ישראלים. אני משערת שאסף בן דוד ומתן גויפלד, המארגנים, מפנטזים בעיני רוחם שאינדינגב יהפוך לכוזה ברבות הימים - פסטיבל מיתולוגי שבו כל אחד מהמשתתפים בורא מיני-עולם ומהווה אטרקציה לא פחותה מראטרלציות המאורגנות מראש.

פסטיבל מוצלח מדורג שילוב של לא מעט גורמים: אנשים יפים וצבעוניים (עם דגש על בחורות), סאונד משובח, מוסיקה שכיף לשמוע ותנאים סבירים בשביל המפונקים העירוניים. אם הוא מאורגן טוב, אנשים מתנתקים קצת מרדאטת שלרם ונמרח לרם חייך על הפרצוף. אם הוא מאורגן ממש טוב אז רם קופצים באויר. נחזור לקוף, הפיל, החיפושית וגם לאינדיטרוניקס, במות ההופעות. גם בפסטיבל שחרת על דגלו להציג את ראלטרנטיבה ואת אלו שעדיין לא זכו לפופולריות, יש מעמדות, פז'ם, ופוליטיקה. במת הפיל, שבעבר נחשבה לבמר המרכזית, נהפכה בפסטיבל דנוכחי לבמה הקטנה יותר, ואילו במת הקוף הענקית נהפכה לבמת בכירי הסצנה, אינדיז שכבר צברו קילומטראז' וקהל של גרופיז, ויכולים למלא את הבארבי ולרצליח לסחוף אלפים. על במה זאת הופיעו גם אמנים שכבר מזמן מוטבים ביח"צ מדודק לישכנם, ומוכרים בכל בית בישראל, למשל רוקפור, אביתר בנאי ומרינה מרסימיליאן בלומין

מימין לשמאל: עושים חיים במדבר, אביתר בנאי, מרינה מקסמיליאן בלומין

באינדינגב, אנשי השוליים פתאום מרגישים גדולים ומוכרים. זאת ההזדמנות היחידה שלהם במהלך השנה להופיע מול אלפי אנשים ולהרגיש כמו מיק ג'אגר

אחריהם הופיע נועד קורנברג והילי בוימל, שתי סינר-סונטרייטריות בתחילת דרכן. הילי בוימל, שאת שירה אני מכירה עוד מלפני הפסטיבל, הרשימה אותי מאוד מחוץ למדבר, אבל לפי דעתי סגנון הקברניט וטון קולו המיוחד לא עברו כאן. נראה שמוסיקאים צריכים להיות כנים עם עצמם ולהופיע בפסטיבל רחוק אם הם יודעים שהאוויר הפתוח יעשה טוב למוסיקה שלהם. אך מצד שני, אולי דווקא פסטיבל כזה וכישלון בו, הם אכן דרך חשובה בדרכו של כל מוסיקאי, המלמדת אותו לאן הוא צריך עוד לטפס.

"שעלת נפוצה" היו ולהקד הבאה שדגמתי, ואני לא אתפלא אם בשנה הבאה הם יגיעו לבכור הנחלה. גבריאל ברויד הוא סולן שאי אפשר להוריד ממנו את רעגניים. מכנסי סקיני שחורים מבריקים, חילצת גלימה שחורה עם פסי זהב, עיני חתול ושער ג'ינג'י שנראו כלהבר בוערת, עם ג'סטות של פרדי מרקורי על טריפ.

מופע הגלאם-רוק שלהם הוא בלתי צפוי, תיאטרלי, עם שפע עברית חצופה ומלוכלכת. הם מצליחים ליצור ררגשה גולמית ומרפנטה. ראם זו תוצאה של ליקוטייל סמים משובח או סעיף נפשי? ובכן, שיגעון וכריזמה תמיד הולכו יד ביד, או במילים אחרות - מה אנפת לי איזר סם רם דסניפי אם רם דצליחו לשכנע אותי ואת הקהל שהשעלת שלהם מדברת? אפילו ריה פוג בשורה הקדמית! פייר, רתרגשתי.

•

יום שיש, 17:00, הפריים-טיים של הפסטיבל החל; נגה שלו ואבי עדאלי עולים על במת הקוף המרכזית, חשמל. יחד איתם בסיסט מחורר ומקועקע קשות עם כובע סקוטי, נופייר עם טלגלות ודגמ"ח צבאי (עומר חביב). מדובר בבכירי הסצנה, ורם ידעים להופיעו אבי עדאקי עם זרן משה רבנו, כובע טמבל

חילצות הנשאות את שם הדרכב ודאנים לארץ לעצמם מופעים בחול. הם מייצגים לא מעט הרכבים שכוחרים כיום לפעול לבד ברשתות החברתיות ולהקליט באולפן הביתי, ללא המערכות המסורבלות של לייבל, סוכנת ומתווכים שיעצו להם מה ואיך לגזור קופון שמן על הדרך. שווה לעקוב אחרי ההתפתחות שלהם. יש להם רוח נעורים וקנרולית אמיתית, המטבה בטכניקה מצוינת וסטייל, והסולן שלהם מזכיר קצת במראה ובכישורו את פרינס בצעירותו.

בין לבין קפצנו לאינדיטרוניקס, מתחם הדיגיטל, שהציע את רצלייה השווה ביותר (מצדך יקר ערך במדבר), שם ניגנו כשהגענו להיטי פיפטיז מתוקים. הווייב היה טוב, אנשים רקדו ונענעו את הישבן. מדובר היה במחזה די גרר, שכן בהופעות עצמן אנשים לא רקדו כמעט, אולי כי לא הכירו את השירים. הפריבילגיה של לומזס את המנגינה, לזקלם את המילים ולהתרפק על שירים - כמעט לא היתה קיימת. מה שרשאר אותנו עם כריזמה, ללא ספק המצרך החיוני ביותר למוסיקאים בפסטיבל.

על במת הפיל המשנית ניגנה להקת שאר כלשהי. מילא כריזמה, אבל מי אלה הדייפנים האדור?! נאמר לי שהמשתתפים נבחרו מתוך 600 שביקשו להשתתף, ואם אלה עלו אז גם אני יכולתי לעלות עם וקסילופון שלי.

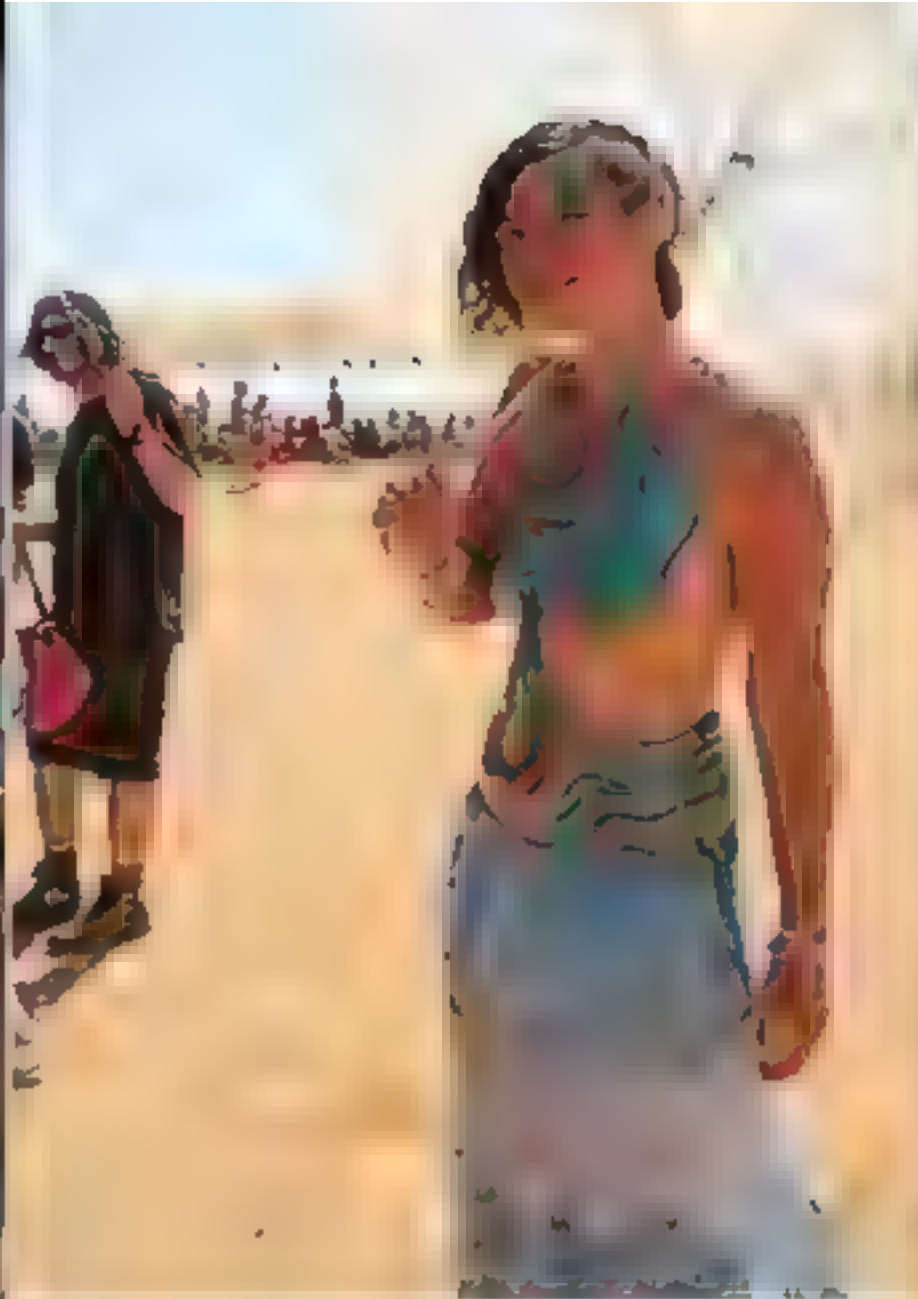
ברחתי משם לבמת הדיפושית הפיצפונת, המיועדת לקהל של עד 30 איש, או במילים אחרות - משפחה וחברים שאימו עליהם להגיע לפני שהגעתי התקיימה שם חתונה אלטרנטיבית, ה"חתונגב" של שירה כרמל, פעילה בסצנת האינדי, ובן זוגה, אלוך דיאמנט, נק אקורדיון ומאסטרנט ללימודי הנדסת חשמל. הם שרו עם חבריהם וקיימו טקס חילוני שהלם מאוד את אוירת האנחנו-כל-כך-אינדים-היפים-ניואייג-אוהבי אדם (על טפתי המתה חתונה על חול).

רבהיר שלהם לבוא לפסטיבל מעידה על תמיכתם בסצנה האלטרנטיבית ועל רהברה בה, ואף שיש מי שיצמצקו בלשונם ויאמרו שאינם שייכים לפסטיבל מסוג זה, הם חלק ממנוע הצמיחה של הפסטיבל ומסייעים להביא קהל מוגון יותר.

אני יוצאת למסע המוסיקלי שלי, חמושה באופטימיות של בת 16 ומוכנה להתמסר ליוצרים חדשים שהסתתרו עד כה מתחת לירדאר שלי. אני מבחינה במארז אליהו על במת הקוף, יוצר נחשב שמנגן על מגון כלי קשת פרסיים ותורכים ושינתף פסלר בעבר עם עידן ריימל, כרי סחרוף והפילהרמונית. המופע שלו הוא מרסוג שמתפספס במרחב המדברי הפתוח. לא ניתן לשמוע את הניואנסים של הכלים והמוסיקה שלו עמוקה ומרובדת מכדי שתגיע לאלפים שפקדו את הבמה.

להקת "סודה פאבריק" היתה הבאה לעלות. חבר'ר צעירים ומוכשרים, שנראים כאילו לא נולדו כאן בכלל. לכושים בחולצות הוואי ובעלי תסרוקות היפסטרייות מתוקלקות, הם נראו כאילו עוד שנייה יעפוי ברוח, הם מנגנים F אגן מיזמן לטלשים, המשלב מנגינות קלילות ועיבוד גראזי ורועש. זר נשמע טוב מאוד. הם בסך הכל בני 21, רק טיימו צבא אך אינם קשורים כלל לתרבות רצד"לית המיליטנטית.

הם מכוונים בבירור ללונדון וברלין, הם מח"צנים ומפיקים את עצמם, יוצרים לבד

"אחד ליד" ופומפוזי וקיששי מדי, אבל מרינה ידעתי לסחוף את הקהל ונותנת לו שני קאברים, את "To the Rescue" של סב מארלי והשני "לא ידעתי שתלכי ממני" של מתי כספי, ביצוע יפהפה שלה לשיד המופלא הזה.

ערב ירד על המדבר ונהיה קריר, קופצים לאיט לא הצטייד ובדרך מגלים דג חברים שלא נותנים להם להיכנס. מסתבר שבזמן שאנחנו התפננו, המשטרה עצרה את הכניסה, וכ-300 איש שרכש כרטיס מכעיד מועד נאלצו לשוב על עקבותיהם. פדיחת-על. המשטרה אישרה מראש כ-7,000 משתתפים באירוע וטענה שבשרשי בערב המארגנים חרטו ממספר זה. המארגנים טענו מנגד שהמשטרה לא רפעילה את אמצעי המדידה שהוכנו מראש, ולא ספרו את האנשים שיצאו החוצה אחרי שנכנסו.

סביר להניח שהדברים פשוט לא הוברחו מראש בין שני הצדדים, אם כי אין לי ספק שהמשטרה רצתה להראות מי הבוס כאן ושגם פסטיבל של סטלנים לא מעניין אותה כזוהי זה. בפועל, בשם רגע של הפסטיבל, גם בשבת, כשכבר שחררו את הכניסה והפסטיבל היה היכר יותר, לא הורגשה צפיפות והאלימות היחידה שנרשמה הייתה התעללות במקורפון ובגיטרה.

ב-21:00 עלו לבמה ה"פליינג בייבי", הרכב שגם הוא, איך לימור, לא בדיוק מחובר לציונות בוורידים ויש באנגלית. טריו חזק שחיכיתי לדאות חברים בו גבע אלון, שכבר עלה לגחלה; גדי אלטמן, הבסיסט שנראה כריכב הארלי מאצ'אייט עם ליבורת זרוע ענקית ומקועקעת וכוכב שמסתיר את עיניו; ואיכר טונבאום, המתופף של רוקפור. הם נותנים הופעה אנרגטית ששישה כבוד לסאונד הכבד של אמריקה דראגנ'ית ומעיפה ת'ראש.

בישלב הזה, אין לי כוח כבר לשם הופעה ואני משוועת רק למיטה ולמקלחת חמה (אני יציר אורבני, מה זה, צמח '96? מישהו רוצה להעביר לי פאף בטרמילה!?) אבל אני מסמנת לי את ה"פליינג" בתור מופע שארצה לראות בתל אביב. הם כולם פנומנים, כל אחד בתחומו.

ועיניים נוצצות בכחול מופלפ, וננה שלו, עם שני "סיייה" בבתי רשתי, מימיקה פסיכדלית, איפור עיניים שנוול לאחד המחשוף וקווצת בלינד ברעמה הברונטית שלה, שמישויים לה ליד פידע במיוחד, פוצחים בפולק ודק עברי. שניהם מופיעים כבר שנים. ריא גם מתעסקת במיצגית יאטידן וחרשה מופעי רחוב עם מפוחית וגיטרה, והוא משדרר עם כנות עצומה, שלא שומר על עצמו כמו יצרים אחרים. חריפותו ורהומור שלו ניכרים. בשלב מסוים הם מעלים את אפיד פלג, בחור שנראה כמו קלישאת דק מודקנת, לשיר, הוא מכריז בניצחון שסופסוף הקליט אלבום יחד עם להקת הדמעות. "מי אלה לעזאזל ומה אכפת לך?", שואל את עצמו הקהל. באינדינגב, אנשי רשוליים פתאים מרגישים גדולים ומוכרים. זאת דהודמנות ריחידה שלרם במהלך השנה להופיע מול אלפי אנשים ולהרגיש כמו מיק ג'אגר.

18:00 בערב, השבת ומרינה נכנסות. מרינה מקסמיליאן בלומין במבט של "אני ידעתי שאתם רוצים אותי, חושקים בי, רגה אני מוכנה לתת לכם ביס". ריא לובשת שמלת פאייטיים שחורה ומעליה חולצת ג'ינס טונשלנטית, כאילו נוכרר שהיא באצדי ונוצץ זה לא הסיפור כאן. היא יפה ומלאה בייחזון מול רקהל הרב, היא שרה מאלסמה החדש באנגלית ומשחזקת עם כל מילה ומשפט. לעתים זה נראה מוגזם ולעתים עצמתי ואותנטי.

את קולה לא שמעים כאן מספיק טוב, אולי עיין של הסאונד, ובכלל מילה על הסאונד - אין לי ספק שצידד ההגברה כאן לא היה מבייש פסטיבלים בחו"ל, אבל רבאק אנשי סאונד יקרים, אתם לא יכולים להתאפק להגביר עד הסוף? בחזרה למרינה, משהו בכל הפודיט המלוטש שלה בהפקת עפר מאיר מרגיש

ה"פליינג" הוא הרכב שפועל כבר מ-2002 והוציא אז את "Inner World" המצוין, שנחשב כיום פריט אספנות, אבל בשנים האחרונות נבע אלון התמקד בקריירת הסולו שלו, ורק ביולי האחרון הם חזרו להופיע יחד אחרי חמש שנים שלא עשו זאת. הם ראויים לכתר הרוקרים של השעה יותר מכל המתימרים כאן: הם מדויקים, מיומנים, בלי פוזר, הדינמיקה ביניהם מוכשת ואף וירטואוזית. ב-22:00 עולים "התפוחים", אבל אני יורדת. אני צריכה פאוז מכל דמנה רגדושה הזאת של חול, היפסטרס צבעוניים, ומופעים שמתחרים על תשומת לבי. בדעכד מסתבר שזאת היתה הופעה מצוינת. הרכב הגרוב-סקראץ' שכבר מזמן עושה סיבובי הופעות גם בחו"ל, מורכב מחטיבת בסיתופים, שני תקליטנים ונשפנים אדירים, שמנגנים יחד בסנכרון מלא ומקפץ. הם נפרדי בהופעה הנוכחית מאחד המייסדים שלהם, הדי.ג'יי סקול מאסטר (עפר טל). אוף, אכלתי ג'אנג במקום הפוחים. דאמ איט.

פורשים לשינה בחי נגב הסמוך (מאהל קזחי אם שאלתם), לא לפני שאני מבקרת באזור הקמפינג שהוא חוויה בפני עצמו: זילות עם סירי פויקה למשקיעים ותירס משומר לתיכוניםטים שהגיע לטיול השנתי, נרגילות תפוח וענן ירקרק מעורבבים אחד בשני, עם זוגית שמנסים לקיים סקס מינימליסטי ומתכלב בתנאי שטח.

למחרת אנחנו מחכים לבל את הצמידים שלנו בחידה (אחרי שרעננו אותם לזוג חברים שנפל על גדות המשרה), וחוזרים לאינדי-וורלד, ריישר להופעה של אביב מארק והמוות. מדובר בסאונד-מן המיתולוגי של הלכונטין 7 בתל אביב, רוקר מכווג שהחיים העיפו לו כבר לא מעט בעיטות לפרצוף - אבל חוש ההומור שלו עדיין עובד ריטב.

"נהנים?", הוא שואל, "אם לא, אז תלכו לכמה הגדולה הגדולהה! קוקאין! דיסטורשן, הרואין! דיסטורשן, אמדי! דיסטורשן, חשש!..." ואז "כל מי שיש לו סמים מוזמן להביא לנו אותם לקאנטה אחרי ההופעה, תקבלו דיסק חתום של אתי אנקרי". יחד אתו מנגנת אור אדרי על הבס וקובי

באזור הקמפינג מצאתי זילות עם סירי פויקה למשקיעים ותירס משומר לתיכוניםטים שהגיעו לטיול השנתי, נרגילות תפוח וענן ירקרק מעורבבים אחד בשני, וזוגות שמנסים לקיים סקס מינימליסטי ומתכלב בתנאי שטח

כחן על התופים. הם נותנים אחלה רוק אבל רואים שזה הרכב שהדבק לכבוד הפסטיבל. ליד במת הפיל יש גם גבענת קטנה עם עמדה של "קול הקמפוס". אבל רגע, הופה! הגיעה השעה 13:00 ולכמה המרכזית עולים הווינרים רגדולים של הפסטיבל, ואם יורשה לי - היחידים שבאמת מצליחים לשלוח את הקהל. קבלו אותם, אצלת האינדי אה-לה-2013 - להקת "זיתרתי"! נערי פאנג, חצופים עם דומור נונסנס קורע, או כפי שאמר הכחור לפני, שגם ניסה לרתחיל עם כנות כשהציע להן לטבול את ראשן בדלי המים הצנן שהביא עמו, "איתי זבולן (הסולן) הוא גלעד כהנא פוגש את יובל המכולכל! איתי זבולן הוא כמוכן הדמות יניר האתמ"ש, כוכב אחד הסרטונים היותר ויראליים שרצו השנה ברשת. הוא למד משחק בניסן נתיב וכל רגע של המופע ניכר שהוא מבין כמה חברי הלהקה באים מחופשים לידן עם ביצים, המהופה, נמרוד ליברמן, הוא הדין, ושניהם הביצים. אחד החברים בלהקה גם מכין קפה, טחינה וסלט כאמצע ההופעה ומאכל את החברה. הם מעלים מתנדבים "עם אופי יפה" (כפי שאיתי מגדיר אותם) שרוקרים איתם בטרפת, והמילים של השירים שלהם מצליחות לגעת בטעל הכיטניות: "למה אני כזה כללי?!", "היא עדיין שמנה! רק

בתוך ג'קוזי", והישראליות המיליטנטית, "סגרתי 28 אז מותר לאנוס/סתמי כבר יא שרמוטה, רבאב הוא רק בראש/ שזא משתמטים, תמלא לי עוד רדבול בכוס".

ההופעה כיפית לאללה, אנשים שרים אתם, חלקם במובעים עם שם ההרכב, וחבורה של בני 17 מאחורי מתמונת בפר פתוח משורות כמו "אכלתי אסיד ואני לא מצליח להבדיל בין אמא לאבא" או "מישהו זין בפסטיבל? נראה לי שלא", ו"גם אתם מפנטזים על מריה קרי בקטע רע ולא מצליחים לריבמל?".

רגע לפני שאנחנו עוזבים את עיירת האינדי אני מוודאת שלא פספסתי כלום בפיל, שם מופיע הרכב "יאפים עם ג'יפים". מספיל לנו שלוק וחצי מהבירה כדי להכין שמדובר יותר כ"הומלסים על קורקינטים". יש שם שני אחים מתולתלים ג'ינג'ים, קונטרבס, אקורדיון ועוד שלל כלים, אבל לי הם נשמעים כמו רופעת סוף שנה של המתנ"ס בדימונה.

ביום שבת, האחרון של הפסטיבל, יש כבר המין אנשים וראווירה נהיית מגניבה יותר. יש עוד את דניאלה ספקטור, אסתר רדא ו"כלבי רוח" עם רועי פרייליך, אבל אנחנו כבר ממריאים צפינר מהמדבר רדומר והאינסופי לאספלט רתל אביבי המוגדר והפרטי.

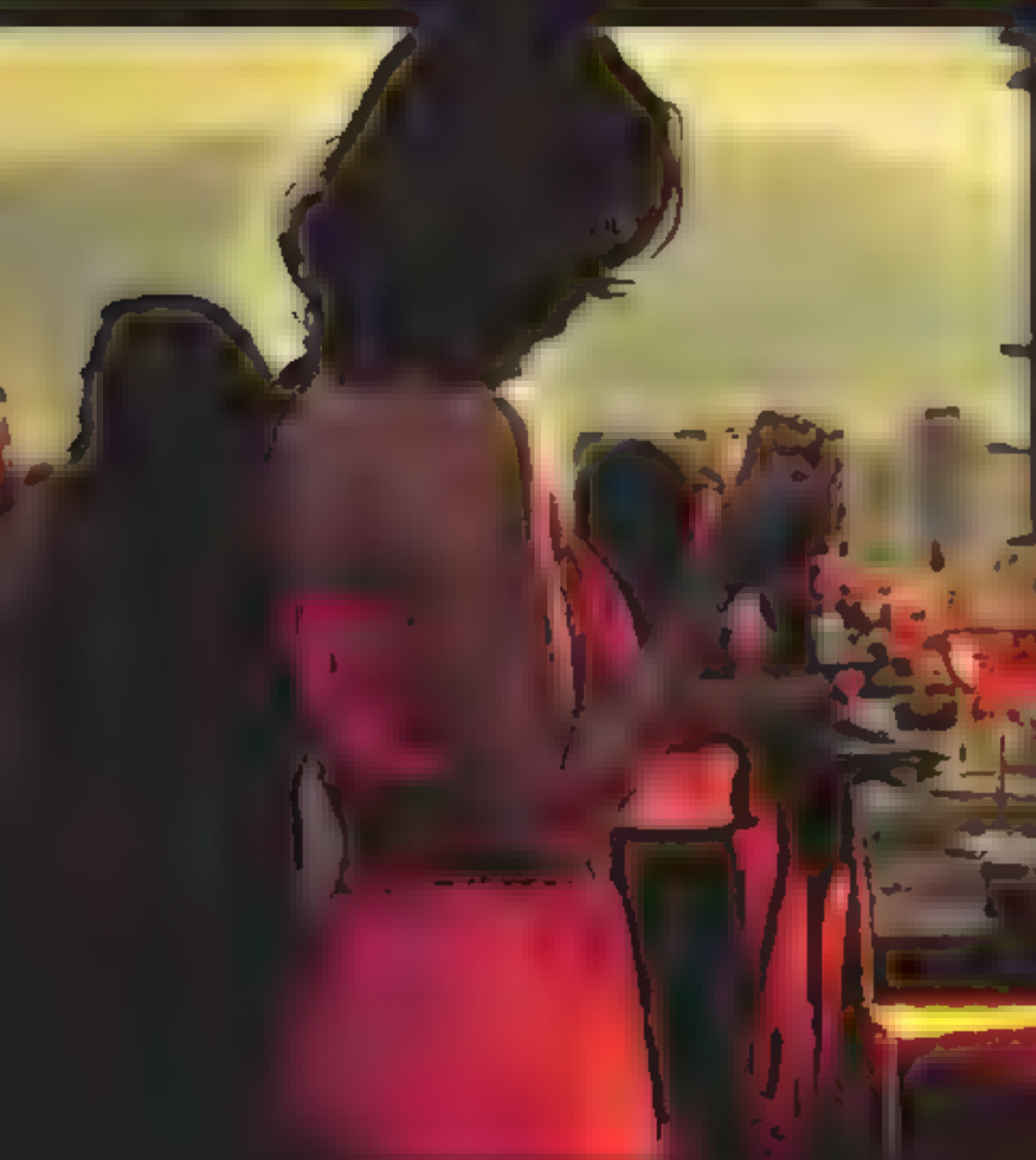
גיליתי כאן יוצרים חדשים שמערכת הפלייליסט דמשומנת עדיין לא הספיקר לטנף אותם. קיוויתי שרם יבעטו לכמה פרות קדושות כישבן ותהיה לרם איזו בשורה, ואני לא חושבת שזה קרה כאן מספיק. יכול להיות שהיה להם משרו חדש להגיד, אבל מטר הגיטרות הרועם לא אפשר לשמוע.

בפסטיבל שאני מפנטזת עליו, אנשים באים עם תחפישות וחץ ממוסיקה יש גם מיפעי תיאטרון ומחול אלטרנטיביים. הגיוון בפסטיבל אינטנסיבי מעין זה נדרש בעיניי, שכן כמה הופעות מוסיקליות כבר בנאדם יכול לראות ברצף? אילי בשנה הבאה.

LEOPARD

החו"ל הבא שלכם הוא בכלל כאן. בתל אביב
במלון הבוטיק המעוצב Brown TLV, חומלץ
המגזינים המובילים בעולם כגון Wallpaper
Vogue ו-Time, חבילות רומנטיות הכוללות
טיפול ספא וארוחות גורמה. בואו להתנסות
בחוויה ייחודית, תל אביבית ובינלאומית.

A MEMBER OF
DESIGN HOTELS

BROWN
URBAN HOTEL

03 7170 200

www.brownhotel.co.il

על כף יד

אני סלדסטון יש
נשימי אינם נולדו
יש אל וזאת נתיב
הנשטודע פוזן מונומין
לשוד טיה האתיופיים אם
נשאז אונת היא חטפן
שודא ששוד חבד כד
לשנז נין נשיים

צילום: יגאל עמר
סגנון: אהל עדן

שרשו אות וצעיר אוסר פו טי

תחתונים: אוסף פרטי

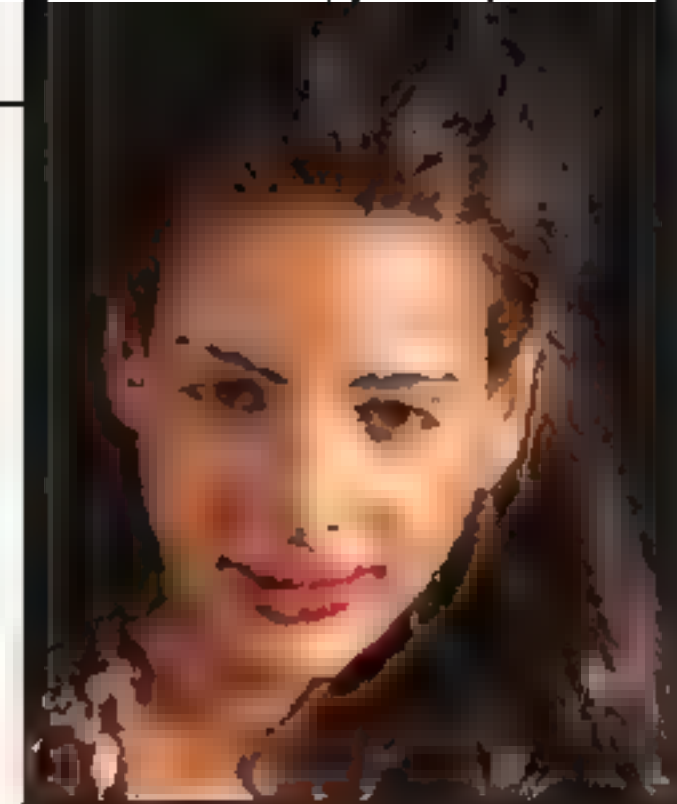

המחולל של
PLAYBOY PLAYMATE OF THE YEAR

נערת חודש אוגוסט

שם: אלמלי מאכה מקוון

עיר מגורים: ראשון לציון

תאריך לידה: 29.01.89

קצת על עצמי: אני קצת טוֹמבוי בנשמה, אוהבת גא'טיס, קונסולות, קדקידים וסרטי מדע בדיוני ופנטזיה

דרינק: בירה

ספר: "אין מקום שהוא רחוק מדי" מאת ריצ'ארד באק. ספר שמישו יקר לי מאוד נתן לי במתנה

מוסיקאים אהובים: M.I.A, כי היא מזכירה לי קצת את עצמי / Vybz Kartel

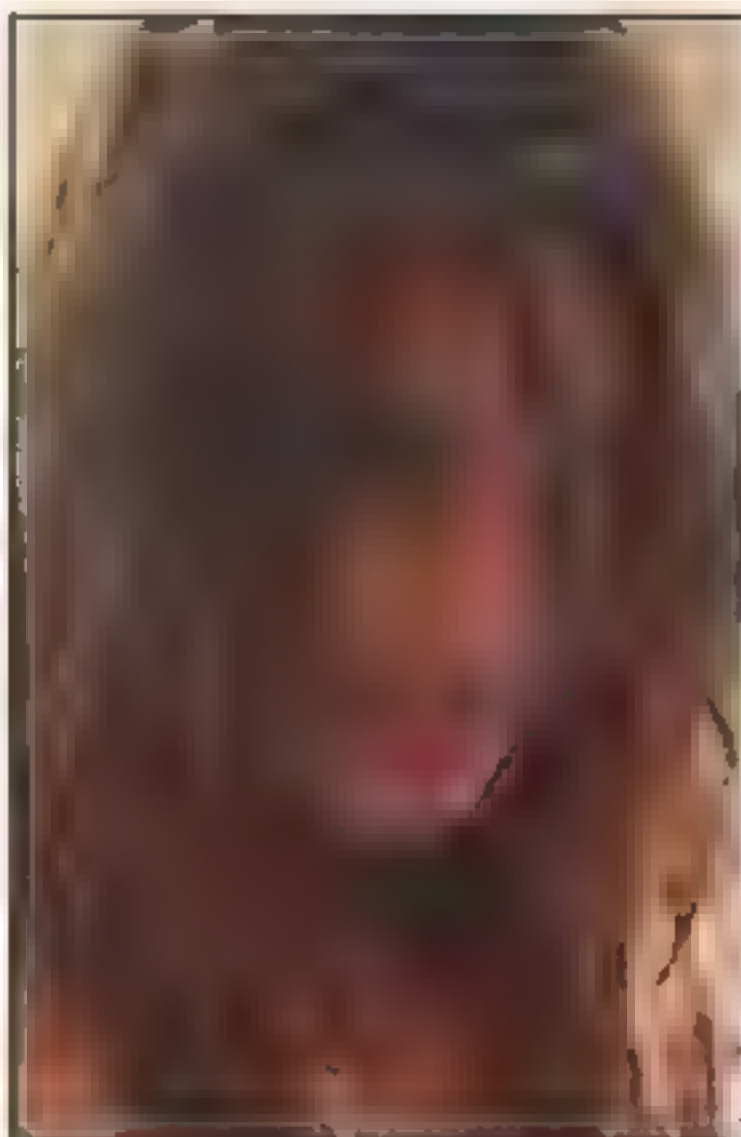
החלק האהוב עליך בגוף שלך: הרגליים שלי (והקדקידים)

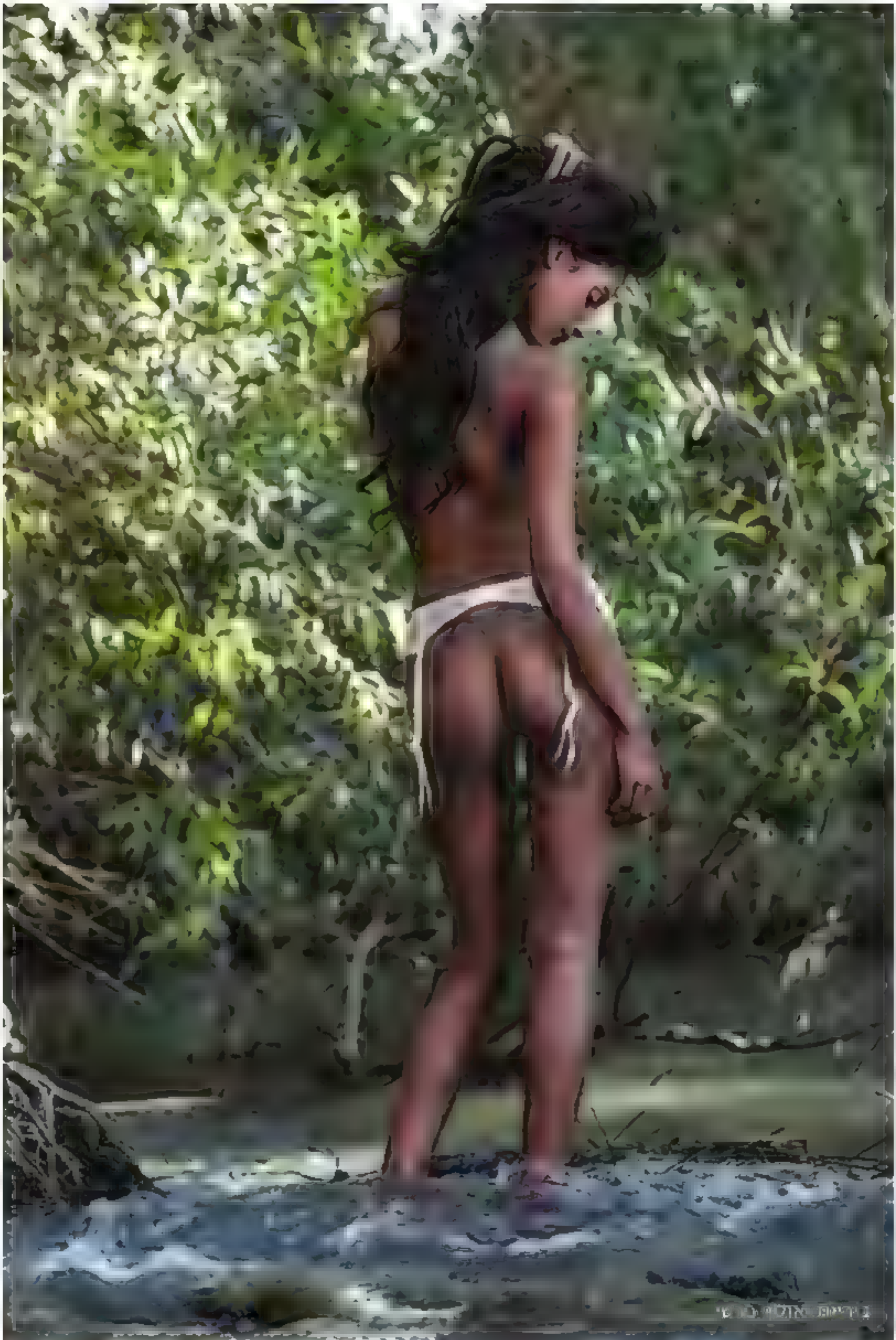
לא יכולה בלי: טוויציה, מחשב והפלאפון שלי

דיים הזוי: פעם הייתי בצייט עם בחור שלא דיבר במהלך כל הצייט, זה היה כל כך מביך שפשוט רציתי לקבור את עצמי

תחביב: אני אוהבת מאוד לרקוד בזמני הפנוי

שאיפות לעתיד: אלמוז סיעוז, אהקים משפחה ואולי גם אפתוח עסק קטן
למכירת תכשיטים

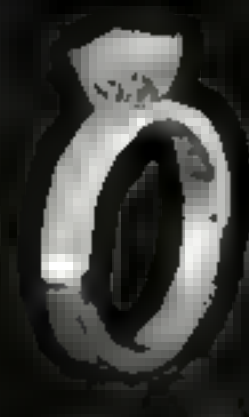
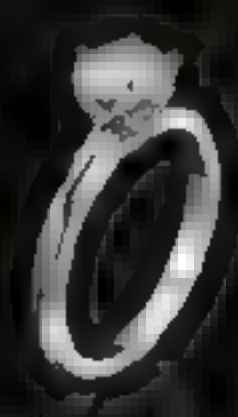
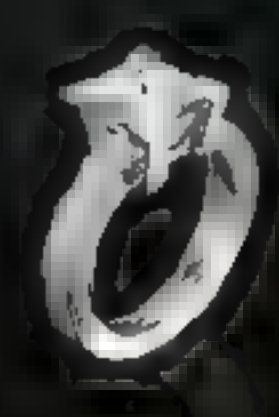

יהלום הוא החומר הכי קשה בעולם!
הוא היחיד שמסוגל להכך אישה...

טבעות איהוסין ותכשיטי יהלומים אקסקלוסיביים

DIAMONDSTUDIO
EXCLUSIVE JEWELLERY

הסטודיו ליהלומים | הבורסה ליהלומים, דמתי גן | לתיאום פגישה 1-801-220-077

www.diamondstudio.co.il

ריאיון פלייבוי: עוזי עילם

מי שהיה מנכ"ל הוועדה לאנרגיה אטומית ועמד בראש מערך המו"פ של מערכת הביטחון לא מטיל ספק באשר להמשך קיומה של ישראל • הוא טוען כי מרדכי ואנונו לא גרם נזק לישראל, מציע לתת צ'אנס לשיחות עם האיראנים, ומרגיע: אנחנו יכולים לעמוד במתקפה גרעינית

מאת: אבי גנאור וגיא צוקר • צילום: דניאל בר-און

האיראנית. נוכל לשרוד אפילו פצצת אטום אחת על ישראל? אנחנו שואלים בדאגה. "כן, נוכל לשרוד", משיב עילם, "אבל לא זאת הנקודה. הנקודה היא כלכלית וחברתית". הוא מציע לתת צ'אנס למו"מ שהמעצמות מנהלות עם איראן אבל מזוהר מביטול הסנקציות. לרגל שנת ה-40 למלחמת יום הכיפורים, יצא לאור גם ספרו "עדות מן הכור, מלחמת יום הכיפורים: יומן אישי". "שהיתי בכור ימים ולילות. כתבתי הכול על פתקאות וגם ניהלתי יומן", הוא מתאר את רעבודה על הספר. בריאיון שלפניכם הוא נשאל שאלות רבות וכבדות משקל לגבי בטחונה של ישראל וכישר הישרדותה אבל גם שאלה מפתיעות בדבר זהותו של מי שתלע בשופר ליד דכיות עם כיבושה של מזרח ירושלים ב-67. פלייבוי: עוזי, בוא נדבר על ר"ביר". כתבת על מר שהתרחש בו במלחמת יום הכיפורים. מרו

בנרייר של בנו. עוזי עילם הוא איש של חידות, ולא רק בגלל העיסוקים המעורבים ואף מנוגדים שלו. הוא צבר כמשך עשרות שנים ידע וניסיון על פיתוח אמצעי לחימה והילך במסדרונות הסודיים ביותר במדינה. הוא ראה ושמע כמעט הכול, אך שתק כל השנים. אך בכל זאת, באחרונה, אילי מפני שחש כי יש דברים שחייבים להישמע, עילם נפתח כמעט ופוצר פה.

אנו יושבים באחד החדרים של מכון המחקר לביטחון לאומי בתל אביב, בימים של התקרבות בין מדינות המערב לאיראן, המנהלות דיוני משא ומתן. במהלך הריאיון מכנה עילם את המדיניות האירופית "צדקנית" ואת הפוליטיקאים קצרי ראות. לכן גם אם הוא לא אומר זאת באופן מפורש, קשה שלא להסיק מדבריו מסקנות קודרות לגבי הסוגיה

הוא היה מנכ"ל הוועדה לאנרגיה אטומית והמדען הראשי של מערכת הביטחון, אבל הוא גם חצוצרן חובב ויו"ר הוועד המנהל של האופרה הישראלית. הוא היה חבר המטכ"ל שישב בכור וניהל את מלחמת יום הכיפורים, וגם חבר בהנהלת הקונסרבטוריון של תל אביב. הוא שימש ראש משלחת משרד הביטחון לאירופה וגם כתב ספר המתאר את האירועים הדומטיים של אותו הכור בסתיו 73. וזה עוד לא הכל: בסוף אוקטובר יצא לאור גם מתחן ראשון פרי עטו, שעוסק במאבק של שירותי רבין הישראליים והאמריקאים (הטובים) נגד משמרות המהפכה האיראנים (הרעים). "יש בספר הזה יותר מגרעין של אמת", אומר עילם, "הוא לא רק מרמז על דברים אלא עוסק ממש כאקטואליה". הוא מתגורר בסכין ומשמש חוקר בכיר במכון המחקר לביטחון לאומי, אך בסופי שבוע הוא עובד ומפתח מכשירי עבודה

"לשאלת הנזק שגרם ואנונו יש דעות שונות בקיצוניותן. אחת היא שהוא גרם נזק גורא, ויש כאלה שאומרים שזה דווקא היה טוב אבי לא חושב שהוא גרם נזק של ממש באקטואליה"

"איר תיראה מלחמה בעתיד? שדה הקרב יתנהל בעורף, בתור אוכלוסייה אזרחית הארץ משולב בתוך העורף אצלם ואצלנו. אנחנו פחות מוכנים לסכן אנשים ולכן מערכות נשק לא מאוישות יהיו מפותחות מאוד"

"העולם לא מוכן להתאחד מול האיראנים. בטח לא עם רוסיה וסין. לא יעלה בכלל שיקול של שימוש בכוח צבאי כנגדה. נשק גרעיני בידי איראן עלול לפתוח מרוץ חימוש גרעיני בכל האזור"

עבורך?

עילם: "דביר היה ונשאר צמח עציים והחלטות, מדום שאליו מתנקזות רחליות אסטרטגיות, לא מנהלים שם כל גידוד וחיטוב אך לשם מוזרמות כל הידיעות, ובמכשירי הקשר אפשר היה גם לשמוע את כל השיחות מרשטח".

פלייבוי: מה היתה התחושה בבור במהלך רמלחמור?

עילם: התחושה ריתה דשה. ישדאל פרשה בשתי החזיתות את כל מה שהיה לה. בספר שכתבתי אני מתאר שדיר צריך לקושש טנקים מפר ומשם ולצוות אנשים שחזרו מתו"ל. בבור דיר צריך לבל את רחליותה איזו אונדה תקבל את התוספת הזאת".

פלייבוי: מילולית זה "בור", אבל איך זה כאמת?

עילם: "אז אלה היו שלוש קומות מתחת לאדמה. אולם ראשי ממנו יוצאים מסדרונות לחדרים קטנים יותר של קבוצות עבודה ושל סמב"צים, שכל רזמן מעדכנים את הדרגים רגביהם בתמונת המצב. באותם ימים לא היו מחשבים, הכול נעשה ביד. היו לוחות עם מפות ודיר צריך להדיר את רכוחות ביד ולעדכן אותם כל רזמן. מראולם הזה יצאה מנהרה ארוכה ודי חשוכה שהובילה לכיר של חיל האוויר, שגם בו ניהלו את רמלחמה, יצא לי לבקר גם שם".

פלייבוי: מה אתר זיכר במיוחד?

עילם: "אחד הדברים שאני ממש זוכר מראולם המרכזי הוא שהיו בו המון אנשים, צפיפות גדולה. היו שם גם בעלי תפקידים וגם כל מיני נגרים לשעבר שלא מצאו להם מקום והם רגיעו לשם. ראווירה בימים הראשונים היתה כבדד ואפילו קשה, היה מותר אז לעשן בפנים והאוויר דיר דחוס בעשן סיגריות, וכל הרצפה ריתה מלאה באפר ובכדלים. מערכת פיניו ראוויר לא הספיקה ואנשים היו צריכים לצאת רחוצר כדי לנשום קצת אוויר. האווירה הזו זכור לי ריטב".

פלייבוי: מדוע בכלל היית בבור?

עילם: "אני הייתי אחראי על המחקר והפיתוח במלחמת יום הכיפורים. מוניתי לתפקיד שדושר ימים בלבד לפני פרוץ המלחמה, ובתוקף תפקידי זה צורפתי למטכ"ל. היינו צריכים לפעול מהר כדי לחשוף את היכולות של האויב ולתת לרן מענה. את הטנק הרוסי רמתקדם T-62, שאותו צה"ל לא הכיר, רשגנו כבר ביום הראשון של המלחמה בצפון. רמאמץ העליון היה להשיג את הסאטר, טיל נגד טנקים שפגע קשות בטנקים שלנו. לצערי לא רצלחנו לשים עליו יד במהלך המלחמה אלא רק לאחריה, ומערכת 'מעיל רוח' להגנת הטנקים שהופעלה בהצלחה במבצע "עמוד ענן" פותחה למעשה כתוצאה מחקריות אותו רכאגר שהפכנו אז.

"גם לסוללות טילי SA6, שהפילו לנו מטוסים רבים במהלך המלחמה לא רצלחנו למצוא

פתרון אלא רק בימים האחרונים של המלחמה. רצלחנו לשים יד על טיל שא לא התפוצץ וברפאל רצלחנו לפתח בעזרתו מענה חלקי שפגע ביכולות. טילי SA6 שהמצרים והסורים קיבלו מהרוסים היו רצלחה גדולה מאוד שלהם מבחינת ההפתעה. לאף אחד במערב לא היה ידוע על הטיל הזה".

פלייבוי: גם כיום יש עדיין הפתעות טכנולוגיות בין צבאות?

עילם: "קודם כול, כן. אין מערכת טובה וקיימת שלא עושים מאמץ עליון למצוא לה תשובה. המלחמה היא תמיד בין האיום לבין הניסיון להשיג לו תשובה. הרוסים נתנו מערכות נשק טובות למצרים ולסורים - וכך נהפכנו לחזית המערכות של פיתוח נשק נגד היכולות של

"במקרה של פצצה גרעינית איראנית משקיעים יברחו מפה. זה יהיה מצב כלכלי קשה שיוביל למצב חברתי קשה. זו סדרה של התרחשויות שכדאי מאוד להימנע ממנה, ולא דווקא מנפילת פצצה של 20 קילו-טון כמו בהירושימה"

ברה"מ. הדבר הזה דחף את ישראל להתאמץ להשיג טכנולוגיות גבוהות. המאמץ של איום ותשובה לו מתגלגל כל השנים. כיום כמובן האיומים שונים. העובדה היא שידענו להתמודד עם היכולות הרוסיות והשליטה שלנו בהן הביאה לכך שמדינות זרות רבות באו ללמוד אצלנו. מאוחר יותר, כשהיפשו מימון לכל מיני פיתוחים, רצלחנו לקבל אותו מהמדינות האלה בזכות אותם קשרים".

מעטים האנשים שמחזיקים במידע ובידע רבים כל כך על יכולות הגרעין הישראליות והאזרחיות כמו עילם. ב-1976 פנה אליו יצחק רבין בכהונתו הראשונה כראש ממשלה, וביקש ממנו לקחת עליו את ניהול הוועדה לאנרגיה אטומית. "דבין הכיר אותי עוד מימי כרמטכ"ל כשאני הייתי במו"פ", מספר עילם. "מישהו המליץ עלי לתפקיד, אבל אני לא חשבתי שאני בשל לתפקיד. אמרתי לרבין שאני צריך שנת שבתון כדי למלא מצברים. רבין אישר לי את שנת השבתון אבל חייב אותי לפשוט את המדים, ונתן לי טייטל של עוזר מדעי לענייני אנרגיה. עם הכרטיס הזה הסתובבתי בעולם וקיבלתי אפשרות לבקר במעבדות בבריטניה, בצרפת, ובארה"ב. הצטרפתי לסגל ההוראה

של אוניברסיטת תל אביב, ורל אחרי כשנה הרגשתי טוב יותר את רשטח והתחלתי לעבוד. פלייבוי: מה בכלל הוועדה לאנרגיה אטומית? **עילם:** "הוועדה חילשת על כל המחלוקות שקשורים לגרעין בנחל שורק ובדימונה ועל כל הישרים הבינלאומיים, מחקרים וכדומה. בזמנו היו לנו קשרים מצוינים עם רצרפתים והם רצו לבנות לנו כור גרעיני להפלת אנרגיה חשמלית, וכבר עבדו על זה זה במלוא המרץ בחברת חשמל. אבל הנשיא רצרפתי אז, ז'ק שיראק, עצר את הפרויקט ונתן את הכור לעיראק - זה היה הכור שהפצצנו".

פלייבוי: נקמור?

עילם: רק מחיך בביטול ולא משיב.

פלייבוי: אנחנו מקווים שהכור בדימונר מוגן טוב יותר מהעיראקי.

עילם: "איומים על רכור תמיד ריו, אבל חיל ראוויר פועל נגד כל האיומים הללו בכל עת". **פלייבוי:** אתה יכול להסביר את מדיניות העמימות? זר נראר לכאורה מיותר לגמרי.

עילם: "אני יכול לרגיד שאני מבין היטב את מדיניות רעמימות, אבל כדי להסביר למד היא עוזרת צריך להיכנס לנושאים שאנחנו מנועים מלדבר עליהם".

פלייבוי: זה יכול לסבך איתנו?

עילם: "זה מעבר לשיקול משפטי. אנחנו לא חתומים על דאמנה להפצת נשק גרעיני, שלא כמו איראן שחתומה ועושר מה שהיא רוצה. אנחנו בעניין רזה ישרים עם עצמנו. יש את האמירה הידועה של אשכול וגולדה, שלפיה לא נהיה הראשונים שיכניסו נשק כזה למערכת. בתקופתו של בנין כראש ממשלה, עמדנו על כך שיכריז במועצת האו"ם שאנחנו תומכים בפירוז המזרח רתיכון מנשק גרעיני, והדבר הזה עדיין תקף. אבל אי אפשר לפרז את האזור מבלי שכל הצדדים ידברו זה עם זה. אנחנו מוכנים לפירוז בתנאי שהוא יכלול את כל המדינות הסובבות איתנו".

פלייבוי: מקורות זרים טוענים שישאל יש 200 ראשי נפץ גרעיניים ויכולת להכות "מכה שנייה" מציללית.

עילם: "אני איעזר באריק שרון, שכששאלו אותו שאלה שהוא לא רצר אי לא יכול היר לענות עליה, הוא אמר לא זו השאלה. ובאמת, השאלה הגדולה לגבי איראן היא לא אם הם יכולים לפתח יכולת גרעינית, אלא מר הם באמת רוצים לעשות. מהי רמטרה שלהם? כל מדינה יכולה ליצור נשק כזה, זה אפשרי. אם הם רוצים לפתח פוטנציאל גרעיני לצורך יוקרר וכדי שכולם יפחדו מהם, בעיקר ישראל ומדינות המפרץ, שיאפשר להם להפעיל את מערכת הטורו רכינלאומי ולא לדאוג פן יבולע להם - אז אין נשק גרעיני. אבל אם הם מחייבים את עצמם ללכת עד רסוף, לרציג לעולם את היכולות האלה כמו שעשתה צפון קוריאאה, אף שלהבנתי שלושת ניסיונות הפיצוצים התת-קרקעיים שביצע נכשלו, אז זה מצב שלא הייתי מייחל לו".

שוליים של סיכון. אם זה היר נתון בידי, הייתי ממשיך להיות חזק ברמה הטכנולוגית וגם מחפש דרכים של משא ומתן".

פלייבוי: שרדת מלחמות ומאבקים רבים. האם אתר מאמין שגם מדינת ישראל תצליח לשרוד?

עילם: "כן".

פלייבוי: פרשת מרדכי ואנונו גרמו לגז?

עילם: "מרדכי ואנונו רתחיל את רעבודה שלו בכור בתקופה שרייתי רמנהל של הוועדה לאנרגיה אטומית, אבל כשהפרשה נחשפה כבר לא הייתי בתפקיד. לשאלת הנזק - יש על כך דעות שונות בליצוניותן. אחת היא שהוא גרם נזק גורא, ויש כאלה שאומרים שזה דיוקא היה טוב. אני לא חושב שהוא גרם נזק של ממש. אני מאלה שאמרו אחרי שהוא מיצה את עושהו, שצריך להניח לו לנפשו ולא להיטפל אליו, ואמרת את זה בצורה ברורה".

פלייבוי: תמיד אמרו שיש לישראל עליונות טכנולוגית מול מדינות ערב. עד כמה זה נכון ועד כמה זה קריטי?

עילם: "הפער הטכנולוגי בינינו לבין מדינות ערב לא נבע מכך שאנחנו היינו מתקדמים והם נחשלים. הם קיבלו ציוד רוסי מתקדם, אבל מה שיחד אותנו זו היכולת ליישם במדינות חידושים טכנולוגיים וגם לאלתר את יכולת השדרוג ורהטמעה. זה לא הפער הטכנולוגי, זו היכולת לרכין את האיומים עלינו, לקחת מערכת נשק קיימת ואז בעזרת תיקונים ושיפורים לרביא אותה למצב שהיא טובה בהרבה ומהווה יתרון מכחינתנו. לקחת פלטפורמה קיימת ולשדרג אותה ולהפוך אותה למשהו חדש".

"במקרים רבים גם עשינו קיצורי דרך. הכנסנו את המושג של שימוש ראשוני. עוד לפני שהנשק מוכן לגמרי אתר נותן לחיילים בשטח להתנסות בו, וכך אתה לומד מודם מאוד מה בסדר ומר לא בסדר מהמשיב שאתה מקבל מרשטח. אחת רדוגמאות שהיא לא סוד ריא מערכת כיפת ברזל, שהתחילה לעבוד עוד לפני שהפיתוח היר מושלם. התחלנו לעבוד, ותוך כדי הפעלה - והיו פספוסים והחטאות - פתרנו את הבעיות, עד שכיום ריא מערכת טובה ופעילה".

פלייבוי: נמשיך להוביל ברמה הטכנולוגית גם בעתיד?

עילם: "אי אפשר לחשוב רק על רישגים טכנולוגיים, צריך לרביין איזה שדה קרב הפיתוח יצטרך לשרת. איך תיראה מלחמה בעתיד? ריא כנראה לא תיראה כפי שהיא נראית כיום. שדה קרב של העתיד יתנהל בערף, בתוך אוכלוסיה אזרחית. ראויב משולב בתוך הערף, אצלם ואצלנו. חוץ מזה, גם הדרישות שונות. למשל, אנחנו פחות ופחות מוכנים לסכן אנשים שלנו, ולכן מערכות נשק שדן בלי נהג, בלי טייס או שייט יהיו כנראה מפותחות מאוד".

"פיתוח של מערכות מתקדמות לוח הרבר

בליסטיים סיניים, אבל עוד לא קרה בעבר שנשק גרעיני מלא נמכר ממדינה למדינה. גם בתקופה שברה"מ קרסה זה לא קרה".

פלייבוי: כמה טילים מכוונים לעברנו כרגע?

עילם: "באיראן יש עשרות טילים כאלה, לחיזבאללה יש אלפים מסוגים שונים ולטווחים שונים - וכבר ראינו שהם יודעים לשגר מאות טילים ורקטות כיום. בעזה יש מאות רבות, לא רק קסאמים אלא כל מיני דמויי קטיושה".

פלייבוי: אנחנו מכירים טענה שאומרת שיש עשרות אלפים.

עילם: "אולי מבחינת הפוטנציאל. אלפים זה מספיק רע".

פלייבוי: עד כמה אנחנו מיכנים לאיום הזה?

עילם: "לרגה יש כמה מרכיבים - מקלטים בערף, טילים נגד טילים, וגם יכולת לתקוף יכולת של שיגר עוד לפני רשיגור. היתרון במערכות כמו כיפת ברזל הוא שאנחנו יכולים לעשות סלקציה בין טילים שעומדים לפטע בשטח בנוי לאלה שלא, וכך לא לבזבז משאבים".

פלייבוי: אז אנחנו אמורים להרגיש מוגנים?

פלייבוי: למה בעצם, למר זה יוביל?

עילם: "רעולם כיום לא מוכן להתאחד מול האיראנים, בטח לא עם רוסיה וסין. אם איראן משיגה איפציר גרעינית לא יעלה בכלל השיקול של שימוש בכוח צבאי נגדה. נשק גרעיני בידי איראן עלול לפתוח מרוץ חימוש גרעיני בכל האזור, זר עלול לפרוץ את המחסום הפוליטי והפסיכולוגי, בכל מדינות המערב חוששים מזד, ואולי גם הרוסים, רק שלהם יש עוד כמה אינטרסים שמאפילים על זה והם חושבים שיש עוד זמן עד שאיראן תגיע לפצצה".

פלייבוי: ברנחה שיש לאיראנים פצצת אטום, ראם אנחנו אמורים לחשוש משימוש כנשק הזר נגד ישראל, או שפשוט המצב רגיאופוליטי יהיה מסובך יותר?

עילם: "ברור שהמצב ידיה מסיבך יותר, כבר ראינו מצבים שהמדינה נתפשה כמאוימת, ואם ישראל מאוימת אז יש פגיעה כלכלית משמעותית מאוד במדינה, ואני לא מתכוון רק לנטישה למדינות אחרות, יש גם משקיעים שיברחו מפה. זו יהיה מצב כלכלי קשה שייביל למצב חברתי

"לדעתי צריך לתת צ'אנס לשיחות עם האיראנים, אבל בזהירות, ולא לבטל את הסנקציות אלא בהדרגה ובבקרה מדוקדקת בהתאם לעמידת האיראנים בהתחייבויות שלהם"

ברק אמר שבתקיפה איראנית ייהרט פה רק 500 איש.

עילם: "לא אהבתי את ההתבטאות של ברק, אנחנו מתקדמים לעבר יכולות שיאפשרו לנו רגה מצוינת, אבל אנחנו עוד לא שם, וזו גם שאלה תקציבית - עד כמה אנחנו מוכנים להשקיע בזה. בכל מקרה, אף פעם לא תמצא מערכת שתהיה 100% יעילה, תמיד יהיו

קשר, זו סדרה של רתרחשויות שכדאי מאוד לרימנע ממנה, ולאן דווקא מנפילת פצצה של 20 קילו-טון כמו ברירושירמר".

פלייבוי: איך מתנהל מרוץ חימוש גרעיני? ראם מדינה כמו סעודיה למשל יכולה לרכוש פצצור ממדינה אחרת?

עילם: "לא. רסעודים אילי הפתיס פעם כשהמערב פתאום גילה אצלם טילים

עילום, שהימשמאל, הוקיע טונס גרמני

"כשהרב גורן הגיע הוא נורא התרגש ולא הצליח לתקוע בשופר. לא הלך לו אז אמרתי לו 'אדוני הרב אני חצוצרן, תן לי את השופר ואני אתקע'. וכך היה"

ירוק, כלומר, טכנולוגיות לא הולכות לאיבוד. "אחר כך בדקנו את עצמנו במה שנקרא 'פיתוח מגשש', ההתחלות של הפיתוחים, והבנו שיש לנו שיעור הצלחית גבוה של 80%-90%. אמרתי לאנשים שזר יותר מדי טוב, כי זה אומר שאנחנו הולכים יותר מדי על בטוח ולא מספיק מעזים. כלומר אנחנו לא נכשלים מספיק".

פלייבוי: האם לעתים רשקול בפיתוח אמצעי לחימה הוא כלכלי יותר מאשר צבאי?

עילום: "מבחינת היקף האיומים עלינו אנחנו מעצמה עולמית, אלא שאנחנו מדינה קטנה מאוד. לכן, אין לנו את הכוחות והמשאבים לפתח את כל מה שאנחנו צריכים באמת, והתעשייה לא מסוגלת לקבל הזמנות ברידה שיצדיק את הייצור והפיתוח. לכן, בעזרת משרד הביטחון, רתחלנו לייצא הרבה יותר וכך התעשייה מצליחה לשמר את היכולות שלה למקרה שנחזקק לפיתוחים שלה. רבנו שאנחנו מצליחים לייצא לא רק את המוצרים, אלא גם את המו"פ. כך, פרויקט שאנחנו לא יכולים לפתח ולייצר לבד, אנחנו יוצרים לגביו שינופי פעולה ותורמים רבות ליכולות חדשות. הדוגמה המובהקת לזה היא טיל החץ. המימון שלו מצד ראמריקאים הוא בלתי ניתן לתיאור. המימון הראשון היה אמריקאי ואז עברנו ל-50% מדינות נוספות שאנחנו משתפים איתן פעולה הן צדפת, גרמניה וכריטינר".

פלייבוי: מה אתה יכול לרגיד על מקומה של

לא הפסיקו לרגע להשקיע מאמצים גדולים במו"פ. אחרי שגרמניה הובסה, האמריקאים והרוסים פשוט התנפלו על היכולות האלה. הקלצ'ניקוב הרוסי זה פלטפורמה גרמנית, האר.פי.ג'י - שעשה שמות במלחמת יום הכיפורים בטנקים שלנו - זה ג'ט גרמני וגם מטוס הסילון הראשון היה גרמני. מיטב הצוותים שנשארו בגרמניה נלקחו לארה"ב. כל מערכות הטילים הבליסטיים שרשחכללו בשנים שאחרי מלחמת העולם השנייה הם פיתוחים גרמניים".

פלייבוי: אבל כל הפיתוחים הללו בזבזניים מאוד, לא?

עילום: "בהסתכלות קדימה, אנחנו צריכים לשמור על דשת רחבה ביותר של התחלות חדשות. כשהייתי ממונה על המו"פ במשרד הביטחון בדקנו את שיעור הרצלחות שלנו בפיתוח וכיצאנו שגם אם פיתוח שעבדנו עליו לא הגיע לכדי ייצור סופי, היכולות שהושטו בדרך לאותו פיתוח, מביאות בסופו של דבר להצלחות במקומות אחרים. דוגמה לכך היא המכ"מ של טיל החץ, שצריך גם לגלות את היציאה והמסלול של טיל האויב וגם להפעיל את הטיל שלנו. האמריקאים לא היו מוכנים לספק לנו את היכולות האלה מבחינה אסטרטגית, אז היינו צריכים לחפש פתרון משלנו ומצאנו אותו במכ"מ שפיתח עבור מטוס הלביא. אותו מכ"מ היה אבן דרך שעליה נשען כיום המכ"מ של החץ - אורן

שנים והרבה כסף, שאין לך כי אתה לא מעצמר, וכל זה במצב שאתה אף פעם לא יודע אם אתה מתקדם לכיוון הנכון - האם זה מה שיהיה הכי קריטי מבחינת אופי הלחימה? צריך להימנע ממצב שלא נתת לעצמך יכולת להתקדם בכיוון אחר, טיל החץ, למשל, רתחיל להתפתח בסוף שנות ה-80, הרבה לפני שהסדארים רעיראקיים נחתו כאן. כך שכיום מדמים מאמצים של יכולות טכנולוגיות לעוד 30 שנה.

"דוגמה מובהקת לחשיבה קדימה וליכולות מתקדמות אפשר לקרוא לזכותם של גרמנים שגם בעיצומה של מלחמת העולם השנייה.

בוועד המנהל של הקונסרבטוריון של תל אביב, הייתי יו"ר ארבע שנים לשות וחבר בוועד המנהל של דאופרה, אני נותן גם הרצאות, ואני כותב עוד ספרים. יש לי משפחת נדדרת. בזמן הפנוי שיש לי, ואין לי יותר מדי, אני עובד בנגרייה מיוחדת שהבן שלי הרים. אני בוגר את המכשירים המכאניים כי אני מבין בזה לצת. חוץ מזה, גמרתי לעבוד עכשיו על ספר חדש, רומן ראשון שיוצא לאור ממש בימים אלה בהוצאת ידיעות אחרונות - רומן ריגול בדיוני שבו משמרות המהפכה האיראניים מקימים רשת ריגול בארה"ב. ר"אנשים הטובים" הם צוותים ישראלים ואמריקאים שמפתחים מערכות חדשניות לרגור נגד טילים.

פלייבוי: אז בוא נחזור לחצוצרה שלך. מי ריד

זה שתלע בשופר כמותל עם כיבוש רעיר העתיקה ב-67? עילם: "זה הייתי אני". פלייבוי: אבל כולם חושבים שזה ריד ריב גורן.

עילם: "אני הייתי מפלד רגדוד שנכנס לעיר העתיקה ורגיע

ראשון לכותל דמערבי וזה לא היה קל למצוא אותו. כשהרב טרן הגיע הוא נורא התרגש ולא רציתי לתקוע בשופר. לא הלך לו, אז אמרתי לו 'אדוני הרב אני חצוצרן, תן לי את השופר ואני אתקע'. וכך היה. אני תלעתי בשופר וגם יש לי תמונה שמוביחר את".

בגלל התעצמות האוכלוסייה המוסלמית".

פלייבוי: האם בממשלת ישראל מבינים זאת או שפשוט מזלזלים באירופאים?

עילם: "אני חושב שנתניהו לא מזלזל. כשהוא רוצה לשכנע הוא מכתת את רגליו ממדינה למדינה ונפגש עם כל ראשי המדינות. אבל במשרד החוץ אין אפילו שר ורמדיניות נקבעת על ידי ראש הממשלה. ככל מה שקשור למשרד המסחר ורתעשיר - הישרים ראלה נשמרים ריטב".

פלייבוי: בוא נחזור לאיראן, האם לדעתך ייצא משהו מהמו"מ שמנהלים עכס המעצמות?

עילם: "לדעתי צריך לתת לזה צ'אנס אבל בהירות ולא לבטל את הסנקציות אלא ברדרגר ובבקרר מדיקדקת, ברטאס לעמידת

אירופה בביטחון ישראל, והאם נכון מבחינת ישראל לשים את כל יהבה על ארה"ב?

עילם: "אירופה יכולה להיות הרבה יותר מעורבת בתהליכים במזר"ת - וריא לא. ראיחוד ראירופי גדל ונריה הרבה יותר מסורבל וכבד בקבלת ההחלטות. כשאני הייתי שם התחילר רמלחמה ביוגוסלביה, היה את רמושכר בלוסובר, שהוא בעיה אירופית נטו, וראיחוד לא היה מסוגל לכלל החלטה בעניין. ריו צריכים לבקש מנאט"ו, כלומר מארה"ב, שתעשה את רעבודה. ישראל לא צריכה להתנתק מארה"ב, אבל היא כן צריכה לעשות צעדים חכמים שיגרמו לאירופאים לקחת חלק בתהליכים במזר"ת. ור לא פשוט,

וכדי שזה יקרה דרישים מנהיגים שהם משכמם ומעלה, שיהיו חזקים, כדי להוביל מהלכים".

פלייבוי: יש כיום מנהיגים כאלה?

עילם: "אנגלה מרקל, למשל, ריא באמת חזקה, היא מסתכלת

לדימר וגרמניר היא מעצמה כלכלית רצינית".

פלייבוי: ראם לאיסלמיזציה של אירופה יש רשפעה על ריחסים שלנו עם רמדינות ראלה? עילם: "אני לא חושב שזה משפיע על ריחסים איתנו, אבל זה ברחלט משפיע על המדינות ראלר מכחינר פנימית, מכיוון שהן דמיקרטיות ויש כון יותר מצביעים מוסלמים. גם מבחינה של סגון חיים, כיום, איכות רחיים של האזרחים ככלגיה, כרולנד, בצרפת ובבריטניה נפגעה

"ישראל לא צריכה להתנתק מארה"ב, אבל היא כן צריכה לעשות צעדים חכמים שיגרמו לאירופאים לקחת חלק בתהליכים במזר"ת. זה לא פשוט, וכדי שזה יקרה דרושים מנהיגים שהם משכמם ומעלה, שיהיו חזקים כדי להוביל מהלכים"

האיראנים ברתייבויות שלהם".

פלייבוי: ראם בנימין נתניהו מתנהל נכון מול האיראנים והמו"מ בנושא הגרעין?

עילם: "הוא לא מנהל שום דבר, ראש הממשלה שלנו. לא הוא זה שמדבר עם האיראנים!"

פלייבוי: מה עושה לוחם ללא חת מרצנחנים, ערל ומדען, באיפריה ובקונסרבטוריון?

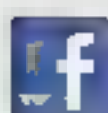
עילם: "אני מתנדב בהמון דברים. אני מתנדב

THE MOST
ORIGINAL
SPLASH

DESERVES THE MOST
ORIGINAL
VODKA

Stoli

Stoli.com

DRINK WITH CARE

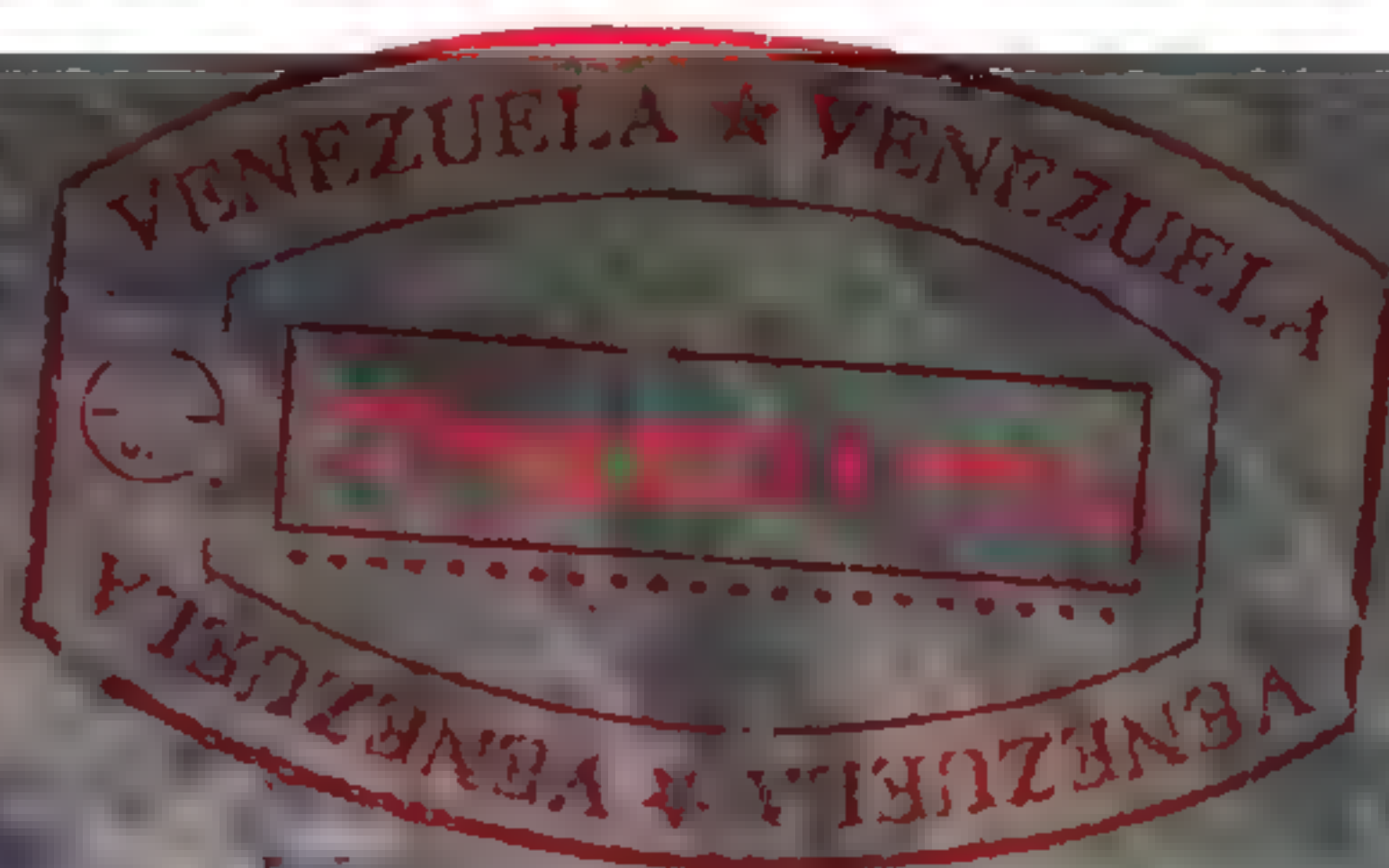
STOLICHNAYA® Premium vodka 40% Alc./Vol. 100% Grain Neutral Spirits © 2012 www.hacarem.com היקר

אל-דודיא

ב-24 באפריל 2013 הודה נשיא ונצואלה וקולאס מזרחי על מעצרו
בקרמאס של יוצר הסרטים האמריקאי סים סרייס באשמת
סדורזם וריגול • סרייס נשלח לאל-דודיא - אחד מבתי הנלא
האלימים ביותר עלו אדמת • פליגי חושף סיפור מצמד שהתנהק
בתחשכים הרים מעיני התקשורת ובוס - האם סרייס היה מרגל
והאם יצא משם בחיים?

imglibbank.gettyimages.com

ביוזמא ואלה במהלך
המהומות ב-2011
שגבו את חייהם של
כעשרים אזרחים. טים
זכור ונאמר
וכלא באל-רודיאן
ב-29 במאי, 2013

ס אם ריד מצליח למצוא דרך להתעלם מאיומי הרצח שהושמעו כלפיו מאגף שלם של רוצחים לשוחים - "אתה הולך למות הלילה, גרינו הומו מזדיין!" - לא ריד לו שום סיכוי להירדם. כפות הרגליים שלו דיממו מרוב עקיצות יתושים. בקירות היו סדקים משני צדי המיטה; כרגע שנשכב על המיטה החלו נחילים כלתי נגמרים של מקקים לזחול בהמוניהם מהבקיעים בבטון ופתחו בהתקפה מאורגת על כל הנקבים בטפז.

הוא לא התרחץ זה ימים ועדיין היה לכוש בתלבושת המשפילה שאילצו אותו ללבוש. כדשתיו לקבל מטאטא יגישה למקלחת נדחו. מטרידד שד יותר היתה העבדור שהתרופות שלו נגד חרדה ונדודי שנה, שתי תופעות שהחלו כבר לרציד לו, נגמרו, ובדשתיו לקבל חדשות התגבלו בצחקק ואדישות.

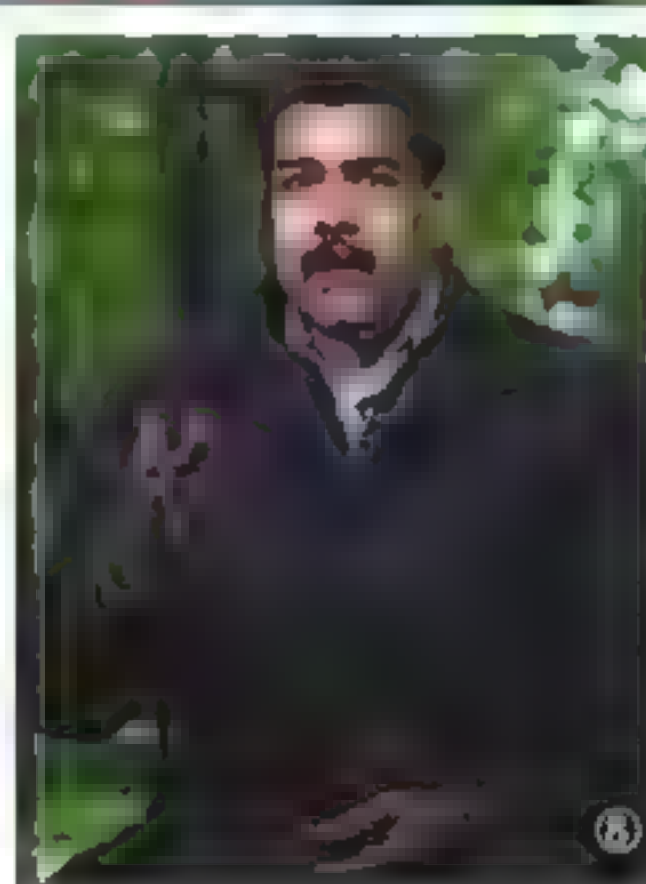
טרייסי היה עצור כבר 42 יום, לאחר שנשא ונצואלר הורר אישית על מעצרו בשידור חי בטלוויזיה רציבורית - אבל עם זה הוא יכול להסתדר. בהתחלה חשב שיה אפילו די משעשע מי הם חשבו שהוא, גל באואר מ-24?

אבל אז החוקים רשתנו. שישה ימים קודם לכן, הוא הועבר מתאו שבמטה המודיעין הלאומי בקרקאס לאל רודיאן, הכלא הידוע ביותר לשמצה במדינה, ושימש כלי משחק פוליטי בידי ממשל נואש, שעמד על סף קריסה. עכשיו טים טרייסי הפך למטרה.

כרגע הזר, אף אחד - גם לא רנשיא ניקולאס מדורו בכבודו ובעצמו - לא יכול היה לשמור על ביטחונו. הוא אמנם שרה באגף דוס, שהיה אמור להיות מאובטח, אבל הבניינים משני צדיו, אל רודיאן אונג וטקס (1 ו-3), נוהלו בידי מנהיגי כנופיות. לא היו שם סוהרים, רק בריונים חמושים בקלצניקובים ובמשגרי טילים, כל מה שצריך זר מישורו של שלם שידור, או מהומה אחת כמו זו שהתחוללה פר לפני שנתיים, ודיא מחוסל.

ואז, משום מיום, רופיע בפתח תאו שתי אחיות, שתיהן צעירות ויפהפיות, ואמרו לו לבוא אתן. הוא לא היה בטוח לגמרי שהן אמתיות. האם הוא ריזה? סוהר פתח את הדלת, ושתי הנשים עדיין עמדו שם. טרייסי נעמד וניגש אליהן. הן הובילו אותו דרך מסדרין, רחוק מתאו רעלוב. האם הן לוקחות אותו לתא הנידונים למות? האם משחררים אותו? לא היה לו מושג. הוא החליט לזרום ולא לשאול שאלות.

זאת לא היתה הפעם הראשונה שהוא הלך בעלבות גערה ונצוליאנית לשטח לא מוכר. לולא אלחנדרה, כל זה לא היה קורה כלל.

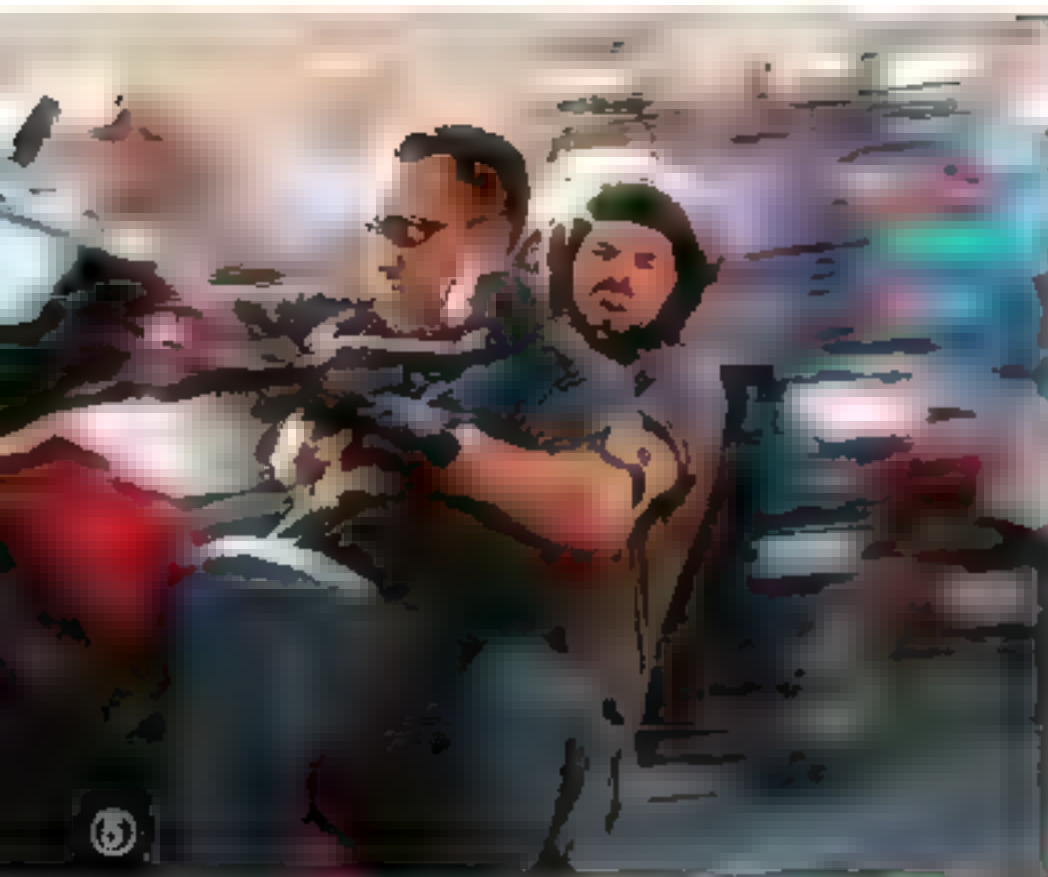
אומברטו "צ'ה" לופז, המדריך הראשון שלו בנבכי הבארוס. © טרייסי מובל בכיסוי ראש

ניקולאס מדורו, אחות אישית על מעורר של מות

שבוע תג המולד, 2011

הערב התחיל בשאטו מארמו, המקום היחיד בלוס אנג'לס שעוד נותר בו משור מהחורר החליודי של פעם. ידידה הזמינה אותו לרצטרף אליה ואל כמה חברים לארוחת ערב בגינה. מעברו השני של השולחן ישב טים טרייסי, בחור חסון עם קוצים בישכן ומבט פראי בעיניים. הוא היה בשך בן גלי והסתובב בתעשייה כבר כעשור, אבל היתה בו התלהבות ילדותית, שלא אופיינית לוותיקים בגינל החליודי. הוא הציג עצמו כיוצר סרטים, אבל בלי הסאבטקסט של למי-יש-יותר-גדול. היה משור שונה בטים, הרגשתי שהוא כמוני, לא מסופק - מוארירה שלו, מרכול. כמה שעות מאוחר יותר, כשהקבוצה שלט

העבירה את המסיבה מרשאטו לביתו שבלורל קניון, צפיתי בטים מתרצץ אנר ואנר כמו אדם אחוז זיבוק - מזליק סטריאן, מנורה מהכרבת ומכונת עשן, ומחלק לכולם אביזרים שונים (אפורה של ריחידה ללוחמה בסמים, מגבעת, חרבות מפלסטלי). מסיבת ריקודים אל תוך הלילה יצאה לדורך, בשלב כלשהו טים רץ, זינק ותפס את הנברשת המתכתית שהיתה תלויה מהתקרה, הוא רתנפף לצת ברחבי החדר לפני שהחוט נקרע, והוא והנברשת צללו מטר עד שנעצרו כבת אחת 30 ס"מ מהדצפה. כל רחברים של טים צחקו. הם נהנו מהתעלול וראו בו מעין ביטוי לתשוקת נערים שנועדה לחברו אל רעולם. אם מישור היר שפז מרצד, הוא לא היר

**הבוקר מצא אותו עדיין חי.
הפחד התחלף בזעם אבל
כמה דקות מאוחר יותר, הוא
כבר הושלך למרתף מטונף
ושורץ חרקים ונעזב שם,
לצאת מדעתו**

"הוריתי לעצור אותו
ולדעביר אותו
למשרד התובע
המללי. לא אתן
לאיש לגרום
לאי יציבות
במדינת רח,
ילא משנה במר
הוא מאמין".

כ ש ט פ
רדיווחים על
טים היו גם כמר
ציטוטים של חבריו ובני
משפחתו, שטענו שהוא חף
מפשע, אנטג ניימס, מפיק-במאי

שעבד עם טים, אמר לסוכנות AP, "הם לא
תפסו סוכן CIA, הם תפסו ילד עם מצלמה".

ב-27 באפריל הואשם טים רשמית בדשירת
קשר לביצוע פשע, ברצח רצחיות כוזבות
ובשימוש במסמך מזויף, בית המשפט לא רתיר
לשחררו בערבות. על פי החוק, בונצואלה, ניתנו
למשלה 45 יום להכין את התיק, כדי לרציג
בשימוע ב-11 ביוני, אז עמד השופט לפסוק אם
יש להתדם בהליכים למשפט פלילי, איש לא
צפה שטים ינצח בקרב הזה והיה ברור שהשימוע
יקבע את גורלו. מעל ראשו ריחף עונש של 30

חיסל איים
משכעתי
לביטחון
רמדינה:
נחשה
מימה כודית
שמטרתה היור
לעד את היציבות
במדינה באמצעות
אלימות, ועדה הכופי -
לגרום לפריצת מלחמת אזרחים.

חברי דתא הטוריסטי דוד היו אכנס
אולטרה-קפיטליסטים ימניים, שטיסו מבין שירות
האופודציה בונצואלה, אבל מי שניצח על הכול
היה א סוכן ה-CIA האמריקאי טימותי האלט
טרייס, אמן הונאה נאון שפיקח על הכול, החל
מחלכנת כספים ועד לתכנון מדויק של מעש
טרור, בזהות בדויד של יוצר סרטים דוקומנטרי.
רדיווחים ציינו גם שהוא נאסר פעמיים בעבר,
באקטיובר וכפברואר, בשל פעילות חשודה.
גם הנשיא לא בזבז זמן: "הגרינט שמימן
את הקבוצת האלימות נתפס", אמר מדור.

מתייחס לטים ברצינות. אבל כמו שאני עמדת
לגלות, לא כדאי היה להמעיט בערכו ובאומץ שלו.
חזרתי לניו יורק, אמנם היינו חברים
כפייסבוד אבל לא חשבתי שאשמע ממנו שוב.

26 באפריל, 2013

רמייל הגיע מאלאנה סמפירטו, שחקנית
מלום אנגלס, שהסתובבה באותם רחובים של
טים, הכותרת היתר: "תחתמו בבלישה ידידי
יוצר הסרטים נעצר בונצואלה", המייל נפתח
במילים "ידידי טים טרייס נעצר בונצואלה".
דפדפתי מהר וגיליתי שטים נעצר יומיים
קודם לכן בגמל רתעופה בקרקאס, בדרכו
לצאת מהמדינה. כשקראתי שטים היה עצור
בידי SEBIN, שירות המודיעין הלאומי של
ונצואלה, באשמת טרור, הוכיתי בתדהמה.
טים עוד לא הואשם רשמית אבל הנשיא הנבחר
החדש של ונצואלה, ניקולאס מדורו (יורשו של
הוגו צ'אקס), ישר הפנים שלו, מיגל רודריגז טורס,
ליימו מסיכות עיתונאים נפרדות שהועברו בשירות
חי ככל רשתות רשדור הגדולות בונצואלה.
טורס הכריז שהמשטר הנשיאותי החדש במדינה

LA

imagebank/Getty Images

**"קח את דרום ברונקס של
שנות ה-70, תעביר אותו
לעידן הקראק של שנות
ה-80, דמיין אותו צפוף
יותר וזרוק פנימה את פידל
קסטרו במהלך המהפכה -
זה 23 דה אנרו"**

כינה מהפכה בוליבריאנית. הוא יישר קו בקפידה עם חברי פידל קסטרו, והתגלה כמסית אנטי-אמריקאי חריף ומתוחכם באופן מטער. יציבותו הנפשית המוטלת בספק, והשמועות על התמכרותו לקוקאין, מעולם לא הפריעו לו להתייצב מול מצלמה.

טים התמכר, ואף שגילה שאלחנדרה שוכבת עם בחור אחר, הוא רצליח לרתגבר ובמקום להתאהב בה - רתאהב כמדינה.

ב-2010 טים שהה שבועיים ביונצואלר וצילם עצרות סטודנטים, שלא היו בדיוק כפי שאלחנדרה תיארה אותן, מרבית הילדים העשירים הללו לא עברו את המבחן שלו. הם אמנם ארגנו יופי של עצרות, אבל מבט חטוף בתווך ובוהו ששרר בשכונות רצריפים המפוזרות בפרברי קרקאס הספיק לטים כדי

בעד השפעה. מזלו החל להשתנות. חברי והמנטור שלו, אנטס ג'יימס, גם הוא שוחן לשעבר, רעסיל אותו כמפיק בשני סרטים דוקומנטריים. טים גילה שיש לו כישרון טבעי להפחד ושכל מה שהוא היה צריך הוא סיפור משלו.

ההזדמנות הראשונה התגלמה בחמוקיה המסיכנים של נערה לטינית סקסית על רחבת הריקודים. הוא היה בחיתונתו של חבר מיונצואלה והתהפנט מבחורה בשם אלחנדרה. הדרך שבה שדיא הניחה את גב ידה על הכתף שהיא יקודה אתו, נראתה לו הדבר הכי סקסי שהוא ראה אי פעם.

כשהשמיע שיר של מדונה, פנה אליה טים. הכפרדית שלו היתה איומה, בריק כמו האנגלית של אלחנדרה, אבל הכימיה ביניהם היתה מדהימה. הם קבעו לריפוש במיאמי, שם אלחנדרה התחילה לספר לו על ונצואלה.

היא סיפרה לו שהיא חברה באופוזיציה הסטודנטים בקרקאס, שנאבקה במשטר המדכא של הנשיא הוגו צ'אקס. היותו לו נטייה לדומיננטיות, והוא קנה הכול. הדימויים שלה על הצעירים הנאבקים למען החופש שבו את לבו. הוא גם רצה להרשים ולשחק את הגיבור. הוא הבטיח שיעשה סרט על אי הצדל ביונצואלה ויספר עליו לעולם. צ'אקס לא היה סתם עוד קאנדיד (דקטטור באמריקה הלטינית) רגיל. הוא עלד כוכב שביט בשמי הפוליטיקה בארצו. הוא נולד בשכונת עמי לזוג מורים, החל את דרכו בצבא ונצואלה, ועיצב את דמותו הציבורית מהתגלמות סוציאליסטית של סימון בליבאר. לאחר ניסיון מרדדה כושל ב-1992 נכלא צ'אקס, אבל רצליח איכשהו להשתחרר לאחר שנתיים.

צ'אבס עדה לשלטון ב-1999 במה שהוא

שנות מאסר, גזר הדין המקסימלי ביונצואלה. חשתי דאגה עמוקת לאיש שכקושי הכרתי, אך גם ריגוש חזק של רשדאה. הסיפור הזה דיבר אלי בעוצמה אבל באופן שעדיין לא רבנתי. איך הפך טים לאוסאמה בן לאדן של ונצואלה? האם טים טרייסי היה מרגל?

טים גדל בפרברי דטרויט. כשהגיע לקונטיקט, לשנתו הראשונה בהוצצקים - פנימייד של האלפיון דעלין - הוא נחשב לאחד משוחגי רהוקי הטובים במדינה, אבל זו היתה פנימייה מעורבת של בנים ובנות, שטיפת הורמונים, וטים לא עמד בלוחץ מול כל אותן בנות חמודות ופטיפוניות. הוא חשש שאם יפשל במשחק, אף אחת מהבנות לא תסכים לדבר אתו.

לאחר סיום לימודיו ב-2001 הוא רצטרף לקבוצה חצי מקצוענית בסן וואלי, איידהו. כמשחק רגמר של קבוצתו בעונה הראשונה שלו, טים החליק על זירת הקרח בסגנון סלאפשיט - כשעליו רק המחליקים שלו, מגני ברכיים, קסדה ומגן ביצים, והמילים "תודה למעריצים" כתובות לו על הישבן. הקהל רשתלל. בבר באותו לילה, הוא היה הכוכב. כולם אמרו לו שהוא משוגע, והוא נהנה מכל רגע. הוא הלך הביתה עם נערה בשם ברכי, כוכבת קבוצת רהוקקה על הקרח - הוכחה נוספת לכך שדעולם נוטה לשתף אתו פעולה כשהוא משחק דמות, ושהוא טוב יותר מקריאת אנשים אחרים מאשר בהבנת עצמו.

כאוחר שנה טים עבר ללוס אנגלס כדי לנסות להצליח כשחקן. אחרי שש שנים, כשכבר מלאו לו 30 כשהוא ריוי באכזבות, הוא שמע בתוכו קול שאמר, "זה לא אתה. נסה לעשות משחק אחר".

הוא הבין שהוא פשוט כבר לא יודע מה הוא עושה. הוא נטש את המשחק והחליט לביים סרט

להבין ששם טמון הסיפור האמיתי.

בעצרת מחזור ליד שגרירות אקוודור, טים פגש אגדה מקומית, אדם בשם אומברטו לופז, שכינר את עצמו צ'ה, והיה דומה להדהים לצ'ה גוארה האמיתי. צ'ה רציע לטים לקחת אותו לסיוור ב-23 דה אָנְרו, הפרבר הידוע לשמצה ביותר בקורדאס ומעוז התמיכה הרוחני של צ'אקס. ברגע שטים נכנס לשכונת הצריפים על צלע הרבעה, שנבנתה על חורבות פרויקט דור ציבורי, הוא הרגיש שמציפר אותו דשא. פה צ'אקס נחשב אלוהים - רעיון שבוטא באופן ברור באמצעות ציור קיר עצום של הסעדה האחרונה, שבו הוגו יושב לצד ישו. אבל יושבי המקום חיו בעליבות איומה. איך זה ייתכן?

טים הבין שכדי לעשות את הסרט שהוא רצה לעשות, הוא יצטרך להיכנס ללב המאפליה, לתוך הפאריס. אם המדוכאים יכולים להיות מאוימים מהמנהיג עד כדי כך שיהפכו אותו לישהת אלורית - כאן טמון הסיפור.

טים ידע שהוא יחזק לאירוע דרמטי כדי לתת מסגרת לנרטיב שלו. זה לקח לו שנתיים. בספטמבר 2012, תשעה חודשים לאחר שאני פגשתי אותו, הוא חזר לאל. אי ואז קיבל טלפון מחברו ריקרדו לורדה בקורדאס. היה זה חודש לפני דבחירות לנשיאות, וידיבו של צ'אקס, אנריק קפריקס רדונסקי, צבר תאוצה. צ'אקס סבל מסרטן אלים, וכולם ידעו זאת. הרחובות בקורדאס התמלאו מפגנים, ותקריות אלימות בין אוהדי צ'אקס לבין תומכי האופוזיציה פרצו לעתים קרובות. המדינה עמדה על סף מלחמת אזרחים.

"אם אתה רוצה לעשות את הסרט הזה, אתה צריך לרצות לכאן ברגע זה", אמר קורדה. "לעולם לא תהיה לך הזדמנות נוספת לעשות משהו כזה. הכול עומד לקרוס". טים חטף את רציוד שלו ותפס את הטיסר הראשונה מאל. אי.

■

את שבועת החודשים הבאים במדינה העביר טים בצילים בבאריס המסוכנים ביותר של קורדאס, מקומות כמו 23 דה אָנְרו וקאטיה. הוא עשה זאת באמצעות מצלמה בשווי 20 אלף דולר והוא מעולם לא היה צריך להגן על עצמו. "לח את זרים ברונקס של שנות ה-70, תעביר אותו לעידן הקראק של שנות ה-80. דמיין אותו צפוף יותר וזרוע פנימה את פידל קסטרו במהלך המהפכה - זה 23 דה אָנְרו", אומר ג'ון לי אנדרסון, שבמהלך הקריירה בת 35 השנה שלו כעיתונאי לענייני חוץ, הביא סיפורים מאזורי המלחמה הדישים ביותר בעולם.

"במדיום כמו קורדאס, הלא-נורמלי הוא נורמלי", אמר אנדרסון. "לפעמים הייתי ליד אנשים שיכלו לירות בי בלי שום גקיפות מצפון. אתה מאמץ לך שפת טף מסוימת, אתה מנסה לא לפגוע באף אחד, אתה עושה כך או אחרת, אבל אתה חייב גם ללחוץ קצת. אני עשיתי את זה. טים עשה את זה. אתה פשוט חייב לעשות את זה".

כדי לרבין את ונצואלה, היה על טים להבין את אורח חייהם של הצ'אביקטאס (תומכיו

של צ'אקס - פלייבוי) העניים ביותר - איך הם התנהלו, על הקו הדק שבין אקטיביזם פוליטי לבין עבריינות. העבודה שהוא לא דיבר ספרדית טובה אפשרה לו ללמוד את השפה בצורה האורענית ביותר האפשרית, היישר מהמקורות. טים גילה במהרה שהחיבה שחש לוונצואלה היתה רדדית. בעת שהרוויח את אמינם של אנשים קשי יום, שמנהיגם לא הפסיק לשטוף להם את המוח על הגרינטס השטניים מארה"ב, הוא גילה שגם הבחורות בוונצואלה מתות עליו.

הוא בחר בצעיר בשם ג'וני להיות במוקד סרטו. ג'וני היה חבר באָל פֶּנְקָה, אחד מהקולקטיבוס החזקים ביותר ב-23 דה אָנְרו - כנופיות ורחוב הקיצוניות שתומכות בצ'אקס, ואוכפות את החוק בבאריס, במקום המשטרה. ג'וני היה גם אחד מהמוטוריסטאדו ס הידועים לשמצה של קורדאס, נהגי מוניות-אופנוע עצמאיים שחילפים על פני רחובות העיר במהירות ראור כמעט.

באמצעות ג'וני קיווה טים להבין טוב יותר איך יכולים 8 מיליון איש לרצות עביר אדם שהצליח במשך 14 שנה לבזוז מיליארדים, ולהביא את המדינה לשיא עילמי בשיעור הרצח כרתוכות.

הסרט היה עכשיו כראש מעייניו של טים. הוא החליט להישאר בוונצואלה גם לאחר מעצרו הראשון והשני. בשני המקרים, נגזף על צילום של צלף על הגג בעצרת תמיכה בצ'אקס, ובפעם השנייה, בפברואר 2013, צילם את הארמון הנשיאותי. בשני המקרים שוחרר לאחר שלושה ימי חקירות. מבחינתו המשטרה היתה פחות מפחידה מאנשי הבאריס.

בתחילת 2013, השתנה המצב בוונצואלה לרעה. ב-5 במארס נכנע המנהיג הכריזמטי הוגו צ'אקס למחלת הסרטן והשאיר אחריו כיורש את נהג האוטובוס גיקולאס מדורו. למדורו לא היה אפילו שביר מהכריזמה של צ'אבס. למרות שהיו לה יותר עתודות נפט מאשר לסעודיה, מצבה הכלכלי של ונצואלה היה איים ונורא. מדורו איבד שליטה וכעת עליו ליצור הסחת דעת.

●

24 באפריל, 2013

טים התעורר מלילה שכיילה בחיקו של שתי סניוריטות, וגילה שפספס את טיסת הבוקר מקורדאס. הוא קנה כרטיס לטיסה הבאה לארה"ב אך ברגע שעבר את זלפק היציאה בנמל התעופה הבינלאומי ע"ש סימון בוליבאר, הוא נעצר על ידי קבוצה של חיילי קומנדו חמושים, הרשם באזיקים והובל למתקן מעצר במרתף. הוא לא נבהל אבל הרגיש שהסתבך. כולם סביבו היו חמושים והחיילים לא הורידו ממנו את העיניים.

"אני לא חושב שתרצו שאני אפספס את הטיסה שלי בשעה שלוש", טים הסביר בחשיבות עצמית מופרזת. "זה לא ביג דיל", ענה לו המפקד בחיך, "אם תפספס את

הטיסה, נעלה אותך על מטוס פרטי ונשלח אותך בחזרה".

באותה שנייה טים ידע שמשוהו ממש לא בסדר. לא היה שום סיכוי שהם באמת מתכוונים להעלות אותו על מטוס פרטי. והוא צדל.

כאותו לילה טים הועבר לֶאֱלִיקוֹיִידָה, מבנה עצום בצורת פירמידה, שניצב במרכז קורדאס ושימש כמפקדת SEBIN (סוכנות הביון הונצואלית). מיד כשדגיע, הובהל לחדר חקירות, שם נכנס בו חוק אלוויס ג'מקיז - מנהל אֶלִיקוֹיִידָה - שדאשים אותו בהיותו סוכן CIA. טים הכחיש, אבל לג'מקיז זה ממש לא הדיז. למחרת יצאו מדורו ושר הפנים רודריגו טורס במתקפת יחסי ציבור וטענו בשידור חי בטלוויזיה, שטים הוא מנהיג "קשר אפריל".

יומיים לאחר מעצרו הועבר טים לכלא אחד, ליד שדה התעופה, לדיין על מקום המשפט. בזמן שדמתין, רחלו האסירים בתאים הסמוכים לצעק שוב ושוב בדריאה מבעיתה: "להרוג את הגרינטו! להרוג את הגרינטו!". כל הדם איל מפניו של טים, והוא התחיל לרעוד.

■

אפשר רק לדמיין את הרלם שאחז כמשפחתו של טים טרייסי כשהטלפון צלצל בבית הוריו בחוות גריס פוינט. לאחר הגל הראשון של דיווחי רחדשות, רתאחדו המשפחה והחברים בעצת עו"ד ונצוליאנו, דניאל רוזאקס, שפידח על ההגנה הפלילית. הם נמנעו ליצור לשר עם רעיתונות מחשש להרגיז עוד את מדורו, שהכפיל את מאמצי ההסתה האנטי-אמריקאית שלו.

זמן לא רב לאחר מעצרו של טים, יצא הנשיא איובמה ברצחיה רשמית שהראשמות נגד טים "מנוחכות". מדורו הגיב וקרא לאיובמה "דשטן הראשי". הרעה של איובמה לא ממש סייעה לטים, אבל התגובה המוטרפת של מדורו הבהיר ללהילה הבינלאומית שהמעצר של טים לא היר אלא תחבולה צינית של נשיא נואש שלא יבחר בשום אמצעי כדי לרשג תמיכה. במילים אחרות, טים היה חף מפשע. הוא לא היה מרגל. למדורו לא היו שום ראיות, אבל זה לא הפריע לו.

משטרו של מדורו נחלש מיום ליום. הוא עצר את טים כדי לאחד את העם נגד אויב משותף - הדיכוי והפליטליסטי. להשתמש במפלצת האמריקאית ולהצביע על קשר ישיר בינר לבין האופוזיציה. מלחמת אזרחים נראתה באופל, ומדורו רצה להציג את שלטונו כמגן אמיץ על הביטחון הלאומי.

בינתיים נוצרו תנועות "שחררו את טים טרייסי" למיניהן - החל מסלבריטאים אמריקאים כמו אוליבר סטון ושותן פן ששלחו בעצמם סמסים למדורו, ועד למאמץ מסור של חבר הקונגרס בדימוס ביל גֶ'קֶדאנט, הפוליטיקאי האמריקאי היחיד שהיה ביחסים טובים עם צ'אקס.

בינתיים המשך המצב בוונצואלה לרירדרר. בשבוע שלאחר מעצרו של טים פרץ לרב אטרופים פראי בפרלמנט, בין תומכיו של מדו ון לבין האופוזיציה, שלושר שבועות מאוחר

5 ביוני, 2013

טים גרש מונצואלד והועלה על מיסה למיאמי. ההסבר היחיד למהלך דיר ציוץ של שר הפנים רודריגז טורס בטוויטר: "דאמריקאי טימותי האלט טרייס, שנתפס מדגל בארצנו, גרש מוהמדינה".

כדיעבד התברר כי רתבונה הדיפלומטית של חבר הקונגרס בדימוס, ביל דלהאנט, היא שהצליחה להשיג את שחרורו של טים. במהלך קלאסי של יד רוחצת יד הוא רדם פגישה בין שר החוץ של ונצואלה, אליאס חוסה חאויה, לבין מזכיר המדינה האמריקאי ג'ון קרי, בתמורה לשחרורו של טים. שעת ספורות לאחר שטים נחת במיאמי התקיימה פגישה קרי וחאויה.

עשרה ימים לאחר מכן עלה טים על מטיס ממיאמי, שם נחת מונצואלד, בדרכו ללוס אנג'לס. טסתי לטס כבר ביום שחרורו ונשארתי שם שבועיים עד שקיבלתי את הטלפון המיוחד מיועץ יחסי רציבור שטים שכר. הוא אמר לי שטים בעיר ושהוא החליט לא להתראיין לאף אחד חוץ ממני. כבוקר המתרת נסעתי לסנטה מוניקה.

אם לא הייתי רואה קליפ של חמש שניות, שבו נראה טים הולך בנמל רתעופה בקולדאס בבוקר שחרורו, לא הייתי מזדהר אותו. הכרתי אותו בתור בחור שמנמן, גמריץ, עם שיער פרוץ. אבל הבחור שציבל את פני בדלת היר שרידי וגלוח ראש. אם סבל מטרומה חמורה מחוויותיו באל רודיאן, כפי שדעידרו אותי, הוא הסתיר את זה לא רע.

התיישבנו בניה. טים התחיל לדבר ולא הפסיק במשך יומיים. במובנים רבים הוא היר אותו בחור שזכרתי, אבל בטוח יותר בעצמו ועם חוש צד חברתי מפותח בהרבה. הוא סיפר לי שחזר לעצמו ושהוא מתמקד בסיום הסרט שלו ובפריכתו, מה שלדערכתי ייקח כשנר (הוא מקווה שהסרט יהיה מוכן לפסטיבל סאנדנס ב-2015). ליוויתי אותו לרערכה פסיכיאטרית של תסמונת הדודא הטרואימתי ממנה סבל. שנינו צחקנו כשטים קרא מקול רם וענה על כמה מרשאלות בטופס הרישום: "האם אתה מרגיש לפעמים שאנשים זיממים נגדך? כן. האם אתה מרגיש לפעמים שהממשלה עוקבת אחריך? הממ, כן".

ביום הבא בילינו, טים ואני, ליד הבריכה בגני של מלך פטיט ארמיטאג' בווסט הוליווד, כמר מטרים משלישיית דוגמניות מזרח-אירופאיות מהממות. שם שחזר באוזניי טים את סיפורו בלי הפסקה במשך שעות.

לאחר מכן, השארתי אותו עם רדוגמניות וחלכתי לשירותים. כשהחזרתי, שמעתי אותו משחזר את הסיפור באזניהן והמכט בעיניו רצביע על כך, שהן לפחות, האמינו לכל מילה.

זמן לא רב לאחר מעצרו של טים, יצא הנשיא אובמה בהצהרה רשמית שההאשמות נגד טים "מגוחכות". מדורו הגיב וקרא לאובמה "השטן הראשי"

צילום חומרים במשך שבועה חודשים. למעלה: טרייס בקרקאס. למטה: שכונת 23 דה אנו

דכטיחו להם שמדיבר בשדדוג לכלא לדוגמה של ונצואלה, שהיה לדכריהם מציד במתקני ספורט ובצוות עבדים שכלל קציני שיקום עם הכשרה מיוחדת לצרכי ראסירים הזדים. טים לא האמין לאף מילה.

29 במאי, 2013

ברגע שטים ראה את אל רודיאן ממקום מושבו ברכב ההסעה, הוא ידע שכל פחדיו היו מוצדקים. חומת הכניסה לכלא היתה מחוררת כדורים, תזכורת למהומות שהתרחשו פה שנתיים קודם לכן, ושהסתיימו ב-25 מתים. כל העיין הזכיר לו את "מקס הזועם וכיפת הרעם". "אתה ניסית להרוג את המרפכה שלנו, ועכשיו אתה הולך למות פה", אמר מנהל הכלא שהמתין להם בכניסה וכל הסוהרים צחקו.

כל רתעופה ששהה באל רודיאן עברה על טים כצינוק. במהלך הזמן הזה הוא סבל מהתעללות ומהשפלות. ביום השלישי, כשטים הועבר מצינוק אחד לאחר ללא כל סיבה, הוא ראה את חברו מאליקוויקה, אסאן, מובל בכיוון הנגדי. כשהסוהרים עצרו כדי לשיחח, רכן אסאן ולחש לטים: "שמעתי שהם הולכים להרוג אותך הלילה. תיזהר". טים כמעט התמוטט מפחד והתחנן בפני מנהל הכלא שישלח אליו כומר, כדי שיוכל לעבור את טקס המשיחה האחרונה לפני מותו. "מצטער", גרינט", אמר המנהל אלויאר בחיוך, "אנחנו לא עשים פה דברים כאלה".

הבוקר מצא אותו עדיין חי, הפחד התחלף בזעם אבל כמה זקת מאוחר יותר, הוא כבר הושלך למרתף מטונף ושרץ חרקים ונעזב שם, לצאת מדעתו. בלילה של היום ה-42 למעצרו - הלילה השישי באל רודיאן - הוא הבין באימה מתרחזה שמעכשיו אלה הזדים שלו, וייתכן שלשלם לא יראה שוב את אור השמש כאדם חיפשי. וימות בגיהנום הזה בוונצואלה.

אלא שבבוקר שלמחרת הפיעש שתי האחיות היפהפיות בתא והזרו לו ללכת בעקבותיהן. הוא לא ידע אם הוא הולך אל מותו, או אל חירותו, ורק כשנתנו לו לחתום על מסמכי השחרור הוא הבין שמשחררים אותו הכול קרה במהירות וללא התראה. טים טרייס יצא לחופשי.

יותר הושפל דנשיא כשקלטת של שיחה בין קצין מודיעין ליבני בשם מריו סילכה, לראש לימו (שרן רדיו אמריקני - פלייבוי), זלפה לעיתונות. דרעין המרכז בדבריו של סילכה סוכם במשפט אחד: "אנחנו עמוק בתרא, ירד". וגם טים היר שם.

טים שרה באליקוויקה 36 יום, והחוויה לא היתר גוראר כל כך, בהתחשב בנסיבות. חבריו לתא היו חבורה של טיפוסים שנראתה כאילו נלקחו ישרות מולאסט של "12 הנוצזים". טים מצא מיד את מקומו ביניהם, ותוך כמה ימים כבר היה שמור לו מקום של כבוד בטורניר הפינג-פונג הלילי. הוא דעביר שעות בכתיבה אויבססיבית ביומנו ובפעילות גופנית בחדר הכושר. הוא האמין שביום הדין, ב-11 ביוני, הוא יזכה מכל אשמה ויוכל לחזור לעשיית סרטו. אם אתה מאבד תקווה במצב כזה, אתה מואליק מטה לתוך החשך, חושב לעצמו.

התשורת שלו עם השלם והציצון הסתכמה כשיחות הטלפון עם הוריו, עם דע"ד הונצואלאני שלו ועם חברו הטוב, טוק דגלאס, מפיק סרטים שעכנע את הרשויות בוונצואלה שהוא וטים כני חזדים. המאמצים והקדחתניים לשחרורו היו מלחיצים. חבריו ומכריו של טים ניסו לשלל סלכריטאים להצטרף למאבק, לארגן מחאות, להכין קמפינים במדיה החברתית וליצור מתאה ציבורית בצורות אחרות. הכל במלל שאים סיכן המל כדי לספר סיפור שהיה צריך לספר ובעשותו כן הפך מעד פרילאנסר לסוג של גבור.

ביום שלישי, 28 במאי, דעביר את טים וחבריו לתא באגף דזס בכלא אל רודיאן. אנשי SEBIN

בעלך נזחל כבר בעשר?

תעבירי אותו לרטט

Love Toys

צעצועים קטנים לילדים גדולים

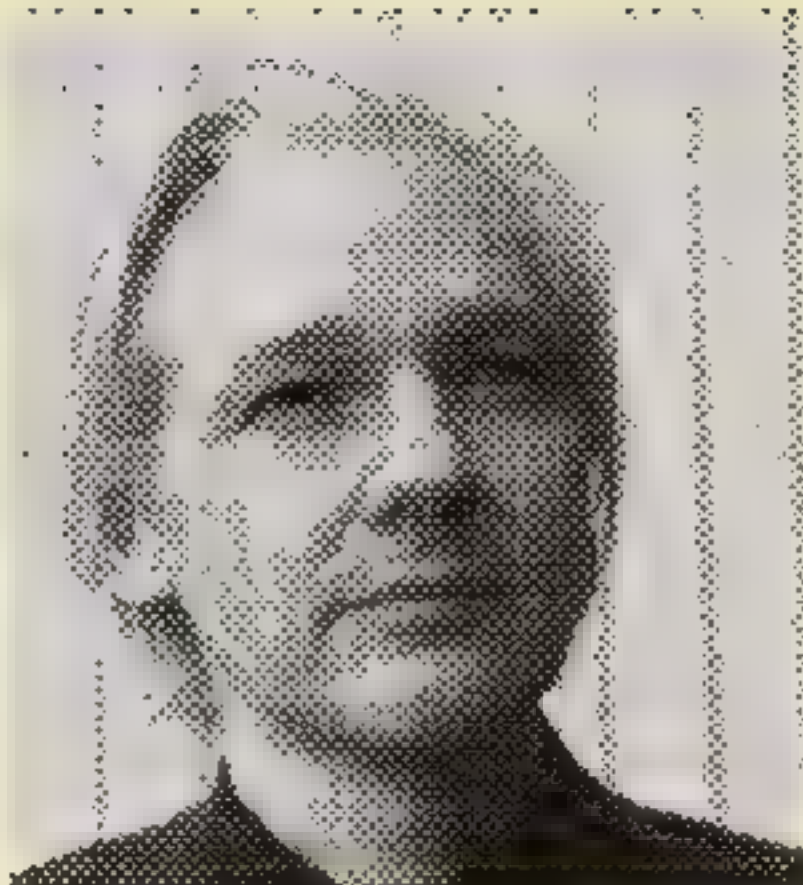
הכירו את סדרת
Love Toys של דורקס,
מגוון אביזרי מין רוטטים
שיכניסו ריגוש חדש
לחיי האהבה שלכם.

לפרטים היכנסו ל-

ג'ון קרמאק

מתכנת ראשי של Doom and Quake

ג'וליאן אסאנוג'

מייסד ויקיליקס

אנונימוס

קולקטיב האקרים עולמי

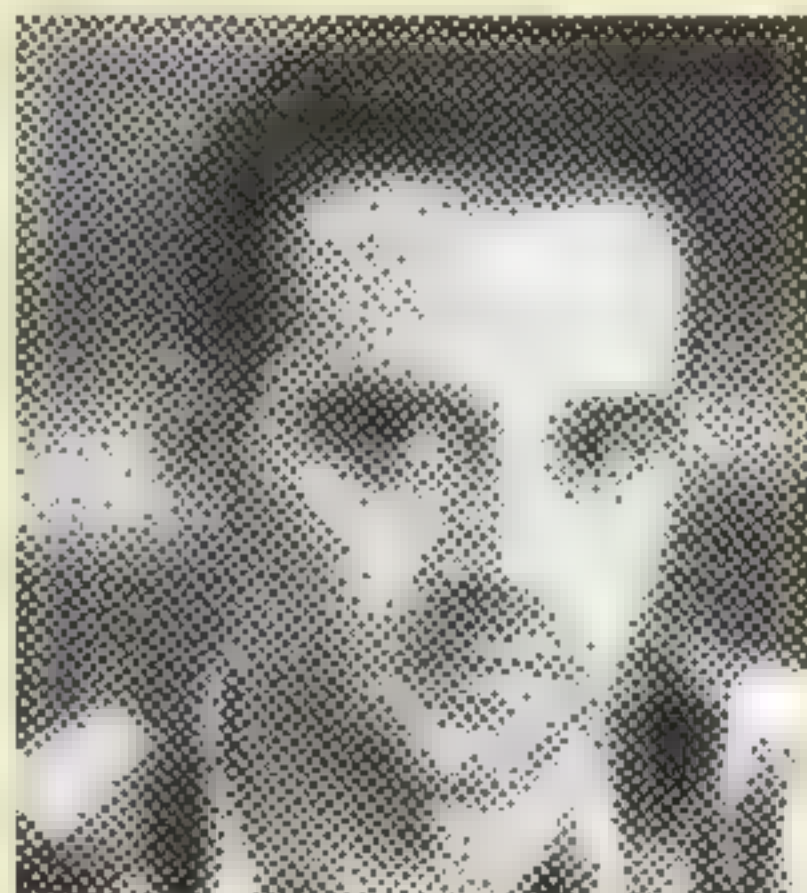
ג'ון רומרו

מייסד-שותף של id Software

מיטש קאפור

מייסד לוטוס

ברנבי ג'ק

"האקר אנושי" של משאבות אינסולין, קוצבי לב וכד'

סטיב ווזניאק

מייסד-שותף של אפל

ריצ'רד סטאלמן

מייסד Free Software Foundation

אדוארד סנואודן

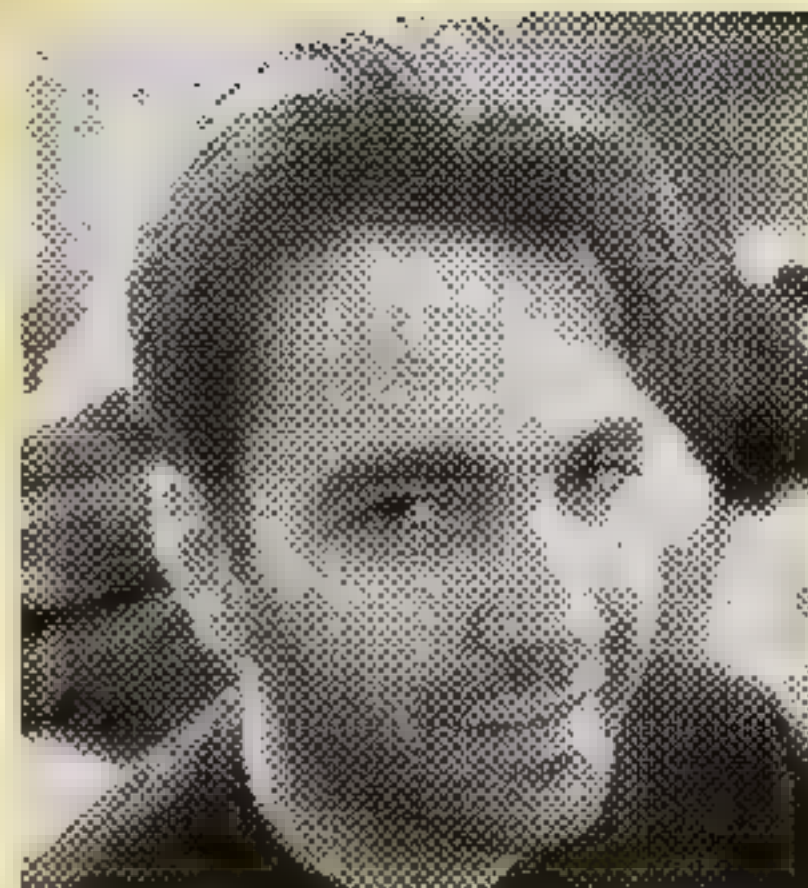
עובד שכיר של NSA

ההאקטיביסטים

הם נאונים, פורעי חוק, לוחמי חופש ברשת - וחלקם כיום מיליונרים • איך הפכו ההאקרים לאדריכלים השנויים במחלוקת של העולם החדש והאמיץ שלנו

דיוויד קושנר

בראם כהן

ממציא BitTorrent

ארון שוורץ

מייסד-שותף של Reddit; ממציא RSS

מארק צוקרברג

מייסד פייסבוק

בשעה מאוחרת, באחד מלילות הסתיו ב-2005, נראה לי מארק צוקרברג את הדיוויד קושנר והעלוב של בפאלו אלטו, קליפורניה. פייסבוק, החברה שיסד שנה קודם לכן בחדר הסעודה שלו בברוקליין, הייתה בחיתוליה, ורבחיה הצעיר בן ה-21, לבוש ג'ינס וקמז'ון, עדיין חי במסגרת סטודנט שנה א' על הרצפה היה מונח מדי, בארון היה 10 חודש של סנדלי אדידס, וגיטרת חשמלית נשענה על הקיר העירום. "אני לא חושב אפילו שיש ילדן אמבטיה במקלחת", הוא אמר במשיכת כתפיים.

עקרי עמק הסיליקון כבר ודדד אחרי באותה תקופה, אבל צוקרברג נראה באמת ובתמים כמי שלא מסתמך לחדויות. הוא התחיל את הקריירה שלו בהאק, שפרץ למאגר הנתונים אנליין של הסטודנטים בהרווארד כדי ליצור דרך טובה יותר שבה אנשים יוכלו לערוך אחד הכתובים - פייסבוק אנליין כשלו (הנה המאקונג מתחיל, הוא כתב בכלום שלו באותו לילה כחור). כשהבין לו תה ירוק במטבח הקטן, הוא עדיין חי לאורן של אותו מילים, "אני פשוט רוצה ליצור משהו קטן", אמר לי, ואכן הוא יצר אותו.

במהלך שני העשורים האחרונים נסעתי בכל רחבי העולם בשליחותם של מגזינים, ברום "דולג'נט סטודנט" ה"ניו-יורקר" ו"פלייבויר" כדי למצוא את האנשים החדשניים בתחום האנליין ולכתוב עליהם. רובם התחילו בהאקרים, קיזב בשלבים הראשונים של הקריירה שלהם, חלקם נעשו מיליארדרים (כמו צוקרברג, שנתיים לאחר שנפגשנו), חלקם נהיו אסירים (מייסד ויקיליקס ג'וליאן אסאנג'), אחרים נותרו באלמוניותם (קולקטיב ההאקרים אנונימוס), עשרות התרסקו.

אבל כפי שראיתי ממקור ראשון, ישנה אובססיה אחת ויחידה שמעיקה לדור הזה של האקרים, מימדים, אקטיביסטים וניקים את הדרייב: לספק גישה למידע, וגישה זה לזה, גם אם זה אומר לנפץ תבניות ישנות או לעבור על החוק.

העבודת שלהם הפכה את הרשת למעין מסב פרוץ - מאבק בלי חוקים וכללים על חופש המידע, שהגיע השנה לשיא סאדן, לא משנה אם בסופו של דבר ההאקטיביסטים האלו אהובים, שנאים, מעוררים פחד, נשלחים למלות פוליטיות (כמו במקרה של "הבוגר", אדוארד סטודן, ההאקר שפרץ ל-NSA, סוכנות הביטחון הלאומי) או אפילו מתים (ארון שוורץ, וכרנבי גל, שני מאסטרי-האקרים שמתו השנה). יש מורשת אחת קריטית שמשתפת לכולם: האינטרנט לא יהיה שונה כלום בלעדיהם.

אם אתם רוצים להבין למה העולם צריך האקרים, תתחילו עם המשחקים. למדתי את זה לראשונה באחד צדדים אחד בתחילת שנות ה-80. הייתי בדרך בן 13 וכמו הרבה ילדים בגילי בזבזתי את הזמן והכסף שהרווחתי בכיסוח הדשא של השכנים, על משחקי וידאו, בטמפח זה אומר לרוב על אופניים לפיצת שראובין, מסעדה בקניון, שהחזיקה את כל מכונית משחקי הווידאו החדשות: דוממי קונג, דיפנדר, ספי האנטר וכל השאר. אמנם למולנו היה בבית אטארי 2600, אבל העדפנו לשחק רחוק מעיניהם הפקוחות של הורינו, מכונית המשחק היה האחרות הסדירות שלנו, מקומות לשחק בג'יסטיק שלנו, לקלל ולירות מהחיים.

אבל הם אחד גילי ששארובין התרחש דבר גוסף: האקינג. בעל המקום קנה כמה מחשבים אישיים, טכנולוגיה שהייתה בודדתה באותה עת. תמורת כמה אסימוני משחק יכולת לשבת ליד המכונית ולשחק כמה משחקי מחשב בסיסיים. יכולת גם להאקיד מילים ולהקשיב למחשב מקריא אותן, תוך שלוש שניות כבר הקלדנו "המנהל בן זנו", אבל תוכנת אבטחה כלשהי מנעה מהמכונית לומר גסויות, אלא שאחרי קצת ניסוי וטעייה רבנו שאם נכתוב "המנהל בג'וסטיק" נערים על ההגבלות למניעת קללות, וכל עשינו עד שהמנהל סילק אותנו מהמסעדה.

הגילוי הזה לימד אותנו משהו חשוב: אתה לא צריך להיות מתכנת כדי להיות

הרשת תמיד היתה מדיום של הצעירים. זו הסיבה שמאז הופעת האינטרנט באמצע שנות ה-90 יוחסו לחלוצי אינטרנט רבים תכונות שליליות, בדיוק כפי שנעשה לכוכבי הרוקנ'רול בשנות ה-50

האקר. האקינג לא קשור באמת לתכנות. האקר הוא אדם שמטיל ספק במערכת ומתאים אותה לצרכיו, ולא משנה אם המערכת הזאת היא מחשב או דרך חיים. נכון, בשואביוז היינו סתם ילדים שובבים, וריה מבאס שגירש אותנו מהמקום. אבל דהאקינג הקטן שלנו היה דבר טוב מסיבה אחת עקרונית: הוא פקפק במערכת וחשף פגיעות שלה. רצינו יותר חופש, יותר גישה, ורובנו איך להשיג אותה. לא יכולנו לדעת

שיש דור שלם של ילדים כמונו שמחפשים לייצר חופש בעזרת טכנולוגיה חדשה, ובאמצעות דאלינג של משחקים הם סללו את הדרך למהפכה הדיגיטלית שעמדה להגיע.

פגשתי שניים מרחשיבים שבדום 15 שנה מאוחר יותר כשכתבתי את ספרי "Masters of Doom", על משחקי הווידאו האולטרה-אלימים Doom ו-Quake. רשותנים המייסדים ג'ון

קרמאק וג'ון רומרו, רידועים גם כשני הג'וניס, גדלו באולמות מכונות משחק ממש כמונו, והיו ראקרים טובים מאתנו בהרבה. הם קיבלו את ההזדמנות שלהם כשפרצו למשחק סופר מריו 3 במחשב ראשי - רישג מדרים לזמנו - יצרו ממנו גרסר משלהם, וכנו סכיבה את אחת מחברות המשחקים רמצליחות ביותר אי פעם, id Software.

במקום ליצור משחקים שימנעו מראקרים לריכנס ולרתעסק עם התכנות, קרמאק, המתכנת הראשי, תכנן את המשחקים שלו כמיוחד כך שיהיה קל לפרוץ אליהם. עם לצת זמן ורצון, שחקן חרוץ יוכל, למשל, לשנות את הקוד ב-Doom ולרתאים שלב שלם של המשחק, כך שרעלם בו יראה

כמו Millennium Falcon במקום מכונת-תת-קרקע. האינטרנט של אמצע שנות ה-90 היה מלא בטרכאות מותאמות כאלה - או "מודים" של Doom ושל Quake, ועורר תת-תרבות של ראקרים שמאוחר יותר ייצרו חלק ממשחקים הגדולים ביותר, החל מ-Halo ועד Gears of War.

שני הג'וניס הבינו דבר עיקרי וחיוני לגבי העידן הדיגיטלי בתחילת דרכו: באמצעות ניפוץ מערכת ובניית משהו חדש, האקרים פיתחו את המיומנות ואת התשוקה לחדשנות שמניעה קדימה. כמו שמסביר קרמאק בספר "Masters of Doom": "כעידן המידע, פשוט אין מחסומים. אנחנו שמים לעצמנו את המחסומים. אם אתה רוצה לצאת לדרך וללכת

שוורץ (מימין) או סנואוון (משמאל), לא משנה אם הם אהובים או שנואים, חיים או רוצים, המשותף הוא שניהם חתובים בלטהיים

לפתח איזה משהו ענק חדש, אתה לא צריך הון של מיליוני דולרים. אתה צריך מספיק פיצה ודיאט קולה כדי למלא את המקרר שלך, מחשב זול לעבוד עליו ומסירות ונחישות כדי לעשות את זה עד הסוף".

בתחילת ימי האינטרנט, כל מי שהיר לו מודם ומחשב יכול היה להתחיל מידע בחופשיות עם אחרים. מעריצי גרייטפול דד החליפו ביניהם מוסיקה. סטודנטים בקולג' החליפו משחקים. מדענים שיתפו במחקרים. ניקים שראו קדימה ידעו שזה רק עניין של זמן עד שהמשחקים רמסחריים יפלוש לחלל רזה,

ולוחמי החופש הראשונים מצאו את ייעודם.

ראקר בוגר MIT בשם ויצ'רד סטאלמן ייסד את Free Software Foundation מתוך מטרה שהתוכנה תהיה בחינם, זמינה לשימוש, למודיפיקציה ולישימוש - דבר שמתקיים עד היום. בחוף המערבי, התאחדה קבוצת אקטיביסטים ללא מטרות רווח בשם The Electronic Frontier Foundation - בעזרת תומכים רבי-עוצמה, ברם מייסד אפל, סטיב ווזניאק, ויוצר ליטוס, מיטש קאפור, כדי להדוף את השליטת הממשלתית על זכויות דיגיטליות. עד שנות ה-90 המאוחרות הגיקים כבר הדימו בעצמם מחתרת אונליין בצורת אתרי שיתוף קבצים כמו נאפסטר ו-Gnutella. הם נתנו לגולשים להחליף ביניהם מוזיקה, סרטים ושאר מידע, זה עם זה ישירות - לתדהמתם רבה של תאגיד רבידור והממשל הפדרלי, שחיפשו אמצעים חוקיים לסגור אותם.

אם יש דבר אחד שאנשים אורכים באינטרנט, זוהי הגישה לתוכן: למוסיקה, לסרטים, לחדשות, ספורט, משחקים. הכעיה היא שרגישה לחלק מהדברים לפעמים מעצבנת אנשים אחרים, בייחוד כשמדובר בכסף או בידע רגיש. אבל אף אחד לא הצליח לעצור את הראקרים והמאבק על חופש באינטרנט גדל בשיעורו ובריקפו.

ראיתי את זה אחר צרייכים אחד ב-2005 כשהגעתי לבית קטן ברחוב שעמד בבלווין, וושינגטון, כדי לראיין את בראם כהן, ראקר בן 30 שנחשב אז ראיש המסוכן ביותר ברשת. כהן יצר את BitTorrent - תוכנת שיתוף קבצים חנימית שאפשרה לאנשים להחליף בקלות קבצים ענקיים זה עם זה - וכבר דתגאתה ב-45 מיליון הורדות. כיום, כל מי שמוריד טורנט של הסרט "בדרך לחתונת עוצרים בלאס וגאס 3" או את המשחק BioShock Infinite, עשה זאת בעיקר הודות לכהן.

תעשיות המוסילה והקולנוע ניסו במשך שנים לרדוף את אתרי שיתוף הקבצים, ועכשיו הם רודפים אחרי לים דוטקום, היוצר המוכן אלי קרב של האתר הענק לשיתוף קבצים Megaupload. אבל זה תמיד היה קרב קשה משום שהטכנולוגיה שבבסיס האתרים ראלה אינר בלתי חוקית. רשימוש בתוכנות ראלה הוא שיכול להיגמר בפגיעה בזכויות יוצרים. כהן ראה איך הרצון למידע אונליין בחינם לא דועך לעולם. כשראיתי את כהן ל"רולינג סטון" הוא אמר לי וחזר את רעתיד, "המודל של מכירת מידע במדיה פיזית עומד להיעלם מן העולם. זה ברור כבר איזה 20 שנה. תעשיית הפצת רתוכן צדיכה להיעלם משום שבקרב היא תהיה דינוזאור. אין לה שום רצון להתקיים".

בעוד תובעים מחוזיים ממשיכים לנסות לחסל סטארט-אפים ברשת שעזרו למשתמשים לשתף תוכן, בחרו האנשים רחממים להתאים את עצמם במקום זאת - לרכוב על הגל, כמו שאומרים, רחממים הבינו את העיקרון הבסיסי

של ההאקר: להטיל ספק במערכת ולהתאים אותה לצרכיו, ולא משנה אם המערכת הזאת היא מחשב או דרך חיים.

קחו לדוגמה את האומיקאזי לואי סיקי. נמאס לו שאחרים מרוויחים על נבו מהפצת תכנותיו. הוא הפיק בזל ספיישל קומי וזדק אותו לרשת, תמורת חמישה דולרים. בלי טלוויזיה, בלי חברות פרסום, בלי ספיישל בדי. וי.די. אם זה עלה כמו סנדוויץ' נקניק - למה שמישהו יבזבז זמן על הורדה פיראטית? לואי הבין את הכוח של הפצה אונליין. אנשים שילמו את חמישה דולרים והוא הרוויח יותר ממיליון דולר (מרבית הכסף הזה נתרם לצדקה).

מפיק העל המוסיקלי, טומי מוטולה, אמר לאחרונה להווארד סטרן שהטעות הגדולה של תעשיית המוסיקה היתה שרדפה את נאפסטר במקום לאמץ את הרשת מוקדם יותר. כתוצאה מכך, אמר, התעשייה נוצחה בידי אפל, שהציגה לעולם את iTunes ושינתה לחלוטין את כללי המשחק, לפני שמפיצי המוסיקה הגדולים הספיקו בכלל לרעמיד תנאים.

מאז ימיה הראשונים של הרשת, האקטיביסטים נהיו אמיצים הרבה יותר. ב-2006 החל עיתונאי אוסטרלי טירון בשם ג'וליאן אסאנג' לנהל את ויקיליקס, אתר שהציג סודות ומסמכים רגישים שהודלפו בצורה אנונימית. האתר גרם סערה רבה לאחר שפרסם דיווחים פנימיים על שחיתות מקניה ועד גוואנטנאמו ביי. אבל אסאנג' אמר לי שלא רק כישרון טכני אפשר את הקמת האתר - אלא בעיקר אומץ. "אתה יכול לעשות הרבה", הוא אמר, "רק בזכות ביצים גדולות".

למעטים היו ביצים גדולות יותר מאשר בחור בן 26 שמת ב-2013, האקטיביסט שלקח את המאבק על חופש ברשת צעד אחד קדימה. ב-6 בינואר 2011 חמק איש צעיר עם שיער ארוך כהה, מעיל שחור, ג'ינס כחולים ותרמיל נב אפור עמוס, לארון ציוד במרתף ב-MIT, שהגישה אליו היתה מוגבלת מאוד. בתוך הארון היה מגדל של מחשבים מחוברים יחדיו בכבלים כחולים עבים. הצעיר, שחבש קסדת איפניים לקדמת פניו כדי שלא יזהה במצלמות המעקב, הוציא כונן קשיח מתיקו וחזר אותו למחשב נייד. הוא גמר להוריד באופן לא חוקי ארכיב שלם כמעט - 4.8 מיליון קבצים בסך הכול - בשם JSTOR, מאגר הרשת החשוב ביותר של מחקר מדעי ואקדמי. לאחר כמה רגעים, הוא הוציא את הכונן והקשיח שלו ועזב את המקום.

זה לא היה סתם גנב. זה היה בחור בשם ארון שוורץ מהווארד, אחד מילדי הפלא המפורסמים ביותר של דורו, כמתכנת הוא סייע ביצירת כמה מתכנותי הרשת החשובות ביותר, בהן אתר המדיה החברתית Reddit, וכן בתכנות RSS (Really Simple Syndication), הסטנדרט לרשת חדשות ומידע ברשת - וזאת בגיל 14 בלבד. שוורץ לא הוריד את הקבצים של JSTOR עבור עצמו. הוא תכנן לשחרר אותם ברשת כדי שלכולם תהיה גישה לידע, ולא רק לספריות ולחברי מוסדות אקדמיים. זה היה תלד ממשימה שאותה כינה "מניפסט גישת גרילר חופשית". "הגיע הזמן להיחשף ולרצוהיר, במסגרת מסורת ארוכה של אי ציות אזרחי, שאנו מתנגדים לגניבה הפרטית הזאת של התרבות הציבורית", הוא כתב. "אנחנו צריכים לקחת מידע, לא משנה איפה הוא מאוחסן, לשכפל ממנו עותקים ולחלוק אותו עם רעלים". היתה רק בעיה אחת: שוורץ נתפס בידי השוטרים. ולאור רחשש הגובר בארה"ב מפני התקפות סייבר, הממשל הפדרלי החליט לעשות ממנו מקרה של "יראו וייראו". שוורץ עמד בפני האשמות של ריגאת רשת וריגאת מחשבים, ועמד בפני עונש אפשרי של 35 שנות מאסר ומיליון דולר בקנסות, על פשע שרד בעצם נטול קורבן והונע בידי תשוקה לחירות אינטלקטואלית. "זאת בעיה רצינית כשאנחנו לכאורה באמצע מהפכת מידע, אבל בפועל משתמשים במחשבים ובחוקי זכויות יוצרים כדי לנעול מידע במקום לעודד את הפצתו", אימרת ג'ניפר גראניק, מנהלת חירויות האורח במרכז לאינטרנט ולחברה בסטנפורד. כשמאבקו של שוורץ במשרד המשפטים התפרסם ברשת, הוא הפך לגיבור עממי.

בעודו מחכה לשמוע מה יעלר בטורלו, ארץ שוורץ עצרת אונליין גדולה נגד רחור נגד פיראטיות אונליין (Stop Online Piracy) של הממשל הפדרלי, שלטענת רבים חרג מגבולותיו ואפשר לרשויות לרמוס את חירויות האזרחים ברשת. אחת הטענות העיקריות היתה ש-SOPA יאפשר למשרד המשפטים לשבש ביעילות פעילות של אתרי לחסום פרסומות, לחסום מנועי חיפוש ולעצור שירותי תשלום אונליין, כחלק ממר שמוכר בשם Internet Blackout Day, שוורץ עזר מרכז גיקים כמו Boing Boing ו-Major League Gaming לכבות מסכים ב-18 בינואר 2012, כרצהדר נגד SOPA. ויקיפדיה שבתה מפעילות אף היא, והריצד באנר שעליו נכתב, "תארו לכם עולם בלי ידע

7/ חופש באינטרנט הוא כמו חופש בכל מקום אחר. כשמתעלמים מהחוקים, הטבע האנושי מתגלה בכל פארו וגם בכל עליבותו. מה שחשוב הוא להבחין ביניהם ולנהוג בהתאם

שכוונתם אכן חזונית.

ממרה גדול אף יותר הוא זה של אדוארד סנואדון, ראקר שעמד במרכזו של מה שיוזכר כאחד מסיפורי החדשות החשובים ביותר ב-2013. סנואדון עבד עם בוז אלן המילטון כקבלן של הסוכנות לביטחון לאומי, וניצל את כישוריו כדי לאסוף סודות מסווגים ביותר של הממשל האמריקאי. לאחר מכן הדליף את הסודות הללו לעיתונאים. יש שכינו אותו בוגד. הוא דאמין שהוא חושף שטות מעקב שהיו מנוגדות לחוקר. הממשל האמריקאי האשים אותו בריגול, סנואדון נמלט כדי להימנע ממאסר ארוך בכלא, ודיבל באונסט מקלט מדיני זמני ברוסיה.

לסיכום, חיפוש באינטרנט הוא כמו חיפוש בכל מקום אחר. כשמתעלמים מרחיקים, הטבע האנושי מתגלה בכל פארו וגם בכל עליבותו. מה שחשוב הוא להבחין ביניהם ולנהוג בהתאם.

הרשת תמיד היתר מדיום של רצעירים. זו הסיבה שמאז הופעת האינטרנט באמצע שנות ה-90, יוחסו לחליצי אינטרנט רבים תכונות שליליות, כדיוק כפי שנעשה לכוכבי הרוד אנד ריל בשנות ה-50.

בתחילת ימי רוק אנד רול אלוויס צולם רק מהמותניים ומעלה בתוכניתו של אד סאליבן, משום שירכיו הרוטטות נתפסו כאיום. אותו הדבר קרר עם ררשת. לא משנה אם מדובר ב-Doom או ב-Formspring או ב-Snapchat - או שגדלת איתם או שלא. אלו שהרגישו מאוימים ניסו לרנביל את חיפוש האינטרנט באמצעות תביעות וחלילה, אבל בסופו של דבר ללא שום תועלת אמיתית. נדמר שהם עדיין מאמינים שרם יכולים לעצור בחור כמו שוורץ ו"לשלות מסר" לראקטיביסטים אחרים. אבל הם טועים.

אז מה עושים? צריך להפסיד לנסות לשלול את כוחם של אלו שיש להם כוח. במקום זאת, צריך להסתגל - ומהר ככל האפשר. מי שמאמצים את כוחה של הרשת ומשתמשים בו כדי להמציא מחדש את התעשייה שלהם, הם אלה שמצליחים לרעלות את עצמם, את מדינותיהם ואת הדור שלהם לגברים חדשים. להאקטיביסטים שאני פגשתי יש תכונות אחת משותפת, נוסף על הרצון לתת לאנשים יותר גישה למידע וזה לזה. הם נוקטים חדשנות כדי למלא את חור צורך אישי שלהם. צוקרברג כתב את פייסבוק כי בהרוארד לא היתה דרך טובה לסטודנטים לשמור על קשר זה עם זה. שני הג'ונים יצרו את Doom כי זה היה המשחק שהם רצו לשחק. שוורץ שחרר את הקבצים ב-JSTOR כי אלה ריי רמאמרים שהוא רצה לקרוא. אבל הצורך ראשי שלהם הוא גם צורך של הדור שלהם, וזאת הסיבה שהם זוכים לתמיכה כר רבה בקרב בני דורם.

שבברוקלין. האדם שהודיע את חייו לשמירה על תופש ברשת הלך לעולמו. הממשל הפדרלי אמנם ביטל את האישומים נגדו, אבל מאבקו ממשיך. אנונימוס פרצו לאתר של ועדת הענישה של ארה"ב, והשאירו בו הודעה לזכרו של שוורץ.

MIT וועדת הפיקוח של בית הנבחרים הודיע כי יחקרו את העמדתו לדין של שוורץ. עצמות אונליין, הקוראות לפטר את הפרקליט הראשי של ארה"ב כרמן אורטיז, התרבו והלכו. כרוקרה למאמציו של שוורץ לפרסום JSTOR, אנשי אקדמיה החלו לפרסם את מאמריהם ברשת בחינם. מה היה פשע הנורא ביותר של ארון שוורץ? כמו שאמר המנהל בפועל של ארנון Demand Progress, דייוויד סגל, "זה כמו לנסות לשלוח מישור לכלא כגלל ששאל לכאורה יותר מדי ספרים מהספרייה".

עבור לגיוני לוחמי החופש ברשת שנותרו, המלחמה רחוקה מסיום. אבל העניין הוא כזה: המאבק מן הסתם יפחת משמעותית עם הזמן. פער הדורות בין האנשים שגדלו אונליין לבין אלו שלא גדלו כך, יצטמצם. נאיכי לחשוב שהקרבות האלו ייעלמו לגמרי, במלל הכסף והמידע הרגיש שעומד על הפרק. אבל הם יפחתו. רבים מהמאבקים הובלו בידי אנשים -

///: "זאת בעיה רצינית כשאנחנו לכאורה באמצע מהפכת מידע, אבל בפועל משתמשים במחשבים ובחוקי זכויות יוצרים כדי לנעול מידע במקום לעודד את הפצתו", אומרת ג'ניפר גראניק, מנהלת חירויות האזרח במרכז לאינטרנט ולחברה בסטנפורד

מפרסמים, פוליטיקאים, הורים - שחשו מאוימים מהדמוקרטיזציה של הכוח והגישה אונליין. לא מפתיע שכמה מרחיזים החשובים ביותר של עידן הרשת - החל מנאפסטר ועד פייסבוק - הוכצאו בחדרי מעטות ולא במשרדי תאגידים. אבל אין זה אימר שאין לחופש ברשת רשלנות. קשה להגדיר את הקו המפריד בין רע וטוב בעולם הצללים של האינטרנט. קחו לדוגמה את ההאקר המפורסם ברנבי גל, שמת כמסתוריות ביולי (בזמן פרסום כתבה זו, סיבת המוות אינה ידועה). גל התפרסם ב"נקפוטנינג" - יכולתו לפרוץ לכספומטים ולגרום להם לירוק החוצה כסף. הוא פוץ כידוע למערכות משאבות אינסולין ועמד להראות כיצד לפרוץ לקוצבי לב ("האקינג אנושי") בעת מותו, עבודתו כונתה האקינג "הכובע הלבן"; כלומר, הוא היה אחד מהטובים - הוא חשף חולשות כדי שיוכלו לתקן אותן. אבל מה שרציב את עבודתו באור רזולוציה ריה פוטנציאל הרוע הטמון בה, שהראה מה יוכלו לעשות האקרים

חופשי". גם גוגל הצטרפה למאבק ואספה 7 מיליון חתימות. היתה זו מחאה בלנה מידה שהרשת, כמו גם וישינגטון, טרם ראו.

למחרת היכו משרד המשפטים וה-FBI חזרה, וסגרו את Megaupload. אנונימוס, קולקטיב הראקרים, רשיב אש והפיל את ראחרים של איגוד תעשיית ההקלטות של אמריקה ושל CBS, שתמכה ב-SOPA. תומכי רחוק לא יכלו להתעלם עוד מהתדיכומות הראקטיביסטים. SOPA הוכס. עבור שוורץ ועבור לוחמי החופש האחרים, זה היה הניצחון הגדול ביותר בריסטוריה של מחאה אונליין.

ב-9 בינואר 2013 רציעו התיובעים לפרקליטו של שוורץ שיודה באשמה ב-13 סעיפי אישום במקרה MIT, ויירצה בגינם ככל הנראה שישה חודשים בכלא. שוורץ יעורכי דינו דחו את עסקת הטיעון, מתוך הנחה שינצחו במשפט שנקבע לאפרייל. ואולם שוורץ לא זכה לראות שוב את רשופט. יומיים לאחר מכן הוא תלה את עצמו בדירתו

Some Believe All Vodkas
Are Created Equal.

You Know Better

המקום www.hacareem.com

Highest Rated Vodka In the World.*

Bold Taste. Velvety Smooth Finish.

*Beverage Tasting Institute Rating, 2006, 2007, 2009 and 2010.

www.elitbystol.com DRINK WITH CARE. STOLICHNAYA ELIT luxury vodka 40% Alc/Vol. Distilled from grain. ©2011
STOLICHNAYA, STOLICHNAYA ELIT, ELIT, the triangle Logo and/or the bottle shape are ® and/or ® of its owner.

מאשי'אח החלונות

היא יצרה פסנתר חלומות... המאשי'אח...
שחקנים בגרם מרכז עסקים...
בזמן שם אפסות בישנות אך אפס ציודת ורצת
להצטרף לקרקס

צילום: גוש ראין

SEE
ARCHIE
THE BEAR

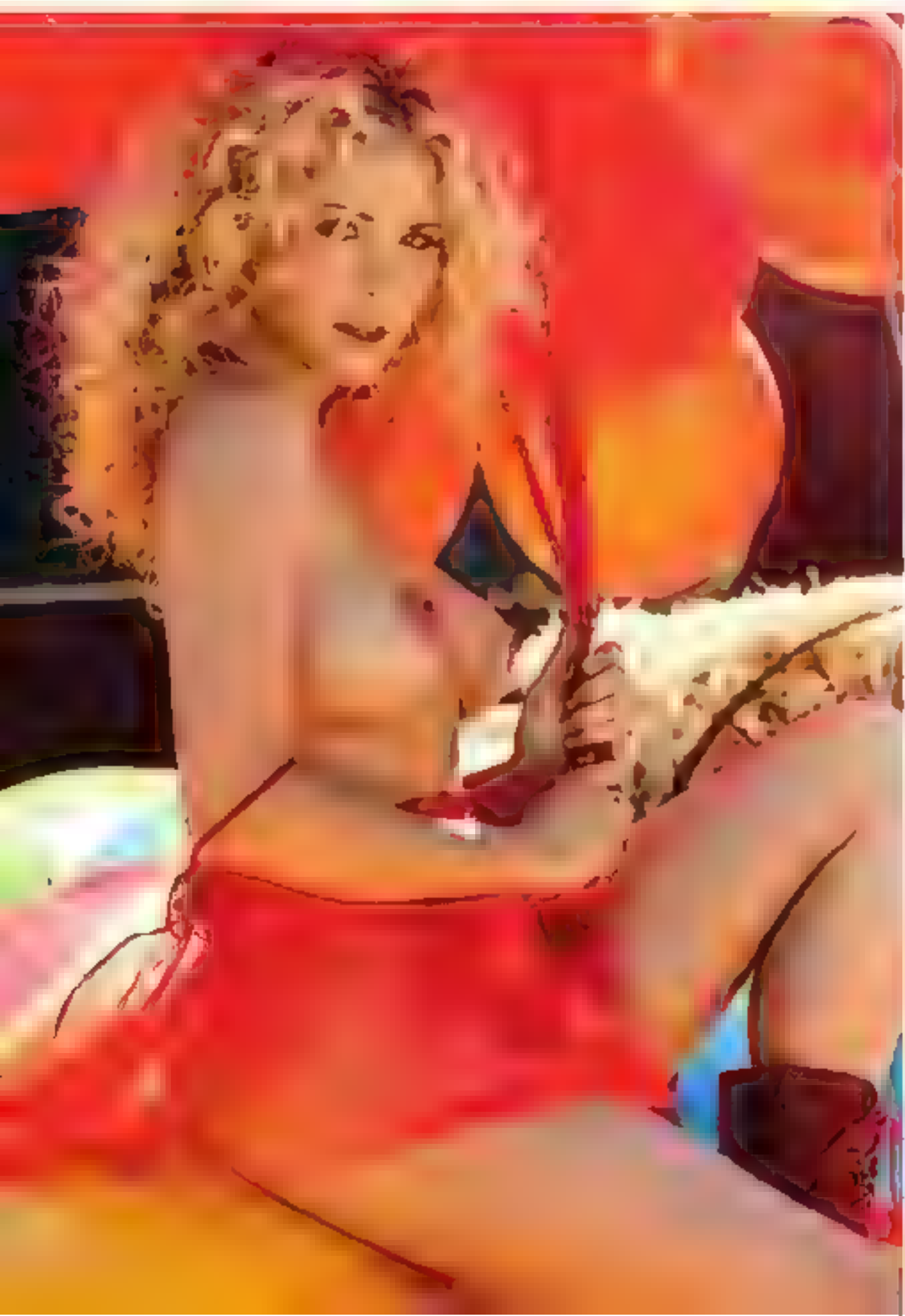

ALIVE

תקופת

הנסיגה ביכולת ומיעוט ההזדמנויות, בחירת
הקבוצות אחרי השנים היפות בווסטהאם ובליברפול
החוזים השמנים, הפרידה מסוכנו רונן קצב והפחד
מחזרה לליגה הישראלית • איל ברקוביץ', אלי
אוחנה ועיתונאי ה"גרדיאן" וה"טיימס" מנתחים
את ההחלטות שהובילו את הקריירה של יוסי בניון
למקום שבו היא נמצאת כיום

שקט של יום שיש בבוקר. מגרש האימונים של בני הוודה בשכונת התקווה כמעט ריק ואדם אפילו הכעלים והמנכל האגר שמזהה כל בר עם הקבוצה משה זמאי עוד לא הגיע. רק המאמנים והשחקנים על כר הדשא על הבטון לצד המגרש עוד כמה אפסנאים ועובדי מועדון. אפס אוהדים כמעט כל השחקנים על המגרש אינם מוכרים אפילו לעכבר הכדורגל קבוצה אפורה כושלת ארבע מקדוח מתוך 24 אפשריות בשמונת המחזורים הראשונים מקום לפני אחרון בטבלה. די מוזר לראות בתוך כל האפרוריות היוז דווקא פראנץ מאור איבר הבכיר ביותר בשני העשרים האחרונים בכדורגל הישראלי שאין שהגיע לפסגת עולם הכדורגל שכבש שלושה באופילד ג'ג שער ג'יחון כסנטיאגו ברנבא. תרכש על

יד צלם של רומן אברמוביץ' ועם הצטרף
בהשאלה לארסנל של ארסן ונער
מה שישה יום בניין במגרש האימונים
של בני יהודה בשכונת התקווה
אוקטובר בשביל הליכה וס
מזמן והוא אפילו לא פוצץ
מתאמן בדיק כמו שאין שולח
השחקן והשחקן

שבועות קטורים קודם שכן בלתי נסבל, הודות בגין מסל היתרון ועד היום המעורבים האחרונים, כול פורסא וצפון אירלנד, בקמפיין אקדמי 2014 בגין סודת את העבודה על יום פתח שולח שנת ה-90 של הארץ הקדש אין איזה גדול ממנו שלבש את המדים הלאומיים כדור האחרון הוא אפילו שבו את שיר הנושעים

[illegible]

בניון הביא לחניכיו של קשטן תרגיל חדש מאנגליה - שני דאבל פסים, השתחררות, שינוי כיוון, ובעיטה לשערים קטנים. אנשי המנהלה בבני יהודה מביטים בהתפעלות. אלא שבניון מחטיא את שתי הבעיטות הראשונות. ככלל, הוא לא נראה טוב יותר מיתר שחקני בני יהודה

הפלא של הכדורגל הישראלי, תף מקבוצה תקופר ממושכת.

אדם שליווה את הקריירה של בניון מקרוב במשך שנים טוען כי "יוסי כבר היה יכול להתום בלא מעט קבוצות. אבל הוא לא דיבל את ההצעות שהוא רוצה. לכן הוא רעדיף להמתין".

לאחרונה בניון נפרד מהסוכן שלו כמשך יותר מעשור, רינן קצב. מקורב לשניים טוען כי "קצב ובניון לא רצליחו למצוא קבוצה בקיץ אף על פי שהתאמצו מאוד. אז יוסי החליט לקבל הצעות גם מסיכונים אחרים. הכול נעשה בהסכמה עם קצב ורם עדין נותרו חברים".

מקורבים לבניון מוסרים כי זמן קצר לאחר פתיחת הליגה ראנגליה, שהיתה מגרש המשחקים הפרטי של בניון כמשך שמינר עונות רצופות עד עתה, רציעה לו רעולר החדשה ודכיצת רתחתית קריסטל פאלאס, באמצעות הסיכן ושחקן העבר רוני רוזנטל, לבוא אליה לחידשים ספורים. אך בניון התעלש על חוזה לשנתיים וההצעה לא רתממשה. בשבועות האחרונים רחלו גם לצוץ שמועות על עסקה עם ק.פ.ר הלונדונית מליגת המשנה.

במדייל יוסי היה במגעים עם חטאפה הספרדית. בניון כיכב בלה-ליגה לפני שהגיע לאנגליה, במדי סנטנדר, ב-2002-2005. חטאפה רחוקה מלהיות קבוצת צמרת, אך היא

היתה קרובה להגיע להכנות שהיו מקובלות על בניון מבחינת רמת השכר ואורך התוזה. אלא שלפי מקורביו של בניון, הוא התעקש על בטוחות, זאת מפני שמוסר התשלומים בספרד, שכוללת ממשבר כלכלי קשה, אינו מתקרב לזה שבאנגליה. חטאפה לא יכלה להעניק לבניון את הבטוחות שביקש, ולכן גם המגעים הללו באו אל קצם.

בקיץ היה בניון כמגעים גם עם ניו יורק רד בולס מליגת ה-MLS הצפון אמריקאית. אלא שניו יורק, שהחתימה בשנים האחרונות כוכבי ענק כמו תיירי הנרי ורפא מארקס מברצלונה, לא הסכימה לשלם לבניון את הסכומים הגבוהים שמוענקים לזדים איכותיים, בליגה שמקפידה לשלם כמעט לכל השחקנים המקומיים משכורות נמוכות ביותר. מבחינת ניו יורק, בניון לא הצדיק את ההשקעה, שהיתה מגיעה לכמיליון וחצי דולר.

באופן כללי, כסף הוא אחת הסיבות העיקריות שבניון התקשה לסכם בקבוצה חדשה. "הוא שחקן שהתרגל להרוויח בצלסי 2.5-3 מיליון דולר לשנה וכעת הוא יאלץ להסתפק בהרכה פחות. וכנראה קשה לו לקבל את השינוי הזה", סבור איל ברקוביץ', שחקן עבר ומי שבמובן מסוים מתחרה עם בניון על הפסטה מבחינת קריירה של כדורגלן ישראלי באנגליה. ברקו שיוחק בממלכה תשע עונות ועד בניון הוא נחשב יחד עם רוזנטל

לכדורגלן הישראלי המצליח ביותר באנגליה בכל הזמנים, ואולי בכלל ביבשת אירופית. לפני קצת יותר משמונה שנים, כאשר הוא בדיוק בגילו של בניון כיום, החליט ברקוביץ' לקטוע את הקריירה האירופית ולשוב לישראל. "החתימה שלי במכבי תל אביב בעונת המלקטיקוס היתה הטעות הכי גדולה שעשיתי בקריירה", מציין כיום ברקוביץ'. "לא הייתי צריך לחזור לליגה הזאת. בישראל אין תרבות כדורגל. רק משפילים כאן סמלי עבר ושחקנים ותיקים. לכן אני מיעץ ליוסי בניון לא לחזור לישראל בשום מקרה. גם אם הוא לא מוצא קבוצה באירופה".

בניון כבר קיבל הצעות ממכבי חיפה, מהפועל באר שבע ומכבי יהודה. ישנן שמועות שגם מכבי תל אביב של מיץ' גולדהאר וג'ורדי קרויף היתה מיכנה לתת לו חוזה ארוך טווח ושכר אנדי במונחים דמקומיים. אך בניון השיב לרצעה זו בשלילה.

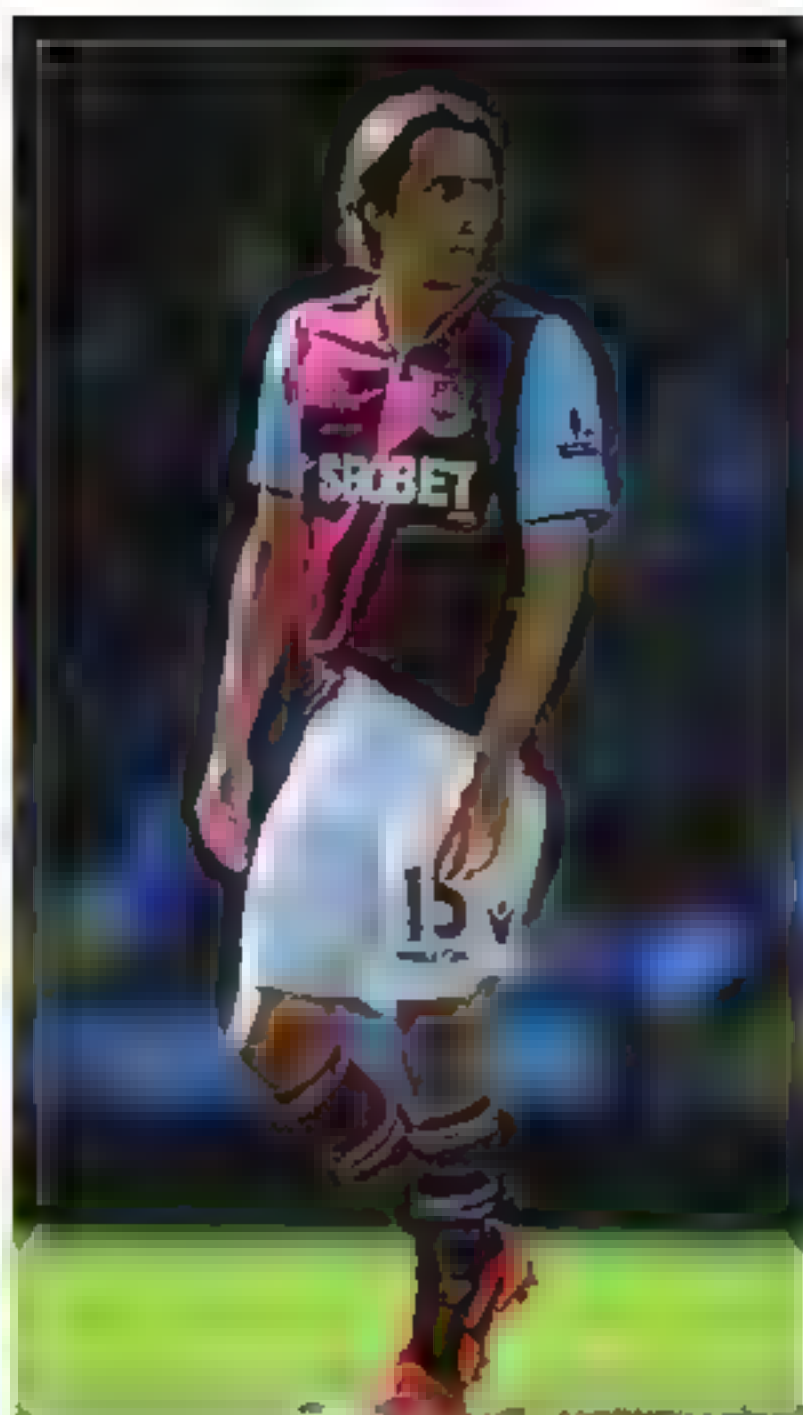
"אנשים חכמים לומדים מטעויות של אחרים", טוען זאביק זלצר, פרשן כדורגל ומאמן עבר שעזר לעצב את בניון בנבחרות הצעירות של ישראל. "יוסי ראה את הטעות שברקוביץ' וחיים רביבו עשו כשחזרו לליגה הישראלית ולא חוו כאן רצליח, ולכן פרשו בתחושות מאיד לא טיבות, ורוא החליט שלא לעשות את אותו דבר".

אלי איחנה, עוד שחקן עבר אנדי שהיתר לו קריירה נרדדת (גם אם לצרה) באירופה, כולל זכייה בגביע אירופה למחזיקות גביע עם מכלן הבלגית, ממשיך את הקו של לודמיר. אוחנה עצמו חזר לבית"ר ירושלים בגיל 27 וחצי ובניגוד לכל האייקונים האחרים שלא הצליחו לשחזר בישראל את ההצלחה שהיתר להם לפני שעזבו ליבשת, דווקא כן רצליח לקבוע את מעמדו כאגדר עם הרצלחה שהיתר לו בבית"ר בגיל מאוחר.

"אני זכיתי בגיל 33 וחצי באליפות ובתואר

בניון במדי נבחרת ישראל
משחקת לזמנית: במדי ליברפול
יוסטאס וצ'לסי

ג'ונתן ווילסון, "הגארדיאן": "את האמת, כמעט שכחתי מקיומו של בניון. פשוט לא שמתי לב שהוא כבר לא משחק באנגליה. בשנים האחרונות הוא היה כל כך זניח שבכלל לא שמתי לב שהוא עזב. פעם דווקא חשבתי שבניון שחקן טוב. אבל זה היה די מזמן"

הבריטי הופגה בווסטרהאם, בר שחקן ב-2005-2007. הוא כבש שמונה שערים, בישראל עשרות נוספים, והיה שחקן מרכזי מאוד במועדון רגאה ממזרח לינדון. הביצועים של בניון באפטון פארק, בנוסף לעבודה טובה של הסוכן קצב, הביאו את בניון לליברפול לפני שש שנים.

"בווסטרהאם בניון בעיקר שיחק כשחקן כנף ובליברפול הוא הוכיח שהוא מסוגל גם לשחק היטב באמצע מתחת לחלוץ", מציין העיתונאי ניק שצ'פאניק מה"טיימס", שסיקר את בניון במשך כל שנותיו באנגליה, ווילסון, לעומתו, סבור כי "גם בליברפול תפקידו היה לעלות מרספסל ולתת שינוי לצב וסגנון למשחק, הוא לא פתח בהרכב במרבית המשחקים אבל הוא עדיין היה אפקטיבי. אבל אחרי כמה עונות בליברפול, הקבוצה ריתה מוכנה לוותר עליו תמורת 5 מיליון הליש"ט שצ'לסי שילמה עבורו".

המעבר של בניון למועדון המיליארדרים במערב לונדון לפני שלוש וחצי שנים היה מפתיע למדי. "צ'לסי היא אחת הקבוצות הטובות בעולם והסגל שלה מלא בכוכבי-על. עם כל הכבוד לליברפול - זו היתה רמה דעת אחרת", מציין ווילסון. "בניון הגיע לקבוצה שכמעט לא היתה לה כוונה לתת לו זכות משחק משמעותית. לכן הוא רחל לשבת על הספסל ולהיות די מתוסכל ממצבו". הישיבה

מביטים בתרגיל החדש בהתפעלות. אלא שבניון מחטיא את שתי הבעיות הראשונות. ככלל, הוא לא נראה טוב יותר מיתר שחקני בני יהודה, שפתחו את העונה בצורה כה רעה.

■

בין סימני השאלה הרבים, עולה השאלה באשר לכושרו - האם הוא אכן טוב כפי שסבורים בישראל כמעט כולם? האם הוא עדיין אותו שחקן של ווסטרהאם וליברפול? האם היכולת שלו כיום מתאימה בכלל לליגה הראשונה באנגליה (אי בכלל לליגה בכירה) או שאכן הליגה השנייה באנגליה היא הבחירה הטבעית עבורו? המתרחש בפועל, קרי ההצעות שבניון מקבל, מרמז מה סבורות מרבית הקבוצות ברמות הללו.

"בניון כיום לא נחשב אחד משחקני הרמות הגבוהות או הבינוניות-גבוהות של הכדורגל באירופה", טוען בתוקף ג'ונתן ווילסון, עיתונאי ה"גארדיאן" וסופר כדורגל מוערך ביותר בעולם הכדורגל. ווילסון כבר עוקב אחר בניון במשך שמונה שנים ולמרות זאת, כשהוא מקבל טלפון מכתב ישראלי, הוא אומר: "את האמת, כמעט שכחתי מקיומו של בניון. פשוט לא שמתי לב שהוא כבר לא משחק באנגליה. בשנים האחרונות הוא היה כל כך זניח שבכלל לא שמתי לב שהוא עזב. ופעם דווקא חשבתי שבניון שחקן טוב. אבל זה היה די מזמן". היכולת הגבוהה ביותר של בניון באי

שחקן רעונר", מזכיר איוחנה, "אני לא יודע אם ריר שחקן שעשה זאת בישראל בגיל כל כך מתקדם, ועדיין אני לא חושב שבניון היה צריך לחזור. הסיטואציה שלי היתה שונה לגמרי. אני ככל זאת חזרתי בגיל הרבה יותר צעיר. בשביל מה לבניון לחזור עכשיו? מה יש לו לררויח כאן חוץ מכמה לירות, שהוא בוודאי יכול להרוויח יותר מהן בחו"ל? כמה משחקים לא טובים שלו בישראל וכולם יבקרו אותו בטירוף וישכחו את כל מה שעשה. אין כאן כבוד לשחקנים ותיקים. כולם ממליצים כאן לכל שחקן ותיק, לפרוש, אין מספיק תרבות ספורט. אני מבין מדוע בניון רתעקש בתורף לא לחתום כאן, גם לא בלבוצות גדולות. בישראל הוא כבר עשה את שלו לפני שעזב לאירופה. הוא היה מוכב-על וזכה באליפויות. חוץ מזה הוא עשה כסף גדול מאוד באירופה. ברוך דשם, את הכסף הוא לא צריך. עכשיו הוא רק צריך לשחק בשביל הכסף והתחושה הטובה".

איוחנה, שמיוויר עם בניון, טוען כי "יוסי רוצה מאוד לרמשיך לשחק. יש לו עדיין תאווה גדולה מאוד למשחק". מי שיצפה בבניון מתאמן עם בני יהודה יבחין בזאת בנקל. הוא חלק אינטגרלי מהאימון. פעיל ומחייך ויוזם. הוא אפילו הביא לחניכיו של דרור קשטן תרגיל חדש מאנגליה - שני דאבל פסים, השתחררות, שינוי כיוון, ובעטה לשערים קטנים. אנשי המנהלה בבני יהודה

בחיך. "יוסי, כאן זה לא צ'לסי", משיב לו שחקן בלתי מזוהה. בסיום האימון יוצא בנין מרמבנה העלוב לאחר מקלחת. "אני ממחר למשפחה שלי", הוא אימר לאלו שמכרשים לגנוב מעט מזמנו. "רק עברנו עכשיו לתל אביב, למגדלי W, ואשתי והילדים כל רזמן על הקו דימונה-תל אביב. אני מוכרח לחזור אליה ולעזור לה עם הקטנים". כשהוא ניגש לרכב שלו רוא מגלד שמישהו חסם אותו. בנין נשאר רגוע, כמו תמיד, ומתקשר למי מאנשי בני יהודה שיסייעו לו למצוא את החוסס ולחלץ את ראוטו. כדי לחלץ את הקריירה רתקוה יזדקק בנין בעיקר לעצמו.

אלי אוחנה: "אני מבין מדוע בנין התעקש לא לחתום כאן, גם לא בקבוצות גדולות. בישראל הוא כבר עשה את שלו. חוץ מזה הוא עשה כסף גדול מאוד באירופה. עכשיו הוא רק צריך לשחק בשביל הכיף והתחושה הטובה"

ערך המניות של בנין עד כדי כך, שההצעה הטובה ביותר שקיבל, כפי שכבר צוין, היא שמועות על חתימה מתקרבת בק.פ.ר וחזרה לכמה חודשים מקריסטל פאלאס. "גם זו לא קבוצה שמתאימה לו", טוען ווילסון, "קריסטל פאלאס צריכה להתמודד בתחתית עם כדורגל קשות. היא כמעט לא מחזיקה בכדור. בנין לא היה מוצא את עצמו שם. לדעתי הוא פשוט צריך ללכת לקבוצת צמפיונשיפ (ליגה שנייה) שמשחקת כדורגל. קבוצה כמו ווטפורד, או נוטינגהאם פורסט או אפילו ברייטון של אוסקר גארסיה (המאמן הספרדי שהולך את מכבי תל אביב לליפות בעונה שעברה- י"ב)". השמועות רעקשניות בתקשורת, נכון לתאריך ירידת הגיליון לדפוס, הן שבנין לא פיסל על הסף מעבר לליגה השנייה, אך הוא כן משתדל מאוד שלא להגיע לשם - בעיקר כאשר המשכורות המוצעות אינן מפתות - אם כי הצעה מכרזת לונדונית עשויה לשנות את התמינה.

"חשוב מאוד ליוסי, אם הוא נשאר באנגליה, להמשיך לגור בלונדון", מסביר מקורב לשחקן, "יש לו ארכעה ילדים, ושם יש להם בתי ספר ומסגרות חינוך שמוכרות להם ומתאימות להם. באופן כללי, יוסי יכול היה לחתום בטורקיה או ברוסיה או במדינות נוספות. אבל אלה פשוט לא מדינות שהוא היה לוקח אליהן את המשפחה שלו ולכן הוא נזהר מלחתום שם. מכחינת יוסי המקומית המיעדפים הם אנגליה - עם עדיפות לאזור לונדון - ספרד או אולי ארה"ב, כי גם לשם הוא יכול להעביר את המשפחה בשלום".

"למזלו של בנין, יש לו את כרטיס השחקן שלו ביד, הוא שחקן חופשי", מסכם אוחנה. "הוא ידע שהוא יכול לחתום היכן שהוא רוצה והוא יכול להיות סבלני. לכן הוא פשוט החליט לחכות לאופציה הכי טובה".

ברקוביץ' מסכים אך מוסיף כי "ככל שבנין נותר בחוץ זמן רב יותר הוא פוגע יותר בכישרון המשותף שלו. לא קל לחזור בגיל הזה. המדיניות לא אותה מדיניות, הוא גם עבר פציעות. כדי לחזור לפורמה שתזכיר את בנין של פעם הוא חייב לחזור לשחק כמה שיותר מהר בקבוצה שמתאימה לו. רחוקה הו קשה יותר ככל שמחכים יותר זמן בחוץ".

לזכותו של בנין ייאמר שלאורך התקופה הקשה הזו הוא המשיך להישאר קרוב למגרש, לפחות במסגרת האימונים. "הוא לא מפסיד אף אימון", אומר משה דמאיו מבני יהודה, "הוא לא מתאמץ פחות מאף שחקן אחר ואין לו שום אט".

השחקנים יוצאים להפסקה באימון יום שישי. כל השחקנים ניגשים לשחות מים. אלא שבצד המגרש לא מחכים להם בקבוקי מים מינרליים אלא ג'ריקן גדול וכתום עם כוסית פלסטיק קטנות. "מה קרה משה, אין לך כסף לקנות בקבוקים?", שואל בנין את דמאיו

איל ברקוביץ': "החתימה שלי במכבי תל אביב היתה הטעות הכי גדולה שעשיתי בקריירה. לא הייתי צריך לחזור בישראל אין תרבות כדורגל. רק משפילים כאן סמלי עבר ושחקנים ותיקים. לכן אני מייעץ ליוסי בנין לא לחזור לישראל בשום מקרה"

רנמושכת על הספסל הוביל את בנין לעבור כרשאלר לארסנל ומאוחר יותר לקדנציה שנייה ביוסטרהאם, אך בשתי הקבוצות הללו הוא לא הצליח לשחזר את היכולת שהפגין בליברפול וביוסטרהאם בקדנציה הראשונה.

"דווקא הייתי חושב שארסנל, לבוצה של לשרים טכניים, תתאים לבנין, אבל גם שם הוא לא הצליח לקבל דקות", מציין שצ'פאניק. "המעבר ליוסטרהאם היה רצת יותר טבעי, כי זו קבוצה הרבה פחות טובה וכזו שבנין זכה בר להצלחה גדולה בעבר, אבל שם הוא פגש לפני שגר מאמן בדמות סם אלרדייס, שכל מה שהוא רוצר מהשחקנים שלו זה שירוצו כל רזמן ויפגינו קשיחות. זה הכי לא יוסי בנין. ולכן גם שם הוא לא הצליח".

לאחר שלוש שנים מאכזבות באנגליה, ירד

NEW

Feigling's Rainbow FLAVORS

לפעמים הסקי הוא רק תירוץ

עונת הסקי בפתח ואנחנו האחרונים שנשלח אתכם
להרים המושלגים של אירופה בלי לסדר לכם גם את
השעות שאחרי הגלישה • קבלו את חמשת אתרי
הסקי הכי פרוצים ביבשת

גל איתן

חופשת סקי כבר מזמן הפכה ליותר
מכתם חופש כפורטיבית. מפגש כה
צבעוני של אנשים צעירים ושמחים,
שפעילות מסתעפת עם סגירת
הרכבלים ב-16:00, חייב את יצירתה
של תרבות "אחרי הגלישה".

הצרפתים תבעו את הביטוי "אפר'סקי",
שהוא את הבירה של אחרי, עם
הצחוקים של החברה והסיפורים
מהרה. האוסטרים המשיכו את
דרכם של הצרפתים בווליום חזק
יותר במסיבות גדולות, הופעת ענק

ופסטיבלים אלקטרוניים שמחממים
מדי שנה את החורף באירופה ומושכים
אליהם אלפים גם בסוף רעונה,
אט-אט הפך ראפר'סקי לקריטריון
חשוב בבחירת יעד רחופשה.

עבור אלר שמחפשים לרדת מרמסלול
בחופשת רסקי שלהם ולהמשיך את
רכיף לתוך הלילה, פנינו לגל איתן
מ-SkiDeak כדי שתרכז עבורכם
את האתרים הכי סוערים שתמצאו
באירופה.

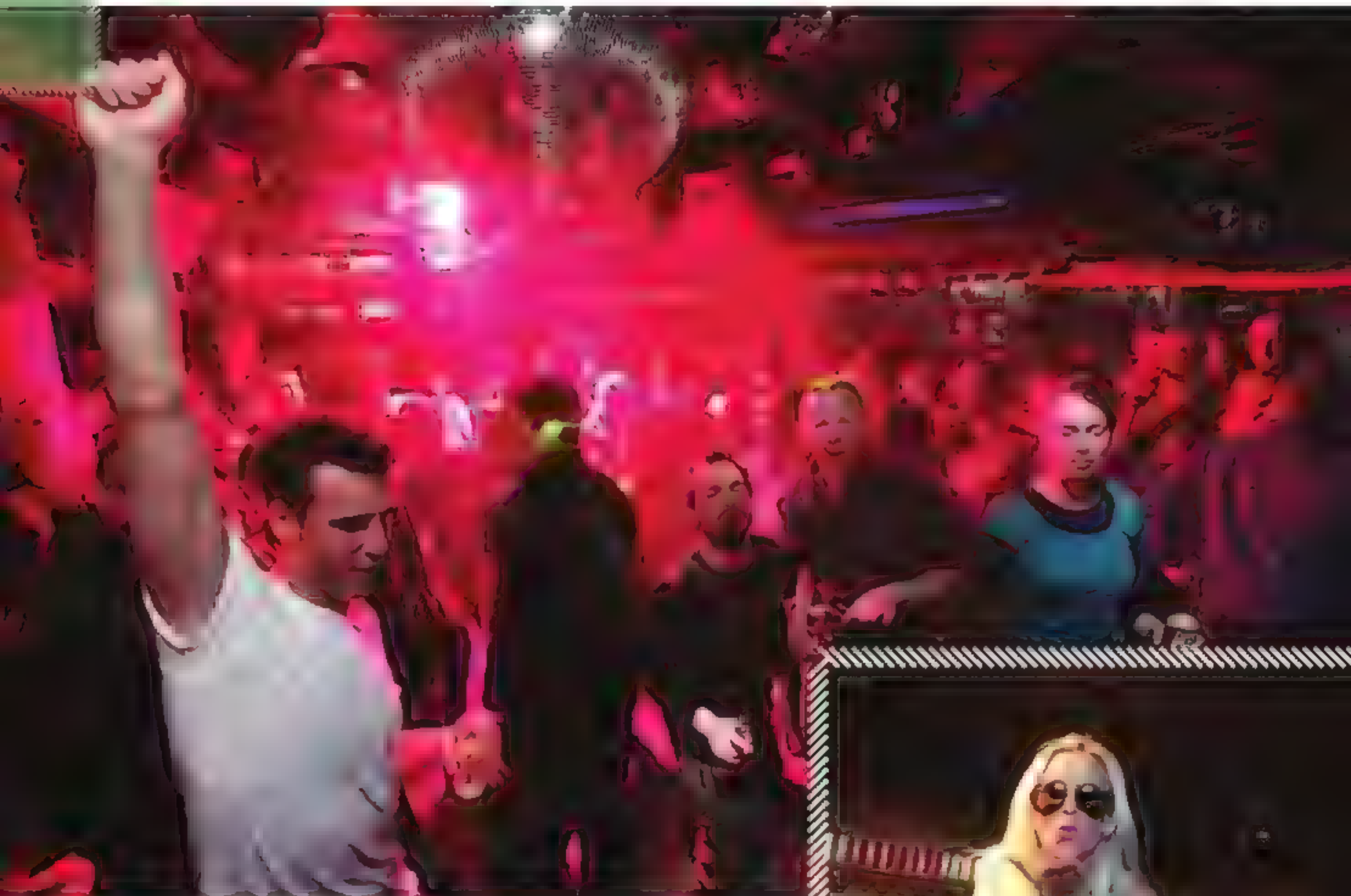
קרחנה באוסטריה אישגל, אוסטריה (Ischgl)

באתרי הסקי של האוסטרים תמצאו תמיד חיי לילה טובים ומועזונים שהייתם מצפים לראות בעיר גדולה בראש הרשימה האוסטרית ניצב האתר הידוע, אישגל, שפותח ומסיים כל עונה באירוע אקסטרווגנטי רב משתתפים, וכיכובם של אמנים כמו אלטון ג'ון, טינה טרנר, קייטי פרי וריאהנה. עשרות אלפי גולשים מגיעים במיוחד כל שנה ונהנים מהקרנבל המתמשך על השלג ובעירה מהופעות הענק. השנה תפתח את העונה באישגל

להקות Nickelback הקנדית, ב-30 בנובמבר. גם במהלך העונה, אישגל מפנקת בהיצע קלאבים ומסעדות יוקרתיים ושיקיים שלא היו מביישים את ברלין. הגדול והגחשב בהם הוא ה-Pacha, קלאב שלא במקרה שייך לפריס הילטון ומגיש משקאות מבית היוצר שלה (Rich Prosecco) בפחית מחהבת). תמצאו בו רקדניות יפות (וגם רקדן אחד בכדי להיות פוליטיקלי קורקט) ומוסיקה אלקטרונית מצוינת. ה-Post שבתחתית מלון

פוסט הוא עוד מועדון נחשב לשעות הלילה המאוחרות, ושמות נוספים הם ה-Fire & Ice ו-Kushtall, שנמצאים זה מול זה בצמוד למעלית הסילברטה (הראשית) המועדונים: Golden Eagle, Freeride-1 Salt & Pepper, שמפחרים במדרחוב הראשי בעירה ועוד רבים וטובים, ידרשו מכם לבוא לחופשה נוספת כדי לבלות גם בהם בנוסף למועדונים שעובדים בשעות הלילה, חשוב מאוד שלא תרספסו את תרבות האפר'סקי המטורפת של

אישגל, כמוה לא ראייתם מעולם. החל מ-15:00 ועד 19:00, כשאתם עדיין בחליפות הסקי, כדאי שתמצאו את עצמכם עם בירה ענקית ביד, רוקדים וצוהלים לצד אלפי גולשים בברים Trofana Alm או ב-Schatzi, שנמצאים בתחתית המעליות (תלוי באיזה אזור תחליטו לסיים את הגלישה). משם תוכלו לתת קפיצה לאחד ממרכזי הספא הרבים באישגל או לגשת לאחת מהמסעדות בעירה, כדי לטעום מתבשילי המטבח הטירולי.

235 ק"מ, באוסטריה וחלקים משווייץ
2,872 מטר
משוכללות במיוחד
המלונות טובים, לרוב עם ספא, וכוללים ארוחת בוקר
מושקעים
סופר-תוססת, חנויות ומסעדות טובות. חיי לילה מעולים

מרחב גלישה
נקודה גבוהה
מעליות
לינה
סנופארקים
העיירה

imagobank/Gettyimages.com

שלושת העמקים ואל טורנס, צרפת (Val Thorens)

מסיבות האפר'סקי הלוהטות של ואל טורנס הצרפתית, בשילוב תנאי הגלישה המצוינים שהיא מציעה, הפכו אותה לאחד מיעדי הסקי המבוקשים בעולם. אצלנו היא דורגה שנייה במצעד אתרי המסיבות הסוערים, הודות ל-Folie Douce – אחד הקלאבים הידועים, המשוגעים והשמחים שתמצאו באתרי הסקי בעולם. אל הקלאב, שנפתח מדי יום ב-15.00, מגיעים בגלישה, ומשלימים את מכסת הקלוריות לשריפה, בעזרת כמויות של אלכוהול וריקודים על השולחנות. אחרי ש"תשרדו" את הקלאב, רדו בזיגזגים (שימו לב, בזהירות) לעיירה, התקלחו והמשיכו למסעדות ולפאבים הקטנים. לחובבי הקולינריה, ואל טורנס מציעה כמה מסעדות שף מצוינות, ועשרות בתי קפה

שמגישים מנות פשוטות יותר. באזור הבילויים תמצאו כמה פאבים קטנים אך שוקקים, כמו SnowCafe, Snezko, Saloon, פאב אירי, פאב בריטי ואחרים, שיקבלו את פניכם בשעת ערב מוקדמת. בחצות העיירה כולה מתנקזת לתור אחד ארוך בכניסה למועדון Malaysia המפורסם, שמארח דיג'ייז בעלי שם עולמי ולהקות, לצד מסיבות אלקטרוניות עמוסות ב-1,000 בליינים עד השעות הקטנות של

הלילה. מבחיות הגלישה, ואל טורנס היא עיירת Ski-in/Ski-out מושלמת, כך שיוצאים מפתח הדירה בגלישה ומתחברים למסלולים. מרחב הגלישה המכונה "שלושת העמקים" הוא עצום בגודלו, עם שפע של אוף-פיסטים ומסלולים לכל דורש. האתר הוא הגבוה בכל אירופה ולכן עונת הגלישה בוואל טורנס ארוכה במיוחד – מנובמבר עד מאי – והשלג איכותי לאורך כל העונה.

מרחב גלישה:
נקודה גבוהה
מעליות:
לינה:
סנופארקים:
העיירה:

170 ק"מ בסקי מסוריגיל מתין 600 ק"מ המחזורים בסקי כס ומנוח
3 230 מטו
בומי גבוה
לנוגל זיית כיאי כלנו בוייה למתבנקים נסו את המלון חישנו יוקרתי, Kashmir
טיבים
סוכו תוססת מסעדות שוק איכרים, מרכז ספיוט, ברים ומועדונים בעיירה
ועלד שלג

להתחיל איתה

שפינדלרוב מלין, צ'כיה (Spindleruv Mlyn)

צ'כיה מציעה אותנטיות שאינה קיימת באתרי סקי רבים. האווירה הצוהלת והשמחה של מזרח אירופה, יחד עם מטעמים משובחים (מרק, גולאש, לביבות Braboraki, כופתאות צ'כיות ועוד) ושתייה מקומית, שנמכרת במחירים מגוחכים של 8 שקלים לחצי ליטר בירה, הפכו אותה ליעד צעיר ופופולרי בקרב גולשים רבים. שפינדלרוב מלין אמנם איננה ממוקמת באלפים, בלב העניינים, אך הצליחה בהחלט להיכנס לרשימת אתרי המסיבות שלנו באירופה. שפינדל שוכנת במרכז של שמורת טבע יפיפייה, המוקפת מבשלות בירה ומזקקות לייצור משקאות אלכוהוליים

מקומיים, כמו הבחורקובה, העשויה מעשבי תיבול, ו-Slavovitsa, סוג של עראק במגוון טעמים. בשל המחירים הנמוכים גם בגלל שהצ'כים מטבעם הם עם שמח, התפתחה והלכה לה תרבות אפר'סקי טובה, הכוללת כיום מועדונים עם מוסיקה אלקטרונית סוערת, כמו Silver Rock המשוגע וה-VIP (המועדונים הכי נחשבים בעיירה), ברים כמו Bar77 Sport Bar ו-Mlejnice, המציעים הופעות ומוסיקה טובה לריקודים ואפר'סקי Chris Craft בסיום הגלישה, בתחתית המסלולים באזור "סוטי פטר". אחת לעונה, תוכלו ליהנות בשפינדל מפסטיבל SnowJam המפורסם, שמושך אמנים מכל העולם לשלושה

ימים, פריקים של מסיבות והופעות חיות ופריסטיילרים מתחום הסנובורד שמציפים את ה-Skiareal – הסנופארק של שפינדל, במסגרת תחרות Big Air Half Pipe הבינלאומית. מתחם הגלישה של שפינדל ידוע בעולם הסקי כאחד מאתרי הסקי המצוינים למתחילים. המסלולים נוחים וקלים יחסית (פרט למסלול שחור אחד), בתי הספר מושקעים מאוד עם מדריכים טובים ושפת הלימוד היא אנגלית. המחירים של כל מרכיבי החופשה נמוכים ומרחב הגלישה, שאינו גדול, מספיק בהחלט לאלה שנמצאים בשנותיהם הראשונות על השלג.

מרחב גלישה נקודה גבוהה מעליות לינה. סנופארקים העיירה

38 ק"מ. כל מה שמתחילים צריכים בשבוע הראשון שלהם 1,600 מטר משוכללות מאוד מלונות חביבים. 3 כוכבים או 4 כוכבים עם ספא, על בסיס חצי פנסיון חביבים למדי אותנטית ותוססת

לא לגולשים בלבד ליביניו, איטליה (Livigno)

על ההר. במדרחוב הראשי תמצאו את Bivio, Kokodi, Miky's Pub, Daphne's ואת מועדון הריקודים הסוער, Cielo, ליד מלון Intermonti. ליביניו מתאימה לחופשה עם החבר'ה, עם בן או בת הזוג או עם המשפחה. באתר תמצאו מסלולים מצוינים למתחילים ובתי ספר עם הדרכות במחירים נוחים בהחלט. מי שלא גולש, לא להשתעמם בעיירה וסביב לה, ויוכל ליהנות משופינג איכותי, מביקור ביקבים ומחלבות באזור, ממגוון אטרקציות שלג מגניבות ומטבילה במעיינות העתיקים של לאונרדו דה וינצ'י בבורמיו, או באלה החדשים שזה אך נפתחו בעיירה.

שמה של העיירה האיטלקית ליביניו שבחבל לומברדיה באלפים האיטלקיים הולך לפנייה, גם מבחינת הסקי וגם מבחינת חיי הלילה. העיירה מושכת אליה הרבה גולשים צעירים ומקצוענים, שמוצאים בה שילוב מקסים בין מסלולים תלולים למתקדמים, הלי סקי ((נחיתה ממסוק על פסגה בתולית וגלישה מטה), הסנופארק הגדול באירופה ועיירה תוססת ומלאת חיים ליביניו היפיפייה בנויה מבתי אבן ועץ עתיק מימי הביניים, עם 250 חנויות דיוטי פרי שפזורות לכל אורכה, שהפכו אותה לבירת שופינג ייחודית באזור. מיותר לציין שליביניו מציעה מגוון רחב של מסעדות איטלקיות משובחות ומועדונים הפזורים לאורכו של המדרחוב הראשי.

פעם או פעמיים בעונה, ליביניו מארחת תחרות גדולה ויוקרתית במימון חברות רכב גדולות, שלכבודה מוקמת באתר מקפצת ענק משלג או מבצר בגודל מלא, הרווי במתקנים לקופצים, הנוהרים אל העיירה מכל העולם.

בין הפאבים הרבים, לא תרצו לפספס את ה-Alegria, האפר'סקי המפורסם

מרחב גלישה:
נקודה גבוהה.
מעליות:
לינה:
סנופארקים.

העיירה:

115 ק"מ מתוך 200 ק"מ בסקי-פס המורחב
3,000 מטר

ברמה ביוונית עד טובה

יש הכל, מדירות חביבות עם מטבח מאובזר ועד למלונות טובים על בסיס חצי פנסיון בליביניו תמצאו את Mottolino, הסנופארק הגדול בכל אירופה, שמושך אלפי סנובורדיסטים וסקיירים מידי שנת צעירה באופיה ועתיקה במבניה, יפיפייה ומלאה בכל טוב חנויות, מסעדות, פיצריות, מבשלות, פאבים ומועדונים

שלג צח

סן אנטון, אוסטרירה (St. Anton)

סן אנטון היא עיירה של מקצוענים ואתר הסקי שלה נחשב לאחד הטובים בעולם ככזאת, היא מושכת קהל של מטפסים בקיץ ושל סנובורדיסטים מתקדמים בחורף. תמצאו בה הלי סקי, מרחב גלישה מחובר רחב ידיים עם כמה אזורי גלישה שחולשים גם על העיירות הקרובות Lech ו-Zurs ושפע של פאודר ושלג פאודר רך במיוחד.

תרבות האפר'סקי בסן אנטון גם היא חזקה, עם שני מועדונים גדולים ושמחים הממוקמים על השלג: Mooserwirt ו-krazy kanguruh, המובילים את סצנת הלילה הגישה אליהם היא בגלישה, ולרוב תישארו שם לפחות כמה שעות טובות, גם כי הגלישה מטה אחר כך, בהשפעת האלכוהול, תהיה לא פשוטה וגם כי פשוט כיף שם.

Mooserwirt מזכיר את האפר'סקי של אישגל - שתי קומות צפופות של אנשים, אווזים ספלי בירה ענקיים ושרים בקול גדול, יחד עם רחבה חיצונית גדולה להמשך המסיבה.

ומקום יכול לארח כ-2,000 איש במדרחוב של העיירה ותמצאו פאבים קטנים ומסעדות נסו את Bobo's, המגישה אוכל מקסיקני טעים; Scotty's Bar, עם מגוון עצום של פיצות אלופות; ו-37, בר ניו יורקי קטן ומתוק שמגיש טפאסים מעודנים לצד אלכוהול איכותי. בסביבות 22.00 ייפתחו שני מועדונים צמודים במרכז העיירה, ה-Post Keller

וה-Piccadilly, המציעים הופעות חיות ומוסיקה טובה לריקודים. מי שדואג ליום המחר יכול להירגע, העלייה התלולה לבתי המלון תאייד את כל האלכוהול מהוורידים אחת לשנה נערך בסן אנטון פסטיבל שדונים טירוליים עם קרניים, בשם Krampalar-Lauf, עם מסיבות רחוב ליליות ותחפושות מפחידות. בהחלט שווה ביקור.

מרחב גלישה נקודה גבוהה: מעליות. לינה

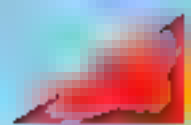
סנופארקים. העיירה.

מהמתקדמים בעולם. 225 ק"מ עם שרע עצום של אוף-פיסט 3,250 מטר משוכללות מאוד פנסיונים עם ארוחת בוקר ומלונות על בסיס חצי פנסיון עם ספא בסיסי, יחסית לאוסטרירה טובים. עיקר העניין הוא האוף-פיסט יפה במיוחד ושיקית עם מרכז ספא, חנויות ציוד אאוטדור וביגוד סקי ברמה גבוהה מאוד, מסעדות, פאבים ומועדונים קטנים

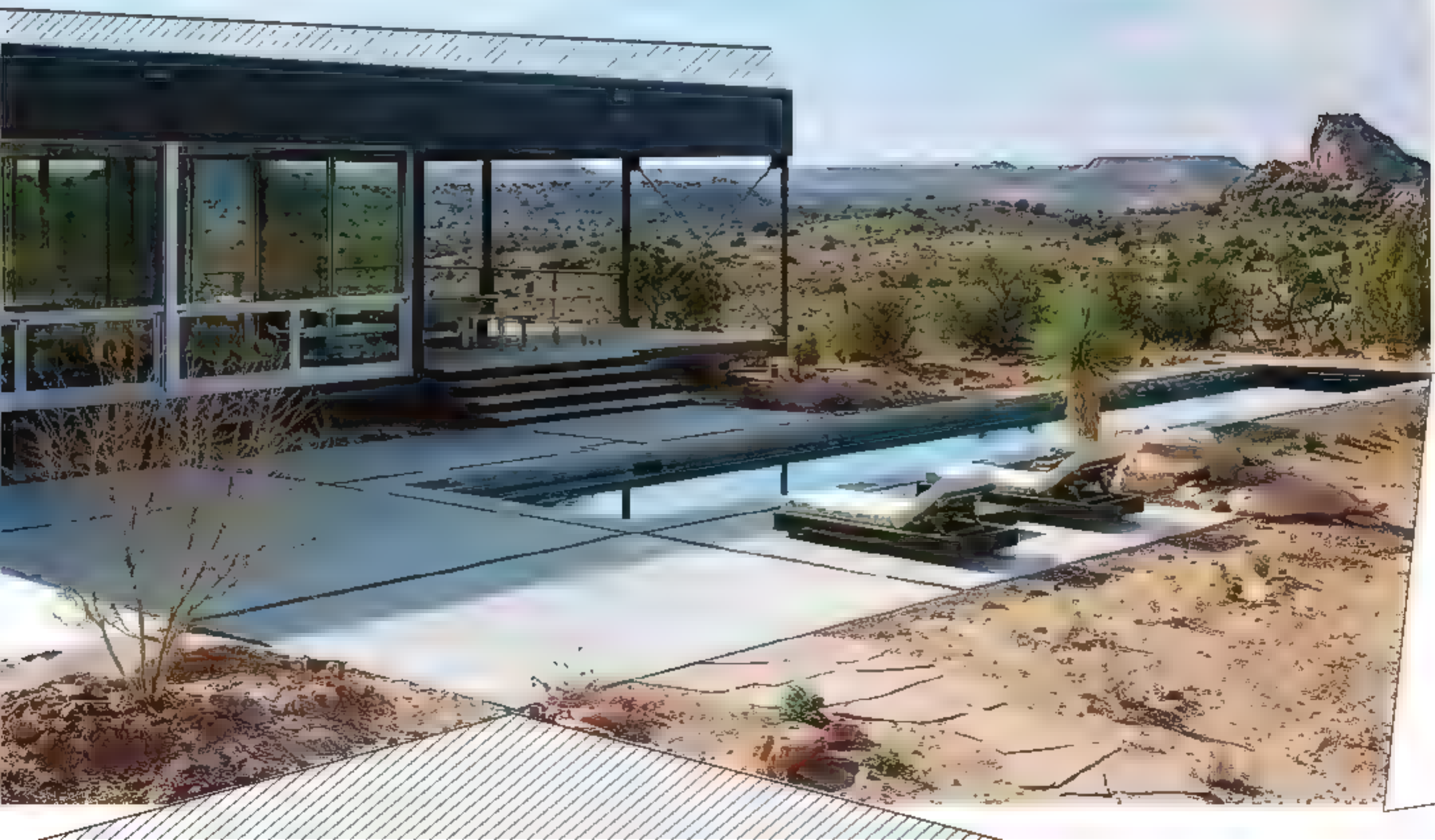

בואו נחשוב

בקטן

תחום הבנייה
הטרומית חווה בשנים
האחרונות פריחה
מחודשת. ההתקדמות
הטכנולוגית מאפשרת
להוזיל את עלויות
הייצור – ובכך מכנה
יותר זמן ותקציב
להשקעה בעיצוב.
התוצאה: בתים
מוכנים ומסוגגנים
המשתלבים בנוף
מדברי, טרופי
ואפילו בפסטיבל
ברנינג מן. בקרוב גם
אצלנו?

אם

כשאתם חושבים על בנייה טרומית, עולה בדעתכם בית ריק, עם אלומיניום בצדדים, כזה שרואים בכביש רמהיר נישא על חלקה ראחורי של משאית סמיטריילר, אתם מפסידים את אחת הדתפתחויות החשובות ביותר בתחום המגורים, מאז שאמנים רתחילו להתגורר במפעלים נטושים ובלופטים תעשייתיים כאלטרנטיבה משוחררת לדירות ולבתים.

כשנים לאחרונות חווה תחום המגורים רתעשייתיים פריחה מחודשת, תודות לחידישים בטכנולוגיות רייצור, ההובלה והחומרים, ולהפתחת העלויות. כתוצאה מתלציבים מדויקים יותר, ומזמני בנייה דצרים יותר - ניתן להקים כיום מבנה ראוי למגורים בתוך שעות ספורות. דבר נראה כאופן המובהק ביותר בבתים הזעירים (Microdwellings).

מקומות רמפלט הירוקים רמטופחים הללו רם חלון רראור של רבנייה הטרומית: ככל שהגודל קטן, עלויות המחייה והיתרונות רסביבתיים גדלים, בגלל רשימוש המופחת כחומרים, ברובלה ובכוח עבודה. כך נשאר יותר זמן לרתרכי רעיצוב - וברחלטור איפר הכי כדאי לשים את הבתים האלה, כדי שישתקף מחלונם נוף מרהיב - למשל של מפלי אי טרופי או של החבר'ה מפכטיבל ררנינג מן.

דבלו רצצה אל הזגלות רמיניאטוריות הללו, ואולי מישרו שם בררר מדללי ררחלטות, יאנץ כמר מרם, כפתרון זיל ומיידי להורדת מחירי הדיור.

בביתו במדבר

S

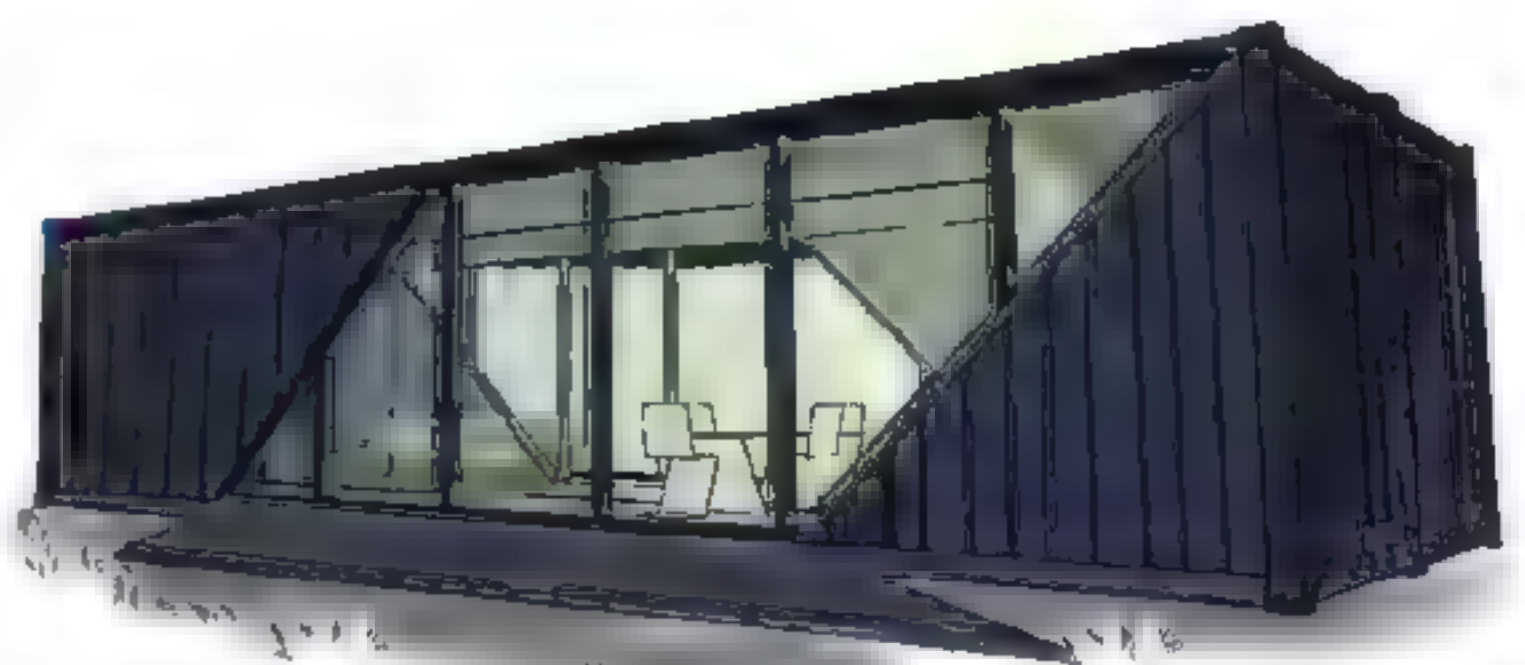
שריורכבו מראש. מרדך בכניסה הדימית נשקף נוף נרחב, מעבר לכריכר המחוממת באופן גיאותרמי, ורציר רראשי של רבית ניצב לאורך מדף סלע ומעניק נוף דרמטי של תצורת סלע אדום ופסגות מכוסות שלג, שנראו מבעד לשלושר חלונות עגל, מררצפה עד התקרה.

בעמל הנעלם, במדבר מואב בייטר, שם דגש על שילוב רחיים כפנים עם רחיים בחוץ, ורוא מורכב מתמש יחידות פנים ומשבע יחידות רך פלדר ממוחזרת. הבית הובל לאתר בתוך יומיים, באמצעות 12 משאיות גרר, ורגיע כבר עם חלינות, דלתות, תאים, פאנלים סולריים ומתקנים,

♦ משרד רארכיטקטים מרמול רדזינר, רממיקם בליס אנגלס, היה מוכר בעבר ביכות התמחותו בשחזור בתים מודרניסטיים. ב-2005 עיצב המשרד את בית המדבר המקורי, יאתו נפתחר לא רק יחידת עיצוב רבתים הטרומיים של המשרד, אלא גם תנועה שלמה. בית הנופש השוכן

אלופי ההובלות

• בסדרת Homes c מציעה חברת OT EK שימוש בקוטיינרים להובלה, שעשויים מפלדת קורטן, למטרה שונה. בתי המגורים הללו הם מרחבים פתוחים ושטופי אור, תודות לקירות זכוכית הקבועים בהם, שגודלם מתחיל ב-27 מ"ר וניתן להציב אותם בכל מקום. הכנות המבנים והרכבתם במפעל מתרחשים בו-זמנית, ולכן המבנים נבנים ביעילות ואינם יקרים. ניתן לשלב על השטח כמה יחידות - אנכית או אופקית - וליצור בתים בגודל של עד כ-117 מ"ר.

וישינגטון, ואז שולח את המרכיבים ללקוחות, שיכולים לבנות את הכתים בעצמם או לעבוד עם צוות הרבבר שרחברר מספקת, בעלות נוספת. אחרי הדתקנה ניתן לפירל את המבנים ולדעביר אותם לבית קיץ או בית כפר.

למסטר החלונות והדלתות. כל הבתים מגיעים עם שורת חלונות עליונה מתחת לגג, שמורכבת מראש, כדי לספק אור טבעי ולהפחית את הצורך בתאורר במשך היום. צוות הרבבה בודל את התאמת היחידות במתקן החברה בסדרו-וולי,

המחיר הבסיסי למודל שמחופר בסיבים ובטק הוא כ-35 אלף דולר. אפשר לשדרג, למשל, לסוגים שונים של חיפוי חיצוני מעץ ארז. ישנם שלושה סוגי חיפויים להקדר - עץ לביד מלוטט, עץ אורן או עץ ארז - וכן כמה אפשרויות

מים, ביוב וחשמל. הוא ניתן לרתאמר אישה מלאה, ומציע אפשרויות כמו דלפק משאאות, מזרר בירה, ספר מתפרקת, נק, מתלר איפניים, מתלים לגיטרות וגם - אלוהים ישמיר - ציוד לחדר כושר או למשרד ביתי.

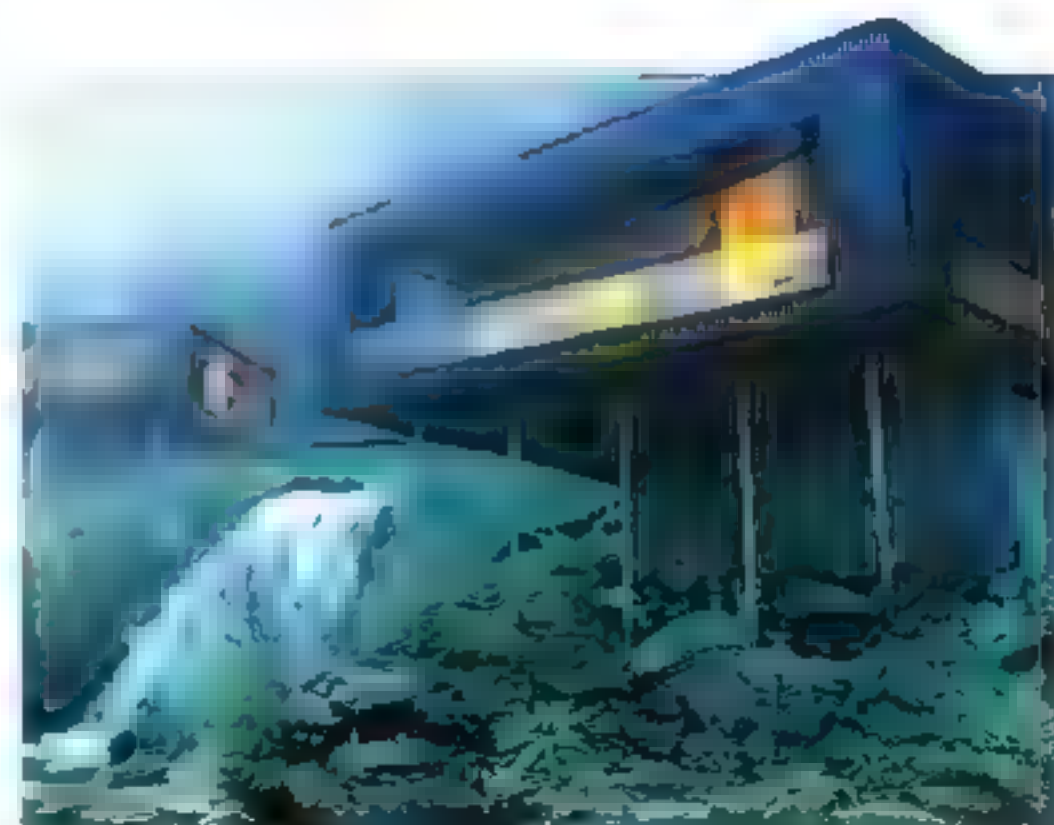
♦ מערת האדם. על אף שהמונח מערה אינו נעים לאוזן, מדובר ברעיון מנצח, ואף אחד לא עושר מערות אדם טוב יותר מ-Modern Shed. מוצר הדגל של החברה הממוקמת בסיאטל מגיע בגודל 38 מ"ר, ומתאים לחיבור למערכות

אלופי המפלים

העמידים לחלודה שמחברים ביניהם הם מיוצרים במקום, בידי אותם אנשים שבונים את רציפי הסירות והגשרים באי. הגשרים האלו מאפשרים למבנה, שנוצב מעל מפל מים בגובה שישה מטרים, להיות מורם כדי להימנע מהרס חורשת האשוח המקיפה אותו, ושקף מהם נוף נרחב של האי ונקובר, מדינת וושינגטון, איי סן-חואן וההרים האולימפיים

● בית האי סאלט ספרינג, שעיצב הארכיטקט הקנדי המתגורר בנוווגיה טוד סונדרס, מוכיח שאתה לא חייב ללכת על מודולרי עד הסוף - בית יכול להיות טרומי רק עד כמה שאתה רוצה שיהיה. האלמנטים הטרומיים היחידים בשתי היחידות הללו, המחופות בפלדה מושחרת, בגודל כ-58 מ"ר - ומשמשות בית וסטודיו של אדריכל נוף בבריטיש קולומביה - הם גשרי האלומיניום

יחידת הצרצר

● קרון המגורים "הצרצר" (Cricket) הומצא בידי הארכיטקט בוגר הרווארד גארט פיני, שעבד בעבר בנאסא. במסגרת עבודתו עיצב פיני את יחידת המגורים של תחנת החלל הבינלאומית - המקום שבו האסטרונאוטים אוכלים, ישנים, מתרחצים ונרגעים - לפני שהפנה את המשקפת שלו מהשמים אל יוסטון ועבר לעיצוב קרונות מגורים לצרצר קל המשקל, המורכב מאלומיניום, יש גג שנפתח בתוך שניות בנגיעת מתג אחת. הקרון הסטייליסטי והצבעוני שגודלו 6 מ"ר, מגיע עם שירותים, כיור מים חמים ומקלחת. שני מבוגרים ושני ילדים יכולים ללון בו בנוחות. תמורת קרון בסיסי כזה תצטרכו להיפרד מ-56 אלף שקל, ותמורתו תקבלו ארונות מעץ תרזה בלטית, בד אוהל מסוג טסלן דוחה אש, רצפת גומי ומסגרות אלומיניום ברוחב 38 ס"מ.

XXS

מגורי ברנינג מן

◆ אדגר בלאזונה, הזכור כמעצב לשעבר ב-Pottery Barn המתגורר באוקלנד, מושפע מאוד ממודרניסטים חלוצים כמו צ'רלס וריי אימס, ריצ'רד נוטרה ודונלד ג'אד, מקורות ההשראה שלו ניכרים היטב בבית המגורים המודולרי שעיצב, בעודל כארבעה מ"ר. יחידה זו, הניתנת להובלה בקלות, נבנתה כדי לעמוד באקלים הקיצוני של פסטיבל ברנינג מן, משתתפי הפסטיבל הזה, הנוהגים להתלבש בצמצום, לצבוע עצמם בנדיבות ולהתהולל בלי גבול, מגיעים למדבר בלק רוק בנוואדה במהלך סוף השבוע ומחללים באופן טקסי את בשרה העשוי מעץ של בובת ענק וזאת למטרת... טוב, למי אכפת בעצם? כפיצוי על האנרכיה, תכנן בלאזונה כחוכמה יחידה עם נוחות מודרנית של אמצע המאה. המבצר בעודל 1.80 מ' על 2.20 מ' (אפשרויות התכנון של החברה מגיעות עד 25 מ"ר, וניתן לקבלו עם ריהוט מהחברה האחות TrueModern) הורכב מפלדה, זכוכית וחיפוי עץ בשווי 1,000 דולר. "הוא תוכנן כדי להיות פינה של מודרניזם נקי ומינימליסטי בתוך הסביבה המאובקת והכאוטית של ברנינג מן", אומר בלאזונה. עכשיו הוא רק צריך לשרוד את מה שיהיה לאימא שלך להגיד עליו במפגש המשפחתי הבא.

קלרי רמבאו, 1971
צילום: פומפיו פוזר

Three Olives®

VODKA

SERIOUSLY PREMIUM.
SERIOUSLY FUN.

הסקוטיש
יבנות ואלכוהול
www.scottish.co.il

1000

1954

58 YEARS OF CONTINUOUS INSPIRATION IN THE PURSUIT OF TECHNICAL PERFECTION

Heritage Black Bay is the direct descendant of Tudor's technical success in Greenland on the wrists of Royal Navy sailors. 58 years later, the Black Bay is ready to stand as its own legend.

TUDOR HERITAGE BLACK BAY

Self-winding mechanical movement, waterproof to 200 m, steel case 41 mm.

Visit tudorwatch.com and explore more.

TUDOR

WATCH YOUR STYLE

ארו-אסיה יבואנים בלעדיים - שדרות שאול המלך 1 תל אביב 6473301 טל. 03-6857520 ROLEX SHOW - אבן גבירול 36 ת"א 03-9685222 ROLEX SHOW - ירושלים אלרוב, שדרות ממילא 02-6255882 ROLEX SHOW - אילת, שדרת לה-בוארד מלון חיאל גרין 08-6337002 ROLEX SHOW - אחוזה 88 רעננה 09-7463046 ROLEX SHOW - קניון שרונים - הוד השרון 09-7733130 חיסה MÖLLER חורב 18 טל. 04-8348589 מילר קניון רמת אביב, תל אביב, 03-6419288 מילר קניון ארנה, מרינה הרצליה 09-9509986, יד הזהב רוטשילד 58, חדרה 04-6322845 03-9757050 Ben Gurion airport-Duty Free Tel. Euro-Asia - Official representative shaul Hamelech blvd. 1 Tel Aviv 6473301 Tel. +972-3-6857520 ROLEX SHOW - Ibn Gvirol 36 Tel Aviv 03-9685222 ROLEX SHOW - B.L.V Mamlila Jerusalem 02-6255882 ROLEX SHOW - La-Boulevard Rd Royal Garden hotel Eilat 08-6337002 ROLEX SHOW - Achuza 88 Raanana 09-7463046 ROLEX SHOW - Sharonim Mall - Hod Hasharon 09-7733130

www.euro-asia.co.il